

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Rady 2009/157/ES ze dne 30. listopadu 2009 o čistokrevném plemenném skotu ⁽¹⁾ 1

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

ROZHODNUTÍ

Rada

2009/914/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 30. listopadu 2009, kterým se mění rozhodnutí výkonného výboru zřízeného Schengenskou úmluvou z roku 1990, kterým se mění finanční nařízení o nákladech na zřízení a provoz technické podpůrné jednotky pro Schengenský informační systém (C.SIS) 6

2009/915/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 30. listopadu 2009, kterým se mění rozhodnutí Rady 2000/265/ES ze dne 27. března 2000, kterým se stanoví finanční nařízení upravující rozpočtová hlediska správy vykonávané náměstkem generálního tajemníka Rady pro smlouvy, které uzavírá v zastoupení některých členských států a které se týkají zřízení a fungování komunikační infrastruktury pro schengenské prostředí „SISNET“ 9

DOHODY

Rada

- ★ **Informace ohledně vstupu v platnost dohod o vydávání a o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými** 11
-

III *Akty přijaté na základě Smlouvy o EU*

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY V SMLOUVY O EU

- ★ **Rozhodnutí Rady 2008/916/SZBP ze dne 23. října 2009 o podpisu a uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Seychelskou republikou o postavení sil pod vedením Evropské unie v Seychelské republice v rámci vojenské operace Evropské unie Atalanta** 12

Dohoda mezi Evropskou unií a Seychelskou republikou o postavení sil pod vedením Evropské unie v Seychelské republice v rámci vojenské operace Evropské unie Atalanta 14

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

- ★ **Rozhodnutí Rady 2009/917/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o používání informačních technologií pro celní účely** 20
-

IV *Jiné akty*

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

Kontrolní úřad ESVO

- ★ **Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 28/08/KOL ze dne 23. ledna 2008 o programu pro dřevo („Verdiskapningsprogrammet for tre“) Norsko** 31
-

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2009/157/ES

ze dne 30. listopadu 2009

o čistokrevném plemenném skotu

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 77/504/EHS ze dne 25. července 1977 o čistokrevném plemenném skotu ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedena směrnice kodifikována.

(2) Chov skotu zaujímá velmi významné místo v zemědělství Společenství a uspokojujivé výsledky v tomto odvětví velkou měrou závisí na používání čistokrevného plemenného skotu.

(3) Rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o plemena a normy, vytvářejí překážku pro obchod uvnitř Společenství. Mají-li být tyto rozdíly odstraněny a tím zvýšena produktivita zemědělství v daném odvětví, měl by být liberalizován obchod s veškerým čistokrevným plemenným skotem v rámci Společenství.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 20. října 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 15. července 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 206, 12.8.1977, s. 8.

⁽⁴⁾ Viz část A přílohy I.

(4) Členskými státy by mělo být umožněno vyžadovat předložení potvrzení o původu zvířete vypracovaných v souladu s postupem Společenství.

(5) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁵⁾.

(6) Touto směrnicí nejsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy I,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „čistokrevným plemenným skotem“ kus skotu, včetně buvola, jehož rodiče a prarodiče jsou zapsáni nebo zaevidováni v plemenné knize stejného plemene a který je sám v této knize zapsán nebo zaevidován nebo je způsobilý tam být zapsán;

b) „plemennou knihou“ kniha, rejstřík, kartotéka nebo nosič údajů,

i) který vede chovatelská organizace nebo sdružení úředně uznaná členskými státy, v němž byla chovatelská organizace nebo sdružení založena, nebo příslušným orgánem členského státu a

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- ii) ve které jsou zapsána nebo zaevidována čistokrevná plemenná zvířata skotu určitého plemene se zmínkou o jejich předcích.

Článek 2

Členské státy zajistí, aby níže uvedené činnosti a úkony nebyly zakázány, omezovány ani jim nebylo bráněno ze zootechnických důvodů:

- a) obchod s čistokrevným plemenným skotem uvnitř Společenství;
- b) obchod se spermatem, vajíčky a embryi čistokrevného plemenného skotu uvnitř Společenství;
- c) založení plemenných knih, pokud splňují podmínky stanovené na základě článku 6;
- d) uznání organizací a sdružení, které vedou plemenné knihy v souladu s článkem 6; a
- e) s výhradou směrnice Rady 87/328/EHS ze dne 18. června 1987 o přijetí čistokrevného plemenného skotu do plemenitby⁽¹⁾ obchod uvnitř Společenství s býky užívanými k umělé inseminaci.

Článek 3

Organizace a sdružení chovatelů úředně uznané členskými státy nesmějí odepřít zápis do svých plemenných knih čistokrevnému plemennému skotu z jiného členského státu, pokud splňuje požadavky stanovené v souladu s článkem 6.

Článek 4

1. Členské státy vypracují a průběžně aktualizují seznam subjektů uvedených v čl. 1 písm. b) bodě i), které jsou úředně uznány pro účely vedení nebo zakládání plemenných knih, a zpřístupní je ostatním členským státům a veřejnosti.

2. Podrobná pravidla pro jednotné uplatňování odstavce 1 mohou být přijata postupem podle čl. 7 odst. 2.

Článek 5

Členské státy mohou vyžadovat, aby čistokrevný plemenný skot a sperma či vajíčka a embrya, které z něj pocházejí, byly při obchodu uvnitř Společenství doprovázeny potvrzením o původu zvířete, které odpovídá vzoru stanovenému postupem podle čl. 7 odst. 2, zvláště pokud jde o zootechnické výkony.

Článek 6

Postupem podle čl. 7 odst. 2 se určí:

- a) metody kontroly užítkovosti a stanovení genetické hodnoty skotu;
- b) kritéria uznávání organizací a sdružení chovatelů;
- c) kritéria zakládání plemenných knih;
- d) kritéria pro zapisování do plemenných knih;
- e) údaje, které musí být uvedeny v potvrzení o původu zvířete.

Článek 7

1. Komisi je nápomocen Stálý zootechnický výbor, zřízený rozhodnutím Rady 77/505/EHS ze dne 25. července 1977, kterým se zřizuje Stálý zootechnický výbor⁽²⁾.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Článek 8

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 9

Směrnice 77/504/EHS ve znění aktů uvedených v části A přílohy I se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy I.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 10

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 2. ledna 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 26.6.1987, s. 54.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, 12.8.1977, s. 11.

Článek 11

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 30. listopadu 2009.

*Za Radu
předseda*
S. O. LITTORIN

PŘÍLOHA I

Část A

Zrušená směrnice a její následné změny

(uvedené v článku 9)

Směrnice Rady 77/504/EHS
(Úř. věst. L 206, 12.8.1977, s. 8)

Směrnice Rady 79/268/EHS
(Úř. věst. L 62, 13.3.1979, s. 5)

Akt o přistoupení z roku 1979, bod II.A.65 přílohy I
(Úř. věst. L 291, 19.11.1979, s. 64 a s. 85)

Směrnice Rady 85/586/EHS
(Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 44)

pouze článek 4

Nářízení Rady (EHS) č. 3768/85
(Úř. věst. L 362, 31.12.1985, s. 8)

pouze bod 46 přílohy

Směrnice Rady 91/174/EHS
(Úř. věst. L 85, 5.4.1991, s. 37)

pouze článek 3

Směrnice Rady 94/28/ES
(Úř. věst. L 178, 12.7.1994, s. 66)

pouze článek 11

Akt o přistoupení z roku 1994, bod V.F.I.A.60 přílohy I
(Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 155)

Nářízení Rady (ES) č. 807/2003
(Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36)

pouze bod 23 přílohy III

Směrnice Rady 2008/73/ES
(Úř. věst. L 219, 14.8.2008, s. 40)

pouze článek 2

Část B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 9)

Směrnice	Lhůta pro provedení
77/504/EHS	1. ledna 1979, kromě článku 7 Pokud jde o každý jednotlivý bod článku 7, vždy ke stejnému datu, k němuž členské státy dosáhnou souladu s odpovídajícími ustanoveními použitelnými na obchod uvnitř Společenství, zejména pokud se jedná o rozhodnutí postupně přijímaná na základě článku 6.
85/586/EHS	1. ledna 1986
91/174/EHS	31. prosince 1991
94/28/ES	1. července 1995
2008/73/ES	1. ledna 2010

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Směrnice 77/504/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 větí a písm. a)	Čl. 1 větí a písm. a)
Čl. 1 písm. b) úvodní slova a první a druhá odrážka	Čl. 1 písm. b) úvodní slova a body i) a ii)
Čl. 2 první pododstavec větí a první až pátá odrážka	Čl. 2 větí a písm. a) až e)
Čl. 2 druhý pododstavec	—
Článek 3	—
Článek 4	Článek 3
Článek 4a	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Čl. 6 odst. 1 větí a první až pátá odrážka	Čl. 6 větí a písm. a) až e)
Čl. 6 odst. 2	—
Článek 7	—
Čl. 8 odst. 1 a 2	Čl. 7 odst. 1 a 2
Čl. 8 odst. 3	—
Článek 9	Článek 8
—	Článek 9
—	Článek 10
Článek 10	Článek 11
—	Příloha I
—	Příloha II

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 30. listopadu 2009,

kterým se mění rozhodnutí výkonného výboru zřízeného Schengenskou úmluvou z roku 1990, kterým se mění finanční nařízení o nákladech na zřízení a provoz technické podpůrné jednotky pro Schengenský informační systém (C.SIS)

(2009/914/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na článek 119 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen „schengenská úmluva z roku 1990“) ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 119 schengenské úmluvy z roku 1990 stanoví, že náklady na zřízení a provoz C.SIS uvedené v čl. 92 odst. 3 nesou společně smluvní strany.
- (2) Finanční závazky vyplývající ze zřízení a provozu C.SIS upravuje zvláštní finanční nařízení, ve znění rozhodnutí schengenského výkonného výboru ze dne 15. prosince 1997, kterým se mění finanční nařízení o C.SIS ⁽²⁾ (dále jen „finanční nařízení o C.SIS“).
- (3) Finanční nařízení o C.SIS se uplatňuje v Dánsku, Finsku a ve Švédsku, jakož i na Islandu a v Norsku na základě

rozhodnutí Rady 2000/777/ES ⁽³⁾, v České republice, Estonské republice, Lotyšské republice, Litevské republice, Maďarské republice, Republice Malta, Polské republice, Republice Slovinsko a Slovenské republice na základě rozhodnutí Rady 2007/471/ES ⁽⁴⁾, jakož i ve Švýcarsku na základě rozhodnutí Rady 2008/421/ES ⁽⁵⁾.

- (4) Bulharsko a Rumunsko budou do Schengenského informačního systému první generace (SIS 1+) začleněny ke dni stanovenému Radou v souladu s čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005 v rámci SIS 1+.
- (5) Od uvedeného dne by se Bulharsko a Rumunsko měly účastnit finančního nařízení o C.SIS.
- (6) Je vhodné, aby Bulharsko a Rumunsko přispěly na historické náklady C.SIS. Jelikož však k Evropské unii přistoupily až v roce 2007, považuje se za přiměřené, aby přispěly na historické náklady vzniklé v souvislosti se zřízením C.SIS od 1. ledna 2007. Považuje se rovněž za vhodné, aby přispěly na historické náklady vzniklé v souvislosti s provozem od 1. ledna 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 444.

⁽³⁾ Úř. věst. L 309, 9.12.2000, s. 24.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 179, 7.7.2007, s. 46.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 149, 7.6.2008, s. 74.

- (7) Lichtenštejnsko se má účastnit ustanovení schengenského *acquis* týkajících se Schengenského informačního systému ode dne, který Rada stanoví v souladu s článkem 10 Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*. Od tohoto dne by se Lichtenštejnsko mělo účastnit finančního nařízení o C.SIS.
- (8) Je vhodné, aby Lichtenštejnsko přispělo na historické náklady. Jelikož však byl protokol podepsán dne 28. února 2008, považuje se za přiměřené, aby přispělo na historické náklady vzniklé v souvislosti se zřízením C.SIS od 1. ledna 2008. Považuje se rovněž za vhodné, aby přispívalo na provozní náklady od 1. ledna 2010.
- (9) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody ⁽²⁾.
- (10) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁴⁾ a 2008/149/SVV ⁽⁵⁾.
- (11) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/261/ES ⁽⁶⁾ a 2008/262/SVV ⁽⁷⁾.
- (12) Spojené království se účastní tohoto rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, a v souladu s čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁸⁾.
- (13) Irsko se účastní tohoto rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, a v souladu s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁹⁾.
- (14) Pokud jde o Kyperskou republiku, představuje toto rozhodnutí akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady z 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, používání a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2008/149/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2008/261/ES ze dne 28. února 2008 o podpisu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství a o prozatímním uplatňování určitých ustanovení tohoto protokolu (Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2008/262/SVV ze dne 28. února 2008 o podpisu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie a o prozatímním uplatňování určitých ustanovení tohoto protokolu (Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 5).

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

- (15) Toto rozhodnutí představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

V hlavě I bodě 3 finančního nařízení o C.SIS se doplňují nové odrážky, které zní:

- „— v případě Bulharska a Rumunska se příspěvek vypočte pouze na základě nákladů vzniklých v souvislosti se zřízením C.SIS od 1. ledna 2007. Tyto státy rovněž přispívají na náklady na provoz C.SIS od 1. ledna 2010;
- v případě Lichtenštejska se příspěvek vypočte pouze na základě nákladů vzniklých v souvislosti se zřízením C.SIS od 1. ledna 2008. Lichtenštejsko rovněž přispívá na náklady na provoz C.SIS od 1. ledna 2010.“

Článek 2

V hlavě II bodu 2 posledním odstavci a v hlavě III bodu 2 osmém odstavci finančního nařízení o C.SIS se příjemce nahradí tímto:

„Ministère de l'Intérieur, Direction des systèmes d'information et de communications

(Ministerstvo vnitra, ředitelství informačních a komunikačních systémů)“.

Článek 3

Slova „franků“ a „francouzských franků“ se v rozhodnutí nahrazují slovem „EUR“.

Článek 4

Změny týkající se Lichtenštejska nabývají účinku po vstupu v platnost Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*.

Článek 5

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem přijetí.

Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 30. listopadu 2009.

Za Radu
předsedkyně
B. ASK

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 30. listopadu 2009,

kterým se mění rozhodnutí Rady 2000/265/ES ze dne 27. března 2000, kterým se stanoví finanční nařízení upravující rozpočtová hlediska správy vykonávané náměstkem generálního tajemníka Rady pro smlouvy, které uzavírá v zastoupení některých členských států a které se týkají zřízení a fungování komunikační infrastruktury pro schengenské prostředí „SISNET“

(2009/915/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Rozhodnutí Rady 2000/265/ES se mění takto:

s ohledem čl. 2 odst. 1 druhý pododstavec první větu Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Náměstek generálního tajemníka Rady byl rozhodnutím 1999/870/ES⁽¹⁾ a rozhodnutím 2007/149/ES⁽²⁾ v souvislosti se začleněním schengenského *acquis* do rámce Evropské unie zmocněn k zastupování některých členských států při uzavírání a správě smluv týkajících se zřízení a fungování komunikační infrastruktury pro schengenské prostředí („SISNET“) do doby jejího přenesení na komunikační infrastrukturu spravovanou Evropským společenstvím.

(2) Finanční závazky vyplývající z těchto smluv jsou hrazeny ze zvláštního rozpočtu (dále jen „rozpočet pro SISNET“), který financuje komunikační infrastrukturu uvedenou v těchto rozhodnutích Rady.

(3) Členské státy, které přistoupily k Evropské unii na základě aktu o přistoupení z roku 2005 mají být začleněny do Schengenského informačního systému první generace (SIS 1+) ke dni stanovenému Radou v souladu s čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005. Od tohoto dne by se uvedené členské státy měly podílet na rozpočtu.

(4) Lichtenštejnsko se má účastnit ustanovení schengenského *acquis* týkajících se Schengenského informačního systému ode dne, který Rada stanoví v souladu s článkem 10 Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*. Od tohoto dne by se Lichtenštejnsko mělo podílet na rozpočtu.

1) v článku 25 se vkládají nové odstavce, které zní:

„1a. Od 1. ledna 2010 se seznam států uvedených v odstavci 1 rozšiřuje o Bulharsko a Rumunsko.

1b. Od 1. ledna 2010 se seznam států uvedených v odstavci 1 rozšiřuje o Lichtenštejnsko.“;

2) v článku 26 se zrušuje třetí pododstavec;

3) článek 28 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Státy uvedené v článku 25 jsou vyzývány k zaplacení 70 % svých příspěvků nejpozději do 1. dubna a 30 % svých příspěvků nejpozději do 1. října.“;

b) odstavec 1a se zrušuje;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Odchylně od odstavce 1, a aniž je dotčen článek 49, uhradí Bulharsko a Rumunsko v plné výši svůj příspěvek na rok 2010 do 31. prosince 2010. Lichtenštejnsko uhradí v plné výši svůj příspěvek na rok 2010 do 31. prosince 2010“;

d) odstavec 4 se zrušuje;

4) v článku 37 se pátý pododstavec nahrazuje tímto:

„Poradní výbor usiluje o přijímání svých stanovisek obecnou shodou. Není-li možné dosáhnout této obecné shody, přijímá svá stanoviska prostou většinou svých zástupců. K platnosti jednání je třeba přítomnosti 19 zástupců. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy. Ode dne uvedeného v čl. 25 odst. 1a je třeba přítomnosti 21 zástupce.“;

(¹) Úř. věst. L 337, 30.12.1999, s. 41.

(²) Úř. věst. L 66, 6.3.2007, s. 19.

5) v článku 49 se písmeno c) nahrazuje tímto:

- „c) úpravu příspěvků států uvedených v článku 25, aby byl stanoven k tíži jiného státu podíl na předchozích nákladech na zavedení SISNETu. Tento podíl je vypočítán podle poměru zdrojů z DPH jiného státu na celkových zdrojích z DPH Evropských společenství za předchozí rozpočtový rok. Pokud nejsou k dispozici žádné údaje o zdrojích z DPH, vypočte se úprava příspěvků na základě podílu každého dotyčného členského státu na celkovém HDP všech členských států uvedených v článku 25. Příspěvek na tento podíl je předmětem ‚dobropisu‘ ve prospěch států uvedených v článku 25 poměrně podle jejich podílu vypočítaného podle článku 26.“

Článek 2

V případě Lichtenštejska nabývají změny uvedené v článku 1 účinku po vstupu v platnost Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského

knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*.

Článek 3

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem přijetí.

Článek 4

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 30. listopadu 2009.

Za Radu
předsedkyně
B. ASK

DOHODY

RADA

**Informace ohledně vstupu v platnost dohod o vydávání a o vzájemné právní pomoci mezi
Evropskou unií a Spojenými státy americkými**

Dohody o vydávání a o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými, podepsané ve Washingtonu dne 25. června 2003 ⁽¹⁾, vstupují v souladu s článkem 22 Dohody o vydávání a s článkem 18 Dohody o vzájemné právní pomoci v platnost dne 1. února 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 181, 19.7.2003, s. 27.

III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY V SMLOUVY O EU

ROZHODNUTÍ RADY 2008/916/SZBP

ze dne 23. října 2009

o podpisu a uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Seychelskou republikou o postavení sil pod vedením Evropské unie v Seychelské republice v rámci vojenské operace Evropské unie Atalanta

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 24 této smlouvy,

s ohledem na doporučení předsednictví,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 15. května 2008 přijala Rada bezpečnosti OSN rezoluci 1814 (2008), v níž vyzvala státy a regionální organizace, aby přijaly opatření na ochranu plavidel zajišťujících přepravu a dodávky humanitární pomoci určené pro Somálsko a účastnících se činností schválených OSN.

(2) Dne 2. června 2008 přijala Rada bezpečnosti OSN rezoluci 1816 (2008), v níž povolila státům, které spolupracují s prozatímní federální vládou Somálska, aby po dobu šesti měsíců od přijetí této rezoluce vstupovaly do pobřežních vod Somálska a využívaly v souladu s platným mezinárodním právem všechny nezbytné prostředky k potlačení pirátství a ozbrojených loupeží páchaných na moři. Rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1846 (2008), přijatou dne 2. prosince 2008, byla platnost těchto ustanovení prodloužena o dalších dvanáct měsíců.

(3) Dne 10. listopadu 2008 přijala Rada společnou akci 2008/851/SZBP o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska⁽¹⁾ (operace „Atalanta“).

(4) Článek 11 společné akce 2008/851/SZBP stanoví, že postavení sil pod vedením EU a jejich personálu, které jsou rozmístěny nebo přítomny na pevninském území třetích států nebo působí v pobřežních nebo vnitrozemských vodách třetích států, je předmětem dohody uzavřené postupem podle článku 24 Smlouvy.

(5) V návaznosti na zmocnění Rady ze dne 18. září 2007, v souladu s článkem 24 Smlouvy, sjednalo předsednictví, kterému byl nápomocen generální tajemník, vysoký představitel, Dohodu mezi Evropskou unií a Seychelskou republikou o postavení sil pod vedením Evropské unie v Seychelské republice.

(6) Uvedená dohoda by měla být schválena,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Dohoda mezi Evropskou unií a Seychelskou republikou o postavení sil pod vedením Evropské unie v Seychelské republice v rámci vojenské operace Evropské unie Atalanta se schvaluje jménem Unie.

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat dohodu zavazující Evropskou unií.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 33.

Článek 3

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem přijetí.

Článek 4

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 23. října 2009.

Za Radu
předseda
T. BILLSTRÖM

PŘEKLAD

DOHODA

**mezi Evropskou unií a Seychelskou republikou o postavení sil pod vedením Evropské unie
v Seychelské republice v rámci vojenské operace Evropské unie Atalanta**

EVROPSKÁ UNIE (EU)

na jedné straně a

SEYCHELSKÁ REPUBLIKA, dále jen „hostitelský stát“,

na straně druhé,

společně dále jen „strany“,

BEROUCE V ÚVAHU:

- rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008) a 1851 (2008),
- dopisy Seychelské republiky ze dne 2. dubna 2009 a 21. srpna 2009, jimiž Seychelská republika požádala o přítomnost námořních sil EU na svém území,
- společnou akci Rady Evropské unie 2008/851/SZBP ze dne 10. listopadu 2008 o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska,
- že touto dohodou nejsou dotčena práva a povinnosti stran podle mezinárodních dohod a jiných nástrojů, kterými se řídí mezinárodní soudní dvory a tribunály, včetně statutu Mezinárodního trestního soudu,

SE DOHODLY NA TOMTO:

Článek 1**Oblast působnosti a definice**

1. Tato dohoda se vztahuje na síly pod vedením Evropské unie a jejich pracovníky.

2. Tato dohoda se použije pouze na území hostitelského státu, včetně jeho vod a vzdušného prostoru.

3. Pro účely této dohody se rozumí:

- a) „silami pod vedením Evropské unie (EUNAVFOR)“ vojenské velitelství EU a národní kontingenty přispívající k operaci Evropské unie Atalanta, jejich plavidla, letadla, vybavení a jejich dopravní prostředky;
- b) „operací“ příprava, zřízení, provádění a podpora vojenské mise podle mandátu vyplývajícího z rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008), 1851 (2008) a veškerých následných příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN, z Úmluvy OSN o mořském právu a zvacích dopisů Seychelské republiky ze dne 2. dubna 2009 a 21. srpna 2009;
- c) „velitelem operace“ velitel této operace;

d) „velitelem sil EU“ velitel působící v operačním prostoru;

e) „vojenským velitelstvím EU“ vojenské velitelství a jeho části, bez ohledu na jejich umístění, pod vedením vojenských velitelů EU, které provádějí vojenské velení a řízení operace;

f) „národními kontingenty“ jednotky, plavidla, letadla a prvky, včetně jednotek chránících plavidla na palubě obchodních plavidel, patřících členským státům Evropské unie a třetím státům účastnícím se operace;

g) „pracovníky EUNAVFOR“ civilní a vojenští pracovníci přidělení k EUNAVFOR, jakož i pracovníci určení pro přípravu operace, pracovníci doprovázející osoby zadržené EUNAVFOR a pracovníci na misi za vysílající stát nebo orgán EU v rámci operace, kteří jsou přítomni na území hostitelského státu, pokud není v této dohodě stanoveno jinak, s výjimkou místních pracovníků a pracovníků zaměstnaných mezinárodními obchodními dodavateli;

h) „místními pracovníky“ pracovníci, kteří jsou státními příslušníky hostitelského státu nebo mají v hostitelském státě trvalý pobyt;

- i) „zařízeními“ veškeré prostory, ubytování a pozemky potřebné pro EUNAVFOR a pracovníky EUNAVFOR;
- j) „vysílajícím státem“ stát, který pro EUNAVFOR poskytuje národní kontingent, včetně členských států Evropské unie a třetích států účastnících se operace;
- k) „vodami“ vnitrozemské vody, souostroví a pobřežní vody hostitelského státu a vzdušný prostor nad těmito vodami;
- l) „úřední korespondencí“ veškerá korespondence týkající se operace a jejích funkcí.

Článek 2

Obecná ustanovení

1. EUNAVFOR a pracovníci EUNAVFOR dodržují právní předpisy hostitelského státu a zdrží se veškerého jednání nebo činnosti neslučitelných s cíli operace.
2. EUNAVFOR pravidelně sděluje vládě hostitelského státu počet pracovníků EUNAVFOR, kteří se nacházejí na jeho území, a údaje o plavidlech, letadlech a jednotkách působících ve vodách hostitelského státu nebo plujících do jeho přístavů.

Článek 3

Identifikace

1. Pracovníci EUNAVFOR, kteří jsou přítomni na pevninském území hostitelského státu, musí mít vždy při sobě pas nebo vojenskou knížku.
2. Vozidla, letadla, plavidla a další dopravní prostředky EUNAVFOR jsou opatřeny charakteristickým identifikačním označením EUNAVFOR nebo registračními tabulkami, ohlášenými předem příslušným orgánům hostitelského státu.
3. EUNAVFOR má právo na svých zařízeních, vozidlech a dalších dopravních prostředcích vyvěsit vlajku Evropské unie a používat označení, jako jsou vojenské znaky, nápisy a oficiální symboly. Uniformy pracovníků EUNAVFOR jsou označeny rozeznávacím znakem EUNAVFOR. Na zařízeních, vozidlech a dalších dopravních prostředcích a na uniformách EUNAVFOR mohou být podle rozhodnutí velitele sil EU zobrazeny státní vlajky nebo znaky jednotlivých národních kontingentů.

Článek 4

Překračování hranic a pohyb na území hostitelského státu

1. S výjimkou posádek plavidel a letadel EUNAVFOR vstupují pracovníci EUNAVFOR na území hostitelského státu pouze

po předložení dokladů uvedených v čl. 3 odst. 1. Při vstupu na území hostitelského státu, při jeho opuštění nebo při pohybu po něm nepodléhají pasovým a vízovým předpisům ani imigračním a celním kontrolám.

2. Pracovníci EUNAVFOR nepodléhají předpisům hostitelského státu o registraci a kontrole cizích státních příslušníků, avšak nezískávají právo na trvalý pobyt nebo bydliště na území hostitelského státu.

3. Při vstupu na letiště nebo do přístavu hostitelského státu dodržuje EUNAVFOR právní předpisy hostitelského státu v oblasti veřejného zdraví a environmentálního zdraví. Za tímto účelem může být uzavřeno prováděcí ujednání podle článku 18.

4. Hostitelskému státu se pro informaci předkládá souhrnný seznam majetku EUNAVFOR, který vstupuje na území hostitelského státu. Tento majetek je opatřen identifikačním označením EUNAVFOR. Majetek a dopravní prostředky EUNAVFOR, které vstupují na území hostitelského státu, projíždějí jím nebo jej opouštějí za účelem podpory operace, nemusí předkládat žádné soupisy ani jiné celní doklady, ani nepodléhají žádné kontrole.

5. Pracovníci EUNAVFOR mohou na území hostitelského státu řídit motorová vozidla, plavidla a letadla, pokud mají platný národní, mezinárodní nebo vojenský řídicí průkaz, popřípadě oprávnění k řízení lodě nebo pilotní licenci, přičemž dodržují právní předpisy hostitelského státu.

6. Pro účely operace přizná hostitelský stát EUNAVFOR a pracovníkům EUNAVFOR svobodu pohybu a svobodu cestování na svém území, včetně svých vod a vzdušného prostoru. Svoboda pohybu ve vodách hostitelského státu zahrnuje zastávky a kotvení za všech okolností.

7. Pro účely operace může EUNAVFOR na území hostitelského státu, včetně jeho pobřežních vod a vzdušného prostoru, provádět startování nebo přistávání jakéhokoli letadla nebo vojenského zařízení nebo nakládání na palubu, ovšem s výhradou schválení ze strany orgánu hostitelského státu odpovědného za letovou bezpečnost. Tento souhlas lze udělit předem na určité období a pro určité místo.

8. Pro účely operace se nevyžaduje, aby ponorky EUNAVFOR v pobřežních vodách hostitelského státu pluly na povrchu a aby byly označeny vlajkou.

Pro účely operace může EUNAVFOR a jeho pronajaté dopravní prostředky používat silnice, mosty, trajekty, letiště a přístavy bez placení cel, tax, mýtného, daní a podobných poplatků. EUNAVFOR není osvobozen od přiměřených poplatků za požadované a přijaté služby za podmínek platných pro služby poskytované ozbrojeným silám hostitelského státu.

Článek 5

Výsady a imunity udělené EUNAVFOR hostitelským státům

1. Zařízení, plavidla a letadla EUNAVFOR jsou nedotknutelná. Zástupci hostitelského státu do nich nevstoupí bez souhlasu velitele sil EU.
2. Zařízení EUNAVFOR, jejich vybavení a jiný majetek v nich ani dopravní prostředky EUNAVFOR nesmějí být předmětem prohlídky, zabavení, obstavení nebo exekuce.
3. EUNAVFOR a jeho vlastnictví a majetek, bez ohledu na jejich umístění a držitele, jsou vyňaty ze všech forem právních řízení.
4. Archivy a dokumenty EUNAVFOR jsou vždy nedotknutelné, bez ohledu na jejich umístění.
5. Úřední korespondence EUNAVFOR je nedotknutelná.
6. Pokud jde o zboží zakoupené nebo dovážené, služby poskytované a zařízení používaná EUNAVFOR pro účely operace, jsou EUNAVFOR a jeho poskytovatelé a dodavatelé osvobozeni od všech vnitrostátních, regionálních a obecních dávek, daní a podobných poplatků. EUNAVFOR není osvobozen od dávek, daní nebo poplatků, pokud jde o platby za požadované a poskytnuté služby.
7. Hostitelský stát povolí vstup a výstup zboží pro operaci a osvobodí jej od veškerých cel, tax, mýtného, daní a podobných poplatků, kromě poplatků za skladování, přepravu a jiné požadované a poskytnuté služby.

Článek 6

Výsady a imunity udělené pracovníkům EUNAVFOR hostitelským státům

1. Pracovníci EUNAVFOR nesmějí být zatčeni ani zadrženi.
2. Doklady, korespondence a majetek pracovníků EUNAVFOR jsou nedotknutelné, s výjimkou exekučních opatření povolených podle odstavce 6.

3. Pracovníci EUNAVFOR jsou za všech okolností vyňati z trestní pravomoci hostitelského státu.

Vysílající stát nebo případně dotýčný orgán EU se může vzdát vynětí pracovníků EUNAVFOR z trestní pravomoci. Toto vzdání se musí být vždy písemné.

4. Pracovníci EUNAVFOR jsou vyňati z občanskoprávní a správní pravomoci hostitelského státu, pokud jde o ústní nebo písemný projev a o veškeré jejich jednání při výkonu služebních povinností. Pokud je proti pracovníkům EUNAVFOR zahájeno jakékoli občanskoprávní řízení u kteréhokoliv soudu hostitelského státu, je to neprodleně oznámeno veliteli sil EU a příslušnému orgánu vysílajícího státu nebo orgánu EU. Před zahájením řízení před příslušným soudem velitel sil EU a příslušný orgán vysílajícího státu nebo orgán EU soudy potvrdí, zda se pracovník EUNAVFOR daného jednání dopustil při výkonu služebních povinností, či nikoli.

Pokud se pracovník jednání dopustil při výkonu služebních povinností, není řízení zahájeno a použije se ustanovení článku 15. Pokud se jednání nedopustil při výkonu služebních povinností, může být řízení zahájeno. Potvrzení velitele sil EU a příslušného orgánu vysílajícího státu nebo orgánu EU je pro soudy hostitelského státu závazné a hostitelský stát je nemůže napadnout.

Je-li zahájeno řízení z podnětu pracovníka EUNAVFOR, nelze se odvolávat na vynětí z pravomoci, pokud jde o jakýkoliv proti-nárok přímo související s hlavní žalobou.

5. Pracovníci EUNAVFOR nejsou povinni vypovídat jako svědci. EUNAVFOR a vysílající státy však vyvinou úsilí, aby získaly prohlášení svědků nebo místopřísežná prohlášení pracovníků EUNAVFOR, kteří byli zapojeni do jakéhokoli incidentu, v souvislosti s nímž došlo k předání osob podle dohody mezi Evropskou unií a hostitelským státem o podmínkách předávání osob podezřelých z pirátství a ozbrojených loupeží a jejich majetku EUNAVFOR do hostitelského státu.

6. Proti pracovníkům EUNAVFOR nemohou být provedena exekuční opatření, s výjimkou případů, kdy je proti nim zahájeno občanskoprávní řízení nesouvisející s jejich služebními povinnostmi. Majetek pracovníků EUNAVFOR, u kterého velitel sil EU potvrdí, že je nezbytný pro plnění jejich služebních povinností, je chráněn před zabavením pro účely výkonu rozsudku, rozhodnutí nebo příkazu. Pracovníci EUNAVFOR nepodléhají v občanskoprávním řízení žádným omezením osobní svobody ani jiným omezujícím opatřením.

7. Vynětí pracovníků EUNAVFOR z pravomoci hostitelského státu neznamená jejich vynětí z pravomoci příslušného vysílajícího státu.

8. Pracovníci EUNAVFOR jsou v souvislosti se službami poskytovanými pro EUNAVFOR vyňati z působnosti předpisů o sociálním zabezpečení platných v hostitelském státě.

9. Pracovníci EUNAVFOR jsou v hostitelském státě osvobozeni od všech forem zdanění platu a jiných požitků, které jim vyplácí EUNAVFOR nebo vysílající státy, jakož i jakýchkoli příjmů pocházejících odjinud než z hostitelského státu.

Hostitelský stát povolí v souladu s právními předpisy, které případně přijme, vstup předmětů určených pro osobní potřeby pracovníků EUNAVFOR a osvobodí je od veškerých cel, daní a souvisejících poplatků, kromě poplatků za skladování, přepravu a podobné služby.

Osobní zavazadla pracovníků EUNAVFOR jsou osvobozena od prohlídek, pokud neexistují vážné důvody domnívat se, že obsahují předměty, které nejsou určeny pro osobní potřebu pracovníků EUNAVFOR, nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán zákonem nebo regulován karanténními předpisy hostitelského státu. Prohlídka je prováděna pouze v přítomnosti dotčeného pracovníka EUNAVFOR nebo zplnomocněného zástupce EUNAVFOR.

Článek 7

Místní pracovníci

Místní pracovníci požívají výsad a imunit pouze v rozsahu přiznaném hostitelským státem. Hostitelský stát však vykonává svou pravomoc ve vztahu k pracovníkům způsobem, který zbytečně nenarušuje plnění funkcí operace.

Článek 8

Trestní pravomoc

Příslušné orgány vysílajícího státu mohou vykonávat na území hostitelského státu veškerou trestní pravomoc a disciplinární pravomoci, které jim svěřují právní předpisy vysílajícího státu, vůči všem pracovníkům EUNAVFOR podléhajícím příslušnému právu vysílajícího státu. Kdykoli je to možné, hostitelský stát usiluje o usnadnění výkonu pravomoci příslušnými orgány vysílajícího státu.

Článek 9

Uniforma a zbraně

1. Nošení uniformy se řídí předpisy přijatými velitelem sil EU.

2. Vojenští pracovníci EUNAVFOR a pracovníci policie doprovázející osoby zadržené EUNAVFOR mohou na moři

nosit zbraně a střelivo pod podmínkou, že jsou k tomu zmocněni příkazem, který je přísně omezen na operační potřeby.

3. Na pevninském území Seychel mohou pracovníci EUNAVFOR nosit zbraně pod podmínkou, že jsou k tomu zmocněni příkazem, ve vyhrazených prostorech a při přesunu mezi těmito prostory nebo loděmi a letadly EUNAVFOR a při doprovodu zadržovaných osob podezřelých z pirátství. Ve všech ostatních případech mohou zbraně nosit pouze s předchozím povolením v souladu se seychelským zákonem o střelných zbraních a střelivu.

Článek 10

Podpora poskytovaná hostitelským státem a uzavírání smluv

1. Hostitelský stát souhlasí, že na žádost EUNAVFOR poskytne pomoc při hledání vhodných zařízení.

2. Hostitelský stát poskytne v rámci svých možností a prostředků bezplatně zařízení, která jsou v jeho vlastnictví, jsou-li požadována pro provádění správních a operačních činností EUNAVFOR, s výjimkou poplatků za služby a paliva.

3. Hostitelský stát poskytne v rámci svých možností a prostředků pomoc při přípravě, zřízení, plnění a podpoře operace. Pomoc a podpora operace ze strany hostitelského státu se poskytují za stejných podmínek jako pomoc a podpora poskytovaná ozbrojeným silám hostitelského státu.

4. Právo, jímž se řídí smlouvy uzavřené EUNAVFOR v hostitelském státě, stanoví příslušná smlouva.

5. Smlouva může stanovit, že pro spory vyplývající z provádění smlouvy se použije postup pro řešení sporů uvedený v čl. 15 odst. 3 a 4.

6. Hostitelský stát umožní plnění smluv, které EUNAVFOR uzavře s obchodními subjekty pro účely operace.

Článek 11

Změny zařízení

1. EUNAVFOR je oprávněn stavět, měnit nebo jinak upravovat zařízení podle svých operačních požadavků, přičemž dodržuje právní předpisy hostitelského státu.

2. Hostitelský stát nepožaduje od EUNAVFOR za tyto stavby, změny nebo úpravy žádné odškodnění.

Článek 12

Zemřelí pracovníci EUNAVFOR

1. Velitel sil EU má právo postarat se o repatriaci zemřelých pracovníků EUNAVFOR, jakož i jejich osobního majetku, a přijmout za tím účelem vhodná opatření.
2. Pitva zemřelého člena EUNAVFOR se neuskuteční bez souhlasu státu, jehož je zemřelá osoba státním příslušníkem, a bez přítomnosti zástupce EUNAVFOR nebo státu, jehož je zemřelá osoba státním příslušníkem.
3. Hostitelský stát a EUNAVFOR spolupracují v co nejširším rozsahu, aby zajistily rychlou repatriaci zemřelých pracovníků EUNAVFOR.

Článek 13

Bezpečnost EUNAVFOR a vojenská policie

1. Hostitelský stát přijme veškerá nezbytná opatření k zajištění ochrany a bezpečnosti EUNAVFOR a jeho pracovníků.
2. Velitel sil EU může zřídit jednotku vojenské policie, aby udržovala pořádek v zařízeních EUNAVFOR.
3. Jednotka vojenské policie může po konzultaci a ve spolupráci s vojenskou policií nebo policií hostitelského státu působit také mimo tato zařízení, aby zajistila udržování pořádku a kázně mezi pracovníky EUNAVFOR.
4. Pracovníci EUNAVFOR projíždějící územím hostitelského státu za účelem doprovodu osob zadržených EUNAVFOR mohou uplatňovat vůči těmto osobám nezbytná omezující opatření.

Článek 14

Komunikace

1. EUNAVFOR může instalovat a provozovat rádiové vysílače a přijímače i satelitní systémy. Spolupracuje s příslušnými orgány hostitelského státu s cílem předejít konfliktům při používání vhodných kmitočtů. Hostitelský stát poskytne bezplatně přístup k frekvenčnímu spektru v souladu se svými právními předpisy.
2. EUNAVFOR požívá práva na neomezenou komunikaci prostřednictvím rádia (včetně satelitních, mobilních a ručních rádiových zařízení), telefonu, telegrafu, faxu a jiných prostředků, jakož i práva instalovat vybavení nezbytné pro udržování této komunikace v zařízeních EUNAVFOR a mezi nimi, včetně kladení kabelů a pozemních vedení pro účely operace.

3. Ve svých zařízeních může EUNAVFOR provést úpravy nezbytné pro doručování poštovních zásilek určených EUNAVFOR nebo pracovníkům EUNAVFOR a poštovních zásilek jimi odesílaných.

Článek 15

Nároky uplatňované v případě smrti, zranění, škody a ztráty

1. EUNAVFOR a pracovníci EUNAVFOR neodpovídají za škodu na soukromém nebo veřejném majetku ani za jeho ztrátu, k nimž dojde v důsledku opatření přijatých EUNAVFOR při výkonu služebních povinností nebo v důsledku činností souvisejících s občanskými nepokoji nebo ochranou EUNAVFOR.
2. S cílem dosáhnout smírného narovnání se nároky uplatňované v případě škody na soukromém nebo veřejném majetku nebo v případě jeho ztráty, jež nespadají pod odstavec 1, jakož i nároky uplatňované v případě smrti nebo zranění osob a nároky v případě škod na majetku EUNAVFOR či jeho ztráty předávají EUNAVFOR prostřednictvím příslušných orgánů hostitelského státu, pokud jde o nároky vznesené právníky nebo fyzickými osobami z hostitelského státu, a příslušným orgánům hostitelského státu, pokud jde o nároky vznesené ze strany EUNAVFOR.
3. Pokud není možné dosáhnout smírného narovnání, je sporný nárok předán výboru pro posuzování nároků, který se skládá ze stejného počtu zástupců EUNAVFOR a zástupců hostitelského státu. Narovnání je dosaženo vzájemnou dohodou.
4. Pokud není možné dosáhnout narovnání v rámci výboru pro posuzování nároků, je spor:
 - a) u částek do výše 40 000 EUR řešen diplomatickou cestou mezi hostitelským státem a zástupci EU;
 - b) u částek převyšujících částku uvedenou v písmenu a) předložen rozhodčímu soudu, jehož rozhodnutí jsou závazná.
5. Rozhodčí soud se skládá ze tří rozhodců, z nichž jednoho jmenuje hostitelský stát, dalšího jmenuje EUNAVFOR a třetího jmenují společně hostitelský stát a EUNAVFOR. Pokud některá ze stran nejmenuje rozhodce do dvou měsíců nebo nelze-li dosáhnout dohody mezi hostitelským státem a EUNAVFOR o jmenování třetího rozhodce, jmenuje daného rozhodce předseda Soudního dvora Evropských společností.

Velitel operace (velitel sil EU) a správní orgány hostitelského státu uzavřou správní ujednání, kterými se stanoví pravomoci výboru pro posuzování nároků a rozhodčího soudu, jednacích řádů těchto orgánů a podmínky, za kterých je možné uplatňovat nároky.

Článek 16

Spolupráce a spory

1. Veškeré otázky vzniklé v souvislosti s uplatňováním této dohody jsou posuzovány společně zástupci EUNAVFOR a příslušnými orgány hostitelského státu.
2. Není-li dosaženo předchozí dohody, řeší se spory o výklad nebo použití této dohody výhradně diplomatickou cestou mezi hostitelským státem a zástupci EU.

Článek 17

Ostatní ustanovení

1. Kdykoliv tato dohoda odkazuje na výsady, imunity a práva EUNAVFOR a pracovníků EUNAVFOR, odpovídá za jejich plnění a dodržování příslušnými místními orgány hostitelského státu vláda hostitelského státu.
2. Žádné ustanovení této dohody nemá za cíl zasahovat do práv, které může mít kterýkoli členský stát EU nebo kterýkoli jiný stát přispívající k EUNAVFOR podle jiných dohod, a ani tak nesmí být vykládáno.

Článek 18

Prováděcí ujednání

Pro účely uplatňování této dohody mohou být provozní, správní a technické záležitosti předmětem samostatných ujednání, která budou uzavřena mezi velitelem operace (velitelem sil EU) a správními orgány hostitelského státu.

Článek 19

Vstup v platnost a ukončení

1. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu a zůstává v platnosti do dne odjezdu poslední složky EUNAVFOR a posledních pracovníků EUNAVFOR, oznámeného ze strany EUNAVFOR. Každá strana může tuto dohodu kdykoli písemně vypovědět, přičemž výpovědní doba je šest měsíců.
2. Bez ohledu na odstavec 1 se ustanovení obsažená v čl. 4 odst. 8, čl. 5 odst. 1, 2, 3, 6 a 7, čl. 6 odst. 1, 3, 4, 6, 8, 9 a 10, čl. 10 odst. 2, článku 11, čl. 13 odst. 1 a 2 a článku 15 považují za použitelná ode dne rozmístění prvních pracovníků EUNAVFOR, pokud tento den předcházet dni vstupu této dohody v platnost.
3. Tuto dohodu lze měnit písemnou dohodou stran.
4. Ukončení této dohody se nedotkne žádných práv nebo povinností vyplývajících z plnění této dohody před jejím ukončením.

Ve Victorii, Seychely, ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém dne 10. listopadu 2009.

Za Evropskou unii

Za Seychelskou republiku

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

ROZHODNUTÍ RADY 2009/917/SVV

ze dne 30. listopadu 2009

o používání informačních technologií pro celní účely

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 30 odst. 1 písm. a) a čl. 34 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na podnět Francouzské republiky,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Úkolem celních správ a dalších příslušných orgánů na vnějších hranicích Společenství a na jeho území je předcházet porušování nejen předpisů Společenství, ale i vnitrostátních právních předpisů, a jejich porušení vyšetřovat a stíhat.
- (2) Pokračující nárůst různých druhů nedovoleného obchodování představuje vážnou hrozbu pro veřejné zdraví, veřejnou mravnost a veřejnou bezpečnost.
- (3) Je nezbytné posílit spolupráci mezi celními správami stanovením postupů, které jim umožní jednat společně a vyměňovat si osobní i jiné údaje týkající se nedovoleného obchodování s využitím nových technologií správy a přenosu tohoto druhu informací, s přihlédnutím k rámcovému rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech ⁽²⁾ a k zásadám uvedeným v doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. R (87) 15 ze dne 17. září 1987 upravujícím používání osobních údajů v policejním sektoru (dále jen „doporučení č. R (87) 15“).
- (4) Rovněž je nezbytné posílit doplňkovost s činnostmi v rámci spolupráce s Evropským policejním úřadem

(Europolem) a s Evropskou jednotkou pro soudní spolupráci (Eurojustem) tím, že se těmto subjektům umožní přístup k údajům obsaženým v celním informačním systému včetně identifikační databáze celních spisů, aby mohly plnit úkoly v rámci svého mandátu.

- (5) Pasivní přístup do celního informačního systému by měl Europolu umožnit srovnávat informace získané jinými prostředky s informacemi dostupnými v těchto databázích, zjišťovat nové souvislosti, jež dosud nebylo možno odhalit, a vypracovávat díky tomu komplexnější analýzy. Pasivní přístup do identifikační databáze celních spisů by měl Europolu umožnit odhalovat jemu dosud neznámé spojitosti mezi případy, jež jsou předmětem vyšetřování trestné činnosti v Evropské unii i mimo ni.
- (6) Pasivní přístup do celního informačního systému by měl Eurojustu umožnit získávat bezprostřední informace nezbytné pro přesný počáteční přehled, díky němuž je možno určit a překonat právní překážky a dosáhnout lepších výsledků stíhání. Pasivní přístup do identifikační databáze celních spisů by měl Eurojustu umožnit získávat informace o probíhajících i uzavřených vyšetřováních v různých členských státech, a posilovat tak podporu poskytovanou justičním orgánům v členských státech.
- (7) Jelikož celní správy musí při své každodenní práci uplatňovat jak předpisy Společenství, tak i jiné předpisy, je nezbytné zajistit, aby se ustanovení o vzájemné pomoci a správní spolupráci vyvíjela souběžně. Měla by se tedy zohlednit ustanovení týkající se celního informačního systému a identifikační databáze celních spisů obsažená v nařízení (ES) č. 766/2008 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 24. listopadu 2009 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 766/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 515/97 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 48).

- (8) Členské státy si jsou vědomy výhody, kterou bude plně využití identifikační databáze celních spisů představovat pro koordinaci a posilování boje proti přeshraniční trestné činnosti, a proto se zavazují zanášet do této databáze příslušné údaje v co nejvyšší míře.
- (9) Zkušenosti získané od vstupu Úmluvy o používání informační technologie pro celní účely ze dne 26. července 1995 (dále jen „úmluva SID“) ⁽¹⁾ v platnost ukazují, že využívání celního informačního systému pouze za účelem pozorování a zpravodajství, utajeného sledování nebo zvláštních kontrol neumožňuje plně dosáhnout cíle systému, kterým je napomáhat předcházení závažnému porušování vnitrostátních právních předpisů a jeho vyšetřování a stíhání.
- (10) Strategická analýza by měla odpovědným osobám na nejvyšší úrovni napomoci vymezit projekty, cíle a politiky boje proti podvodům, plánovat činnosti a využívat zdrojů potřebných k dosažení operativních cílů.
- (11) Operativní analýza činností, prostředků a záměrů určitých osob nebo podniků, které nedodržují vnitrostátní právní předpisy nebo u kterých se jeví, že je nedodržují, by měla celním orgánům napomoci přijmout vhodná opatření v konkrétních případech, aby byly dosaženy cíle v oblasti boje proti podvodům.
- (12) Úmluva SID by proto měla být nahrazena.
- (13) Toto rozhodnutí ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (14) Toto rozhodnutí nebrání členským státům v použití jejich ústavních pravidel upravujících přístup veřejnosti k úředním dokumentům,

ROZHODLA TAKTO:

KAPITOLA I

VYTVOŘENÍ INFORMAČNÍHO SYSTÉMU

Článek 1

1. Zřizuje se společný automatizovaný informační systém pro celní účely (dále jen „celní informační systém“ nebo „systém“).
2. Účelem celního informačního systému podle tohoto rozhodnutí je napomáhat předcházení závažným porušením vnitrostátních právních předpisů a jejich vyšetřování a stíhání prostřednictvím rychlejšího zpřístupňování údajů, které posílí

účinnosti postupů spolupráce a kontroly celních správ členských států.

KAPITOLA II

DEFINICE

Článek 2

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí

- 1) „vnitrostátními právními předpisy“ právní a správní předpisy členského státu, jejichž uplatňování je zcela nebo zčásti v působnosti celní správy tohoto členského státu, pokud jde
- a) o pohyb zboží, na něž se vztahují opatření o zákazu, omezení nebo kontrole, zejména opatření uvedená v člancích 30 a 296 Smlouvy o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva o ES“);
- b) o opatření na kontrolu pohybu hotovosti uvnitř Společenství, jsou-li taková opatření přijata v souladu s článkem 58 Smlouvy o ES;
- c) o převod, přeměnu, zatajení nebo maskování majetku nebo výnosů, které byly přímo či nepřímo získány z mezinárodního nedovoleného obchodu s drogami nebo porušením
- i) právních nebo správních předpisů některého členského státu, jejichž uplatňování spadá výlučně nebo částečně do působnosti celní správy tohoto členského státu, pokud jde o přeshraniční pohyb zboží, na něž se vztahují opatření o zákazu, omezení nebo kontrole, zejména opatření uvedená v člancích 30 a 296 Smlouvy o ES, jakož i o neharmonizované spotřební daně,
- ii) jakýchkoli právních předpisů Společenství a souvisejících prováděcích předpisů, které upravují dovoz, vývoz, tranzit a přítomnost zboží obchodovaného mezi členskými státy a třetími zeměmi, jakož i mezi členskými státy v případě zboží, které nemá status zboží Společenství ve smyslu článku 23 Smlouvy o ES, nebo zboží, které je předmětem dodatečných kontrol nebo šetření za účelem stanovení, zda má status zboží Společenství,
- iii) jakýchkoli právních předpisů přijatých na úrovni Společenství v rámci společné zemědělské politiky a zvláštních právních předpisů přijatých s ohledem na zboží pocházející ze zpracování zemědělských produktů nebo

⁽¹⁾ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 33.

- iv) jakýchkoli právních předpisů přijatých na úrovni Společenství týkajících se harmonizovaných spotřebních daní a daně z přidané hodnoty při dovozu, jakož i vnitrostátních právních předpisů je provádějícím nebo uplatňovaným v této souvislosti;
- 2) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (subjekt údajů); identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, která může být identifikována, přímo či nepřímo, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity;
- 3) „zadávajícím členským státem“ členský stát, který zadává údaje do celního informačního systému;
- 4) „operativní analýzou“ analýza operací, které jsou nebo se jeví být v rozporu s vnitrostátními právními předpisy, spočívající v provádění těchto kroků:
- a) sběr informací, včetně osobních údajů;
- b) vyhodnocení důvěryhodnosti informačního zdroje a informací samotných;
- c) šetření, metodické zjišťování a výklad vztahů mezi těmito informacemi navzájem nebo mezi těmito informacemi a jinými důležitými údaji;
- d) formulace zjištění, hypotéz nebo doporučení, které mohou příslušné orgány přímo využít jako informace o riziku za účelem předcházení jiným operacím, které jsou v rozporu s vnitrostátními právními předpisy, a za účelem jejich odhalování nebo k přesné identifikaci osob nebo podniků zapojených do těchto operací;
- 5) „strategickou analýzou“ šetření a zjišťování obecných tendencí, pokud jde o porušování vnitrostátních právních předpisů, vyhodnocování hrozeb, rozsahu a dopadu určitých forem operací, které jsou v rozporu s vnitrostátními právními předpisy, a to za účelem určení priorit, lepšího pochopení jevu nebo nebezpečí, změny zaměření postupů předcházení podvodům a jejich odhalování a změny organizační struktury. Pro účely strategické analýzy lze použít pouze data, z nichž byly odstraněny osobní údaje.
- členském státě. Obsahuje výlučně údaje nezbytné k plnění jeho cíle uvedeného v čl. 1 odst. 2, včetně osobních údajů, v těchto kategoriích:
- a) zboží;
- b) dopravní prostředky;
- c) podniky;
- d) osoby;
- e) tendence podvodů;
- f) dostupnost odborných znalostí;
- g) zajištěné, zabrané nebo propadlé zboží;
- h) zajištěná, zabraná nebo propadlá hotovost.
2. Komise zajišťuje technický provoz infrastruktury celního informačního systému v souladu s pravidly stanovenými v prováděcích pravidlech přijatých Radou.
- Komise podává zprávu o řízení výboru uvedenému v článku 27.
3. Komise sdělí zmíněnému výboru praktická opatření, která přijme pro technický provoz.

Článek 4

1. Členské státy rozhodují o položkách, které mají být zadány do celního informačního systému pro každou kategorii uvedenou v čl. 3 odst. 1, v míře nezbytné k dosažení cíle systému. Položky osobních údajů nesmějí být v žádném případě obsaženy v kategorii uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. e).
2. V případě kategorií uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) až d) se informace osobní povahy zadané do systému omezí na
- a) příjmení, rodné příjmení, křestní jména, dřívější příjmení a pseudonymy;
- b) datum a místo narození;
- c) státní příslušnost;
- d) pohlaví;
- e) číslo, místo a datum vydání dokladů totožnosti (pas, občanský průkaz, řidičský průkaz);

KAPITOLA III

PROVOZ A POUŽÍVÁNÍ CELNÍHO INFORMAČNÍHO SYSTÉMU

Článek 3

1. Celní informační systém je tvořen centrální databází přístupnou prostřednictvím terminálů umístěných v každém

f) adresu;

g) zvláštní objektivní a trvalá tělesná znamení;

h) důvod pro zadání údajů;

i) navrhovaná opatření;

j) výstražný kód upozorňující na předchozí zkušenosti týkající se ozbrojení, násilí nebo útěku;

k) registrační značku dopravního prostředku.

3. V případě kategorie uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. f) se informace osobní povahy zadané do systému omezí na příjmení a křestní jména odborníků.

4. V případě kategorií uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. g) a h) se informace osobní povahy zadané do systému omezí na

a) příjmení, rodné příjmení, křestní jména, dřívější příjmení a pseudonymy;

b) datum a místo narození;

c) státní příslušnost;

d) pohlaví;

e) adresu.

5. Do celního informačního systému se v žádném případě nezadávají osobní údaje uvedené v článku 6 rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV.

Článek 5

1. Údaje kategorií uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) až g) se do celního informačního systému zadávají pouze pro účely pozorování a zpravodajství, skrytého sledování, zvláštních kontrol a strategické nebo operativní analýzy.

Údaje kategorie uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. h) se do celního informačního systému zadávají pouze pro účely strategické nebo operativní analýzy.

2. Pro účely akcí podle odstavce 1 lze do celního informačního systému zadat osobní údaje kategorií uvedených v čl. 3 odst. 1 pouze tehdy, pokud existují skutečné poznatky, zejména na základě předchozí nezákonné činnosti, že daná osoba spáchala, páchá nebo spáchá závažná porušení vnitrostátních právních předpisů.

Článek 6

1. Jsou-li prováděny činnosti uvedené v čl. 5 odst. 1, mohou být zcela nebo zčásti shromážděny a předány zadávajícímu členském státu tyto informace:

i) skutečnost, že dotyčné zboží, dopravní prostředky, podnik nebo osoba byly nalezeny,

ii) místo, čas a důvod kontroly,

iii) trasa a cíl cesty,

iv) osoby doprovázející danou osobu nebo uživatele použitých dopravních prostředků,

v) použité dopravní prostředky,

vi) převážené předměty,

vii) okolnosti, za kterých byly zboží, dopravní prostředky, podnik nebo osoba nalezeny.

V případě, že jsou tyto informace shromážděny během skrytého sledování, je třeba učinit opatření, aby bylo zajištěno, že tajnost sledování nebude ohrožena.

2. V rámci zvláštních kontrol uvedených v čl. 5 odst. 1 mohou být osoby, dopravní prostředky a předměty prohledávány v přípustné míře a v souladu s právními předpisy a postupy členského státu, v němž se prohlídka uskutečňuje. Pokud právní předpisy členského státu neumožňují zvláštní kontroly, daný členský stát je automaticky změněn na pozorování a zpravodajství nebo skryté sledování.

Článek 7

1. Přímý přístup k údajům obsaženým v celním informačním systému je vyhrazen výlučně vnitrostátním orgánům určeným každým členským státem. Vnitrostátní orgány jsou celní správy, ale mohou jimi být i jiné orgány příslušné podle právních předpisů a postupů daného členského státu jednat za účelem dosažení cíle uvedeného v čl. 1 odst. 2.

2. Každý členský stát zašle ostatním členským státům a výboru uvedenému v článku 27 seznam svých příslušných orgánů určených v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, které mají přímý přístup do celního informačního systému, a pro každý orgán uvede, ke kterým údajům může mít přístup a za jakými účely.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 může Rada jednomyslným rozhodnutím o povolení přístupu do celního informačního systému mezinárodním nebo regionálním organizacím. Při rozhodování Rada přihlíží k veškerým stávajícím dvoustranným ujednáním a k veškerým stanoviskům společného kontrolního orgánu uvedeného v článku 25 k přiměřenosti opatření na ochranu údajů.

Článek 8

1. Členské státy, Europol a Eurojust mohou využívat údaje získané z celního informačního systému pouze k dosažení cíle uvedeného v čl. 1 odst. 2. Mohou je však využívat pro správní nebo jiné účely s předchozím souhlasem členského státu, který údaje do systému zadal, a za podmínek jím uložených. Jiné využití musí být v souladu s právními předpisy a postupy členského státu, který je zamýšlí využívat v souladu s čl. 3 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV, a mělo by se při něm přihlídnout k zásadě 5.2.i doporučení č. R (87) 15.

2. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 4 tohoto článku, čl. 7 odst. 3 a články 11 a 12, mohou údaje získané z celního informačního systému využívat pouze vnitrostátní orgány každého členského státu určené dotyčným členským státem, příslušné v souladu s právními předpisy a postupy tohoto členského státu jednat za účelem dosažení cíle uvedeného v čl. 1 odst. 2.

3. Každý členský stát zašle všem ostatním členským státům a výboru uvedenému v článku 27 seznam příslušných orgánů, které určí v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

4. Údaje získané z celního informačního systému mohou být s předchozím souhlasem členského státu, který je zadal do systému, a za podmínek jím uložených sděleny vnitrostátním orgánům jiným než těm, které jsou určeny podle odstavce 2 tohoto článku, třetím zemím a mezinárodním nebo regionálním organizacím, které je zamýšlejí využít. Každý členský stát přijme zvláštní opatření k zajištění bezpečnosti těchto údajů, když jsou předávány útvarům mimo jeho území. Podrobný popis těchto opatření se předává společnému kontrolnímu orgánu uvedenému v článku 25.

Článek 9

1. Na zadávání údajů do celního informačního systému se vztahují právní předpisy a postupy zadávajícího členského státu, pokud toto rozhodnutí nestanoví přísnější ustanovení.

2. Na využití údajů získaných z celního informačního systému, včetně provádění některé činnosti podle čl. 5 odst. 1

navržené zadávajícím členským státem, se vztahují právní předpisy a postupy členského státu využívajícího tyto údaje, pokud toto rozhodnutí nestanoví přísnější ustanovení.

Článek 10

1. Každý členský stát určí příslušnou celní správu odpovědnou na vnitrostátní úrovni za celní informační systém.

2. Celní správa uvedená v odstavci 1 odpovídá za řádné fungování celního informačního systému na území členského státu a přijímá opatření nezbytná pro zajištění dodržování tohoto rozhodnutí.

3. Členské státy si navzájem sdělí název správy uvedené v odstavci 1.

Článek 11

1. Europol má v mezích svého mandátu a za účelem plnění svých úkolů právo na přístup k údajům obsaženým v celním informačním systému v souladu s článkem 1, články 3 až 6 a články 15 až 19 a právo tyto údaje vyhledávat.

2. Pokud vyhledávání provedené Europelem odhalí, že informace zpracovávané Europelem odpovídají záznamu v celním informačním systému, informuje o tom členský stát, který daný záznam pořídil, způsobem stanoveným v rozhodnutí Rady 2009/371/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) ⁽¹⁾.

3. Použití informací získaných vyhledáváním v celním informačním systému podléhá souhlasu členského státu, který údaje do systému zadal. Pokud tento členský stát povoluje použití těchto informací, řídí se nakládání s nimi rozhodnutím 2009/371/SVV. Europol může tyto informace předat třetím zemím a třetím osobám pouze se souhlasem členského státu, který údaje do systému zadal.

4. Europol může od dotčeného členského státu v souladu s rozhodnutím 2009/371/SVV požadovat další informace.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 3 a 4, nesmí Europol propojit částí celního informačního systému, k nimž má přístup, se žádným počítačovým systémem pro sběr a zpracování údajů provozovaných Europelem nebo na jeho pracovištích, ani do takového systému přenést údaje v těchto částech celního informačního systému obsažené, ani stahovat nebo jinak kopírovat jakoukoli část celního informačního systému.

Europol omezí přístup k údajům obsaženým v celním informačním systému na řádně oprávněné zaměstnance Europolu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37.

Europol umožní společnému kontrolnímu orgánu zřízenému článkem 34 rozhodnutí 2009/371/SVV, aby kontroloval činnost Europolu při výkonu jeho práva na přístup k údajům obsaženým v celním informačním systému a práva tyto údaje vyhledávat.

6. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení rozhodnutí 2009/371/SVV, která se týkají ochrany údajů a odpovědnosti za neoprávněné nebo nesprávné zpracování takových údajů zaměstnanci Europolu, ani pravomocí společného kontrolního orgánu zřízeného uvedeným rozhodnutím.

Článek 12

1. Národní členové Eurojustu, jejich zástupci, asistenti a výslovně oprávnění zaměstnanci, mají v mezích svého mandátu a za účelem plnění úkolů Eurojustu právo na přístup k údajům obsaženým v celním informačním systému v souladu s článkem 1, články 3 až 6 a články 15 až 19 a právo tyto údaje vyhledávat.

2. Pokud vyhledávání provedené národním členem Eurojustu, jeho zástupci, asistenty nebo výslovně oprávněnými zaměstnanci odhalí, že informace zpracovávané Eurojustem odpovídají záznamu v celním informačním systému, informuje o tom tato osoba členský stát, který daný záznam pořídil. Informace získané takovým vyhledáváním mohou být třetím zemím a třetím osobám sděleny pouze se souhlasem členského státu, který daný záznam pořídil.

3. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro justiční spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti⁽¹⁾, která se týká ochrany údajů a odpovědnosti za neoprávněné nebo nesprávné zpracování takových údajů národními členy Eurojustu, jejich zástupci, asistenty a výslovně oprávněnými zaměstnanci, ani pravomocí společného kontrolního orgánu zřízeného uvedeným rozhodnutím.

4. Části celního informačního systému, ke kterým mají přístup národní členové Eurojustu, jejich zástupci, asistenti a výslovně oprávnění zaměstnanci, nesmějí být propojeny se žádným počítačovým systémem pro sběr a zpracování údajů provozovaných Eurojustem nebo na jeho pracovištích, do takového systému nesmějí být přeneseny údaje v těchto částech celního informačního systému obsažené a žádná část celního informačního systému nesmí být stažena.

5. Přístup k údajům zaneseným do celního informačního systému mají pouze národní členové Eurojustu, jejich zástupci, asistenti a výslovně oprávnění zaměstnanci a nelze jej rozšířit na další zaměstnance Eurojustu.

KAPITOLA IV

ZMĚNA ÚDAJŮ

Článek 13

1. Pouze zadávající členský stát má právo měnit, doplňovat, opravovat nebo mazat údaje, které zadal do celního informačního systému.

2. Pokud zadávající členský stát zjistí nebo pokud se dozví, že údaje, které zadal, jsou obsahově nesprávné nebo byly zadány nebo jsou uchovávány v rozporu s tímto rozhodnutím, změní je, doplní, opraví nebo vymaže podle potřeby a zpraví o tom ostatní členské státy, Europol a Eurojust.

3. Má-li některý z členských států, Europol nebo Eurojust důkaz naznačující, že je určitá údajová položka obsahově nesprávná nebo byla zadána do celního informačního systému nebo v něm je uchovávána v rozporu s tímto rozhodnutím, zpraví o tom co nejdříve zadávající členský stát. Ten dané údaje zkontroluje, a je-li to nezbytné, neprodleně dotyčnou položku opraví nebo vymaže. Zadávající členský stát zpraví ostatní členské státy, Europol a Eurojust o veškerých provedených opravách nebo výmazech.

4. Pokud při zadávání údajů do celního informačního systému některý členský stát zjistí, že jeho zpráva je v rozporu s předchozí zprávou z hlediska obsahu nebo navrhovaných opatření, neprodleně o tom zpraví členský stát, který vyhotovil předchozí zprávu. Oba členské státy se poté pokusí věc vyřešit. Nedohodnou-li se, bude zachována první zpráva, avšak ty části nové zprávy, které s ní nejsou v rozporu, budou do systému zadány.

5. Pokud soud nebo jiný příslušný orgán v kterémkoli členském státě přijme konečné rozhodnutí o změně, doplnění, opravě nebo výmazu údajů v celním informačním systému, zavazují se členské státy, s výhradou tohoto rozhodnutí, toto rozhodnutí vykonat. V případě rozporu mezi těmito rozhodnutími soudů nebo jiných příslušných orgánů v různých členských státech, včetně rozhodnutí uvedených v čl. 23 odst. 1, která se týkají opravy nebo výmazu, vymaže údaje ze systému členský stát, který je zadal.

KAPITOLA V

UCHOVÁVÁNÍ ÚDAJŮ

Článek 14

1. Údaje obsažené v celním informačním systému jsou uchovávány pouze po dobu nezbytnou pro dosažení účelu, pro který byly zadány. Potřebu jejich uchování přezkoumává alespoň jednou ročně zadávající členský stát.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 138, 4.6.2009, s. 14.

2. Zadávající členský stát může při přezkumu rozhodnout o uchování údajů až do dalšího přezkumu, je-li jejich uchování nezbytné pro účely, pro které byly zadány. Aniž jsou dotčeny články 22 a 23, není-li rozhodnuto údaje uchovat, jsou automaticky převedeny do té části celního informačního systému, ke které je přístup omezen v souladu s odstavcem 4 tohoto článku.

3. Celní informační systém automaticky informuje zadávající členský stát o zamýšleném převedení údajů v celním informačním systému podle odstavce 2 jeden měsíc předem.

4. Údaje převedené podle odstavce 2 tohoto článku jsou po dobu jednoho roku nadále uchovávány v celním informačním systému, jsou však, aniž jsou dotčeny články 22 a 23, přístupny pouze zástupci výboru uvedeného v článku 27 nebo dozorcím orgánům uvedeným v článku 24 a čl. 25 odst. 1. Během tohoto období do nich lze nahlížet pouze pro účely kontroly jejich správnosti a zákonnosti, poté musí být vymazány.

KAPITOLA VI

ZŘÍZENÍ IDENTIFIKAČNÍ DATABÁZE CELNÍCH SPISŮ

Článek 15

1. Vedle údajů podle článku 3 obsahuje celní informační systém údaje podle této kapitoly uložené ve zvláštní databázi (dále jen „identifikační databáze celních spisů“). Aniž jsou dotčeny tato kapitola a kapitoly VII a VIII, vztahují se veškerá ustanovení tohoto rozhodnutí rovněž na identifikační databázi celních spisů. Výjimka podle čl. 21 odst. 2 se však nepoužije.

2. Účelem identifikační databáze celních spisů je umožnit příslušným orgánům členských států pověřeným celním šetřením, které byly určeny podle článku 7, pokud zahajují vyšetřování nebo vyšetřují jednu či více osob nebo podniků, jakož i Europolu a Eurojustu, aby zjistily, které příslušné orgány ostatních členských států vedou nebo vedly vyšetřování dotčených osob nebo podniků, aby tak na základě informací o existenci vyšetřovacích spisů dosáhly cíle uvedeného v čl. 1 odst. 2.

3. Pro účely identifikační databáze celních spisů zašle každý členský stát ostatním členským státům, Europolu, Eurojustu a výboru uvedenému v článku 27 seznam vážných porušení svých vnitrostátních právních předpisů.

Tento seznam zahrnuje pouze porušení předpisů, za která může být uložen

- a) trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby nejméně dvanácti měsíců nebo
- b) peněžitý trest ve výši nejméně 15 000 EUR.

4. Pokud členský stát vyhledávající údaje v identifikační databázi celních spisů potřebuje další informace o uloženém vyšetřovacím spise o určité osobě nebo podniku, vyžádá si na základě platných předpisů o vzájemné pomoci pomoc zadávajícího členského státu.

KAPITOLA VII

PROVOZ A VYUŽÍVÁNÍ IDENTIFIKAČNÍ DATABÁZE CELNÍCH SPISŮ

Článek 16

1. Údaje z vyšetřovacích spisů se zadávají do identifikační databáze celních spisů výhradně za účely stanovenými v čl. 15 odst. 2. Tyto údaje se omezí na tyto kategorie:

- a) osoba nebo podnik, který je nebo byl předmětem vyšetřovacího spisu vedeného příslušným orgánem členského státu a
 - i) který je v souladu s vnitrostátním právem dotyčného členského státu podezřelý, že páchá nebo spáchal jednání vážně porušující vnitrostátní právní předpisy nebo že se takového jednání účastní nebo účastnil,
 - ii) který byl předmětem zjištění, že takové porušení bylo spácháno, nebo
 - iii) jemuž byla uložena správní nebo soudní sankce za takové porušení předpisů;
- b) oblast, které se vyšetřovací spis týká;
- c) jméno, státní příslušnost a spojení na orgán členského státu zabývající se případem a číslo spisu.

Údaje uvedené v písmenech a), b) a c) se zanášejí do datového záznamu pro každou osobu nebo podnik zvlášť. Vytváření vzájemných odkazů mezi datovými záznamy je zakázáno.

2. Osobní údaje uvedené v odst. 1 písm. a) se omezí na:

- a) v případě osob: příjmení, rodné příjmení, křestní jména, dřívější příjmení a pseudonymy, datum a místo narození, státní příslušnost a pohlaví;

b) v případě podniků: obchodní firmu, název podniku používaný při jeho činnosti, adresu, identifikační číslo pro účely DPH a identifikační číslo pro účely spotřební daně.

3. Údaje se zadávají na dobu omezenou v souladu s článkem 19.

Článek 17

Členský stát není v jednotlivých případech povinen činit záznamy podle článku 16, pokud a dokud by tím byl narušen veřejný pořádek nebo poškozeny jiné zásadní zájmy, zejména pokud by tím byla bezprostředně a závažně ohrožena jeho veřejná bezpečnost, veřejná bezpečnost jiného členského státu nebo veřejná bezpečnost třetí země; nebo pokud jsou ohroženy jiné zásadní zájmy rovnocenného významu; nebo pokud by tyto záznamy mohly vážně poškodit práva fyzických osob nebo nepříznivě ovlivnit probíhající vyšetřování.

Článek 18

1. Vkládání údajů do identifikační databáze celních spisů a nahlížení do nich je vyhrazeno výlučně orgánům uvedeným v čl. 15 odst. 2.

2. Při každém nahlížení do identifikační databáze celních spisů je nutné uvádět tyto osobní údaje

a) v případě osob: křestní jméno nebo příjmení nebo rodné jméno nebo dřívější příjmení nebo pseudonymy nebo datum narození;

b) v případě podniků: obchodní firmu nebo název podniku používaný při jeho činnosti nebo adresu nebo identifikační číslo pro účely DPH nebo identifikační číslo pro účely spotřební daně.

KAPITOLA VIII

DOBA UCHOVÁVÁNÍ ÚDAJŮ V IDENTIFIKAČNÍ DATABÁZI CELNÍCH SPISŮ

Článek 19

1. Doba uchovávání údajů se stanoví v souladu s právními předpisy a postupy členského státu zadávajícího údaje. Níže uvedené doby, které počínají běžet ode dne zapsání údajů do spisu, však nesmějí být překročeny:

a) údaje ke spisům týkajícím se probíhajících vyšetřování nesmějí být uchovávány déle než tři roky, pokud není zjištěno žádné porušení předpisů. Údaje je nutno vymazat před uplynutím tří let, pokud od posledního vyšetřovacího úkonu uplynulo dvanáct měsíců;

b) údaje ke spisům týkajícím se vyšetřování, která vedla k prokázání porušení předpisů, ale dosud nevedla

k odsouzení nebo k uložení peněžité sankce, nesmějí být uchovávány déle než šest let;

c) údaje ke spisům týkajícím se vyšetřování, která vedla k odsouzení nebo k uložení peněžité sankce, nesmějí být uchovávány déle než deset let.

2. Ve všech fázích vyšetřování podle odst. 1 písm. a), b) a c), jakmile je osoba nebo podnik ve smyslu článku 16 podle právních předpisů zadávajícího členského státu, zproštěna podezření, musí být údaje týkající se této osoby nebo tohoto podniku okamžitě vymazány.

3. Údaje se z identifikační databáze celních spisů vymažou automaticky, jakmile uplyne maximální doba pro uchovávání ve smyslu odstavce 1.

KAPITOLA IX

OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Článek 20

Nestanoví-li toto rozhodnutí jinak, vztahuje se na ochranu výměny údajů podle tohoto rozhodnutí rámcové rozhodnutí 2008/977/SVV.

Článek 21

1. Údaje mohou být reprodukovány pouze pro technické účely za předpokladu, že to je nezbytné pro přímá vyhledávání prováděná orgány uvedenými v článku 7.

2. S výhradou čl. 8 odst. 1 nesmějí být osobní údaje zadané jinými členskými státy kopírovány z celního informačního systému do jiných vnitrostátních souborů údajů, s výjimkou kopií v systémech řízení rizik, které se používají pro účely zaměření celních kontrol na vnitrostátní úrovni, nebo v systému operativní analýzy, který se používá ke koordinaci postupů. Údaje směřují být takto kopírovány jen v míře nezbytné pro konkrétní případy nebo vyšetřování.

3. V případě obou výjimek uvedených v odstavci 2 jsou ke zpracovávání osobních údajů z celního informačního systému v rámci systému řízení rizik, který vnitrostátní orgány používají pro účely zaměření celních kontrol, nebo ze systému operativní analýzy, který se používá ke koordinaci postupů, oprávněni pouze analytici pověřeni vnitrostátními orgány členského státu.

4. Každý členský stát zašle ostatním členským státům a výboru uvedenému v článku 27 seznam útvarů pověřených řízením rizik, jehož analytici jsou oprávněni kopírovat a zpracovávat osobní údaje zadané do celního informačního systému.

5. Osobní údaje zkopírované z celního informačního systému jsou uchovávány pouze po dobu nezbytnou k dosažení účelu, k němuž byly kopie pořízeny. Členský stát, který pořídil kopie, nejméně jednou ročně posuzuje nezbytnost dalšího uchovávání údajů. Údaje smějí být uchovávány nejvýše po dobu deseti let. Osobní údaje, které nejsou nezbytné k operativní analýze, musí být okamžitě vymazány nebo z nich musí být odstraněny veškeré prvky, které umožňují identifikaci dané osoby.

Článek 22

Práva osob, pokud jde o osobní údaje v celním informačním systému, zejména jejich právo na přístup k nim nebo jejich opravu, výmaz nebo blokování, jsou vykonávána v souladu s právními předpisy a postupy, jimiž se v členském státě, v němž jsou uplatňována, provádí rámcové rozhodnutí 2008/977/SVV. Přístup se odepře, pokud je to nutné a přiměřené v zájmu neohrožení jakýchkoli probíhajících vnitrostátních vyšetřování, nebo po dobu skrytého sledování nebo pozorování a zpravodajství. Při posuzování použitelnosti této výjimky se zohlední oprávněné zájmy dotčené osoby.

Článek 23

1. Na území každého členského státu může kdokoli v souladu s právními předpisy a postupy daného členského státu podat žalobu nebo případně stížnost k soudům nebo k orgánu příslušnému na základě právních předpisů a postupů tohoto členského státu v souvislosti s osobními údaji v celním informačním systému, které se jej osobně týkají, za účelem

- a) opravy nebo výmazu obsahově nesprávných osobních údajů;
- b) opravy nebo výmazu osobních údajů zadaných do celního informačního systému nebo v něm uchovávaných v rozporu s tímto rozhodnutím;
- c) získání přístupu k osobním údajům;
- d) blokování osobních údajů;
- e) získání náhrady škody podle čl. 30 odst. 2.

2. Aniž je dotčen článek 31, dotčené členské státy se vzájemně zavazují, že vykonají pravomocná rozhodnutí přijatá soudem nebo jiným příslušným orgánem, která se týkají odst. 1 písm. a), b) a c) tohoto článku.

Článek 24

Každý členský stát určí jeden nebo více vnitrostátních dozorcích orgánů pověřených ochranou osobních údajů za účelem nezá-

vislé kontroly osobních údajů zadaných do celního informačního systému v souladu s rámcovým rozhodnutím 2008/977/SVV.

Článek 25

1. Zřizuje se společný kontrolní orgán, jenž se skládá se ze dvou zástupců nezávislého vnitrostátního dozorcího orgánu nebo orgánů každého členského státu.

2. Společný kontrolní orgán sleduje a zajišťuje uplatňování tohoto rozhodnutí a rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV, pokud jde o ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů prostřednictvím celního informačního systému.

3. Společný kontrolní orgán je proto příslušný pro dozor nad provozem celního informačního systému, pro projednávání veškerých obtíží při uplatňování nebo výkladu, které během jeho provozu mohou vzniknout, pro projednávání obtíží, které mohou nastat při výkonu nezávislého dozoru dozorcími orgány členských států nebo při výkonu práva na přístup k systému fyzickými osobami, jakož i pro vypracování návrhů za účelem nalezení společných řešení těchto obtíží.

4. Pro účely výkonu svých úkolů má společný kontrolní orgán přístup k celnímu informačnímu systému.

5. Zprávy vypracované společným kontrolním orgánem se předávají orgánům, jimž předkládají své zprávy vnitrostátní dozorcí orgány, a dále Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 26

1. Nad činnostmi Komise týkajícími se celního informačního systému vykonává dozor evropský inspektor ochrany údajů. Povinnosti a pravomoci uvedené v článku 46 a 47 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ platí obdobně.

2. Společný kontrolní orgán a evropský inspektor ochrany údajů, každý z nich jednáje v rozsahu svých pravomocí, aktivně spolupracují v rámci svých povinností a zajišťují koordinovaný dozor nad celním informačním systémem.

3. Společný kontrolní orgán a evropský inspektor ochrany údajů se za tímto účelem setkají alespoň jednou do roka. Náklady na tato setkání a jejich obsluhu nese evropský inspektor ochrany údajů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

KAPITOLA X

INSTITUCIONÁLNÍ RÁMEC

Článek 27

1. Zřizuje se výbor složený ze zástupců celních správ členských států. Výbor rozhoduje v případech podle odst. 2 písm. a) jednomyslně a v případech podle odst. 2 písm. b) dvoutřetinovou většinou. Svůj jednací řád přijímá jednomyslně.

2. Výbor odpovídá za

- a) provádění a řádné uplatňování tohoto rozhodnutí, aniž jsou dotčeny pravomoci orgánů uvedených v článku 24, čl. 25 odst. 1 a čl. 26 odst. 1;
- b) řádné fungování celního informačního systému, pokud jde o technická a provozní hlediska. Výbor přijme veškerá nezbytná opatření, aby zajistil řádné uplatňování opatření stanovených v člancích 14 a 28, pokud jde o celní informační systém.

Pro účely tohoto odstavce může mít výbor přímý přístup k údajům zadaným do celního informačního systému a přímo je využívat.

3. V souladu s hlavou VI Smlouvy o Evropské unii předkládá výbor každoročně Radě zprávu o účinnosti a řádném fungování celního informačního systému a podává případná doporučení.

4. Jednání výboru se účastní Komise.

KAPITOLA XI

BEZPEČNOST CELNÍHO INFORMAČNÍHO SYSTÉMU

Článek 28

1. Veškerá správní opatření nezbytná k zachování bezpečnosti musí učinit

- a) příslušné orgány členských států v souvislosti s terminály celního informačního systému umístěnými v jejich členských státech, jakož i Europol a Eurojust;
- b) výbor uvedený v článku 27, pokud jde o celní informační systém a terminály umístěné ve stejných prostorách jako celní informační systém používané pro technické účely a pro kontroly vyžadované podle odstavce 3 tohoto článku.

2. Příslušné orgány, Europol, Eurojust a výbor uvedený v článku 27 přijmou opatření zejména s cílem

a) zabránit všem nepovolaným osobám v přístupu k zařízením používaným ke zpracování údajů;

b) zabránit tomu, aby údaje a nosiče údajů byly čteny, kopírovány, měněny nebo mazány nepovolanými osobami;

c) zabránit nepovolenému zadávání údajů a jakémukoli neoprávněnému nahlížení do údajů či jejich změně nebo mazání;

d) zabránit tomu, aby údaje obsažené v celním informačním systému byly přístupné nepovolaným osobám pomocí vybavení pro přenos dat;

e) zajistit, aby při používání celního informačního systému měly oprávněné osoby přístup pouze k údajům, které spadají do jejich působnosti;

f) zajistit, aby bylo možné zkontrolovat a určit, kterým orgánům mohou být údaje předány pomocí vybavení pro přenos dat;

g) zajistit, aby bylo možné kontrolovat a zpětně určit, jaké údaje byly zadány do celního informačního systému, kdy a kým, a sledovat jejich vyhledávání;

h) zabránit jakémukoli neoprávněnému čtení, kopírování, změnám nebo výmazu údajů při přenosu dat a přepravě nosičů údajů.

3. Výbor uvedený v článku 27 dohlíží na vyhledávání v celním informačním systému, aby ověřil, zda provedená hledání byla oprávněná a zda je provedli oprávnění uživatelé. Ověřeno musí být nejméně 1 % všech provedených vyhledávání. Záznamy o vyhledávání a ověřování se zadávají do systému a využívají se pouze pro zmíněná ověření uvedeným výborem a dozorcími orgány uvedenými v člancích 24 a 25. Po šesti měsících se vymažou.

Článek 29

Příslušná celní správa podle čl. 10 odst. 1 odpovídá za bezpečnostní opatření uvedená v článku 28 ve vztahu k terminálům umístěné na území dotyčného členského státu, za přezkum uvedený v čl. 14 odst. 1 a 2 a článku 19 a obecně za správné uplatňování tohoto rozhodnutí, nakořik je to nezbytné podle právních předpisů a postupů daného členského státu.

KAPITOLA XII

POVINNOSTI A ODPOVĚDNOST

Článek 30

1. Každý členský stát zajistí, aby údaje, které zadal do celního informačního systému v souladu s článkem 3, čl. 4 odst. 1 a článkem 8 rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV, byly správné, aktuální, úplné, spolehlivé a zadány v souladu s předpisy.

2. Každý členský stát odpovídá v souladu se svým vnitrostátním právem za jakoukoliv škodu způsobenou osobě používáním celního informačního systému. To platí i v případě škody způsobené členským státem, který zadal nesprávné údaje nebo je do systému zadal či je v něm uchovával v rozporu s předpisy.

3. Jestliže přijímající členský stát poskytne náhradu škody způsobené použitím nesprávných údajů zadaných do celního informačního systému jiným členským státem, nahradí tento jiný členský stát přijímajícímu členskému státu částku vyplacenou jako náhradu škody, přičemž zohlední jakékoli případné pochybení přijímajícího členského státu.

4. Eurojust a Eurojust jsou odpovědné v souladu se svými zakládajícími akty.

Článek 31

1. Náklady na pořízení, studie, rozvoj a údržbu infrastruktury informační technologie (hardwaru), softwaru a síťového připojení a na související služby výroby, podpory a školení, které jsou neoddělitelné od provozu celního informačního systému pro účely použití celních a zemědělských předpisů Společenství, jakož i na používání celního informačního systému členskými státy na jejich území včetně nákladů na komunikaci jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Evropské unie.

2. Výdaje spojené s údržbou vnitrostátních pracovišť nebo terminálů vzniklé při provádění tohoto rozhodnutí nesou členské státy.

KAPITOLA XIII

PROVÁDĚNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Informace poskytované podle tohoto rozhodnutí si přímo vyměňují orgány členských států.

Článek 33

Členské státy zajistí soulad svého vnitrostátního práva s tímto rozhodnutím do 27. května 2011.

Článek 34

1. Toto rozhodnutí nahrazuje s účinkem ode dne 27. května 2011 Úmluvu SID i Protokol ze dne 12. března 1999 o oblasti působnosti praní výnosů v Úmluvě o používání informační technologie pro celní účely a o zahrnutí registrační značky dopravního prostředku do uvedené úmluvy, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii⁽¹⁾, a Protokol ze dne 8. května 2003 o změně Úmluvy o používání informační technologie pro celní účely, pokud jde o vytvoření identifikační databáze celních spisů, vypracovaný na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii⁽²⁾.

2. Úmluva SID a protokoly uvedené v odstavci 1 se proto zrušují s účinkem ode dne použitelnosti tohoto rozhodnutí.

Článek 35

Nestanoví-li toto rozhodnutí jinak, zrušují se s účinkem ode dne 27. května 2011 prováděcí opatření k Úmluvě SID a k protokolům uvedeným v čl. 34 odst. 1.

Článek 36

1. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Použije se ode dne 27. května 2011.

V Bruselu dne 30. listopadu 2009.

Za Radu
předsedkyně
B. ASK

⁽¹⁾ Úř. věst. C 91, 31.3.1999, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 139, 13.6.2003, s. 2.

IV

(Jiné akty)

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 28/08/KOL

ze dne 23. ledna 2008

o programu pro dřevo („Verdiskapningsprogrammet for tre“) Norsko

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO ⁽¹⁾,

o EHP, a zejména na oddíly o regionální podpoře a podpoře na výzkum a vývoj,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ⁽²⁾, a zejména na články 61 až 63 a protokol 26 této dohody,s ohledem na nařízení týkající se blokových výjimek pro podporu na vzdělávání a pro podporu malým a středním podnikům a dále na nařízení o podpoře *de minimis* ⁽⁵⁾,s ohledem na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ⁽³⁾, a zejména na článek 24 této dohody,

s ohledem na rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 147/06/KOL ze dne 17. května 2006 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru,

s ohledem na čl. 1 odst. 2 části I, na čl. 4 odst. 4, na článek 6, na čl. 7 odst. 5 a na články 13 a 14 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru,

po vyzvání zainteresovaných stran, aby předložily své připomínky podle článku 6 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru ⁽⁶⁾,s ohledem na pokyny o státní podpoře vydané Kontrolním úřadem ⁽⁴⁾ pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 68/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podpory na vzdělávání (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 20); nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33); a nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5). Toto poslední nařízení nahrazuje nařízení Komise (ES) č. 69/2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30) a kapitolu 12 pokynů o státní podpoře (přijato rozhodnutím Kontrolního úřadu č. 54/96/KOL ze dne 15. května 1996, Úř. věst. L 245, 26.9.1996, s. 28). Všechna nařízení uvedená výše byla včleněna do přílohy 15 Dohody o EHP (v bodu 1 písm. d)–f)).

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 272, 9.11.2006, s. 19 a dodatek EHP č. 55, 9.11.2006.

⁽¹⁾ Dále jen „Kontrolní úřad“.

⁽²⁾ Dále jen „Dohoda o EHP“.

⁽³⁾ Dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“.

⁽⁴⁾ Procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory – pravidla pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP a článku 1 části I protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, která byla přijata a vydána Kontrolním úřadem dne 19. ledna 1994, zveřejněna v Úř. věst. L 231, 3.9.1994, s. 1 a dodatku EHP č. 32, 3.9.1994, s. 1. Pokyny byly naposledy pozměněny rozhodnutím Kontrolního úřadu č. 154/07/KOL ze dne 3. května 2007. Dále jen „pokyny o státní podpoře“.

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI

1. Postup

Dopisem ze dne 1. února 2005 (věc č.: 307555) obdržel Kontrolní úřad stížnost („stížnost“) sdružení podnikatelů v norském odvětví stavitelství a betonářství, „byggutengrener.no“ („navrhovatel“). Ve stížnosti, kterou Kontrolní úřad obdržel a zaevidoval dne 3. února 2005, navrhovatel tvrdí, že norský stát poskytuje státní podporu odvětví dřevostaveb na základě programu „Verdiskapningsprogrammet for tre“, také známého jako „Treprogrammet“ (dále jen „program pro dřevo“).

Dopisem ze dne 17. května 2006 a po následné výměně různé korespondence (7) informoval Kontrolní úřad norské orgány, že se v souvislosti s programem pro dřevo rozhodl zahájit řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem.

Norské orgány podaly připomínky dopisem Norské mise při Evropské unii ze dne 3. července 2006, který obsahoval dopisy ministerstva pro vládní správu a reformu a ministerstva zemědělství a potravin, oba ze dne 26. června 2006. Dopisy byly přijaty a zaevidovány Kontrolním úřadem dne 4. července 2006 (věc č.: 380386, dále jen „připomínky norských orgánů k rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení“).

Rozhodnutí č. 147/06/KOL o zahájení formálního vyšetřovacího řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* a v dodatku EHP Úředního věstníku Evropské unie (8). Kontrolní úřad vyzval zainteresované strany, aby předložily své připomínky. Kontrolní úřad neobdržel od zainteresovaných stran žádné připomínky.

Během podzimu 2007 byl Kontrolní úřad ohledně programu pro dřevo také v neformálním kontaktu s norskými orgány prostřednictvím telefonu a elektronické pošty. Informace, které Kontrolní úřad v této souvislosti obdržel, byly norskými orgány sjednoceny v dopisu podaném elektronicky dne 10. prosince 2007 ministerstvem pro vládní správu a reformu (věc č.: 456845).

(7) Podrobnější informace o této korespondenci viz rozhodnutí č. 147/06/KOL o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, jehož shrnutí je zveřejněno v Úř. věst. C 272, 9.11.2006, s. 19, a v dodatku EHP č. 55, 9.11.2006. Úplné znění rozhodnutí je zveřejněno na internetové stránce Kontrolního úřadu: www.eftasurv.int

(8) Podrobnosti o zveřejněných dokumentech jsou uvedeny v poznámce pod čarou 7 výše.

2. Popis navrhovaného opatření

2.1 Cíl a správa programu pro dřevo popsána v přípravných legislativních dokumentech

Bílá kniha z roku 1998-99

Cíl programu pro dřevo je vymezen v bílé knize vlády pro parlament o vytváření hodnot a příležitostí v odvětví lesnictví (St. meld. nr. 17 (1998-99 „Verdiskapning og miljø – muligheter i skogssektoren“) – dále jen „bílá kniha“).

Cílem bílé knihy bylo stanovit obecnou politiku pro racionální a udržitelné využívání lesních zdrojů a zvýšit přínos lesnictví pro národní hospodářství a všeobecný rozvoj norské společnosti. Bílá kniha obsahovala návrhy různých opatření na dosažení tohoto cíle, jedním z nichž byl i program pro dřevo. V jeho případě navrhovala bílá kniha zavést pětiletý program zaměřený na vytváření hodnot v odvětví dřeva a (dřevo)zpracujícího průmyslu. V bílé knize se konkrétně uvádělo, že cílem programu pro dřevo by mělo být zvýšení vytvářených hodnot v lesnictví a (dřevo)zpracujícím průmyslu a také zvýšení příspěvku odvětví lesnictví k dosažení udržitelnější výroby a spotřeby (9). V rámci těchto cílů se měl program pro dřevo zaměřit na i) zlepšení zpracování dřeva, ii) zvýšení míry používání dřeva a iii) zkvalitnění vztahů na různých úrovních obchodu mezi odvětvím lesnictví a trhem (10). Bílá kniha dále uváděla, že nový program by se měl zaměřit na hledání možností v oblastech vývoje produktů, návrhářství a architektury a měl by připravit půdu pro to, aby bylo dřevo vnímáno jako atraktivní stavební materiál se širokou škálou využití (11). Na obecnější úrovni bílá kniha rovněž poukázala na to, že cíle zvyšování hodnoty ve dřevozpracujícím průmyslu je třeba dosáhnout vnitrostátně (12).

Doporučení (1998-1999) a zpráva pracovní skupiny

Rámec pro zřízení programu pro dřevo byl podrobněji upraven v doporučení, které parlamentu předložil jeden z jeho stálých výborů (Innst. S. nr. 208 (1998-1999)) ze dne 3. června 1999 (dále jen „doporučení“). V doporučení se navrhuje, aby byla ustavena pracovní skupina, která by vymezila strategie i prováděcí a finanční potřeby nového programu.

Krátce poté, v červenci 1999, byla ustavena „pracovní skupina“ složená zejména ze zástupců ministerstva zemědělství, podnikatelských sdružení vlastníků lesů a producentů surového dříví, výzkumných a vývojových institucí i zástupců maloobchodního odvětví. Pracovní skupina zveřejnila dne 14. dubna 2000 zprávu („zpráva pracovní skupiny“) o obsahu, organizaci a financování programu pro dřevo.

(9) Bílá kniha, část 7.3.3.

(10) Bílá kniha, část 7.3.3.

(11) Bílá kniha, část 2.4.1.

(12) Bílá kniha, část 6.1.1. Vzhledem k zaměření norského průmyslu část 6.1.1 také uvádí toto (přeloženo Kontrolním úřadem): „Pro účely zvyšování hodnoty je významné zvážit jak možnosti snižování nákladů na úrovni zpracování a prodeje, tak i možnosti rozsáhlejšího a kvalitnějšího využívání dřeva pocházejícího z Norska.“

Zpráva pracovní skupiny připomíná záměry a cíle programu pro dřevo uvedené v bílé knize. Dále uvádí, že program by se měl vztahovat na zpracovatelský řetězec mezi odvětvím lesnictví a odvětvím mechanického zpracování dřeva, ale zároveň by měl zahrnovat dodávky surovin dřevozpracujícímu průmyslu (např. s cílem zvyšování kvality, přesnosti a plynulosti dodávek) ⁽¹³⁾. Zpráva pracovní skupiny dále uvádí, že cílem je, aby se program pro dřevo zaměřil na norské zdroje dřeva a aby ke zlepšení došlo v rámci (dřevo)zpracujícího průmyslu Norska.

Zpráva pracovní skupiny navrhuje, aby odpovědnost za správu a provádění programu pro dřevo nesla organizace i) „Statens nærings- og distriktsutviklingsfond“, obecně známá jako „SND“, (která byla k 1. lednu 2004 restrukturalizována a přejmenována na „Innovasjon Norge“, a ii) řídicí skupina („řídicí skupina“) složená ze zástupců různých ministerstev a hospodářských subjektů jmenovaných ministerstvem zemědělství ⁽¹⁴⁾.

Podle zprávy pracovní skupiny by se na praktické rovině měla řídicí skupina soustředit na hodnocení a vyvíjení programu (včetně zajištění ze strany hodnotového řetězce a ověřování, že činnosti programu odpovídají jeho cíli a strategiím), zatímco organizace Innovasjon Norge by měla být orgánem odpovědným za jeho provádění ⁽¹⁵⁾. Proto byla Innovasjon Norge zmocněna k tomu, aby schvalovala a přidělovala veškeré prostředky v rámci programu.

Během formálního vyšetřovacího řízení norské orgány vysvětlily, že při provádění programu pro dřevo se používaly zásady, kterými se obvykle řídí pracovní postupy organizace Innovasjon

⁽¹³⁾ Oddíl 1.4 zprávy pracovní skupiny uvádí, že program pro dřevo nezahrnuje pěstování lesa, infrastrukturu, dopravu, pole, lesní produkty pro účely dekorace zelení a bioenergie; na tyto oblasti se vztahují jiná opatření vlády. Oddíl 2.1 zprávy pracovní skupiny definuje lesnický hodnotový řetězec (nebo odvětví lesnictví) jako všechny hospodářské subjekty zapojené od těžby dřeva po konečného uživatele. „Les“ se vztahuje na stranu nabídky (vlastníky lesů a jejich sdružení) a obchodní úroveň (podnikatele v lesnictví včetně terénní dopravy, měření a obratu dřeva, pěstování lesa, provozní plánování atd.). „Výroba“ zahrnuje veškeré zpracování dřeva do podoby produktů vhodných pro konečné uživatele, avšak se zaměřením na řetězec mechanického zpracování dřeva (zahrnující tradiční práci v pilářských závodech a tesařství a další zpracování do podoby dveří, oken, schodišť a další stavebních prvků stejně jako výrobu dřevěného nábytku, dřevěných domů a ručně vyráběného zboží). „Trh“ zahrnuje konečné uživatele, avšak také různé obchodní úrovně a další hospodářské subjekty v systému výroby související s lesnictvím, jako jsou subdodavatelé zboží a služeb pro lesnictví a lesní průmysl.

⁽¹⁴⁾ Oddíly 1.5, 6.2 a 6.3 zprávy pracovní skupiny. Od května 2003 zahrnovalo složení této skupiny rovněž zástupce alternativních zdrojů financování a zástupce okresního úřadu.

⁽¹⁵⁾ Ministerstvu zemědělství se podávají výroční zprávy o činnostech a vývoji programu, které představují základ pro přípravu rozpočtu a pokynů pro Innovasjon Norge (dříve SND); viz část 1.5, 6.2 a 6.3 zprávy pracovní skupiny.

Norge (pracovní postupy pro účely správy jiných programů podpory) ⁽¹⁶⁾. Innovasjon Norge tedy poskytovala granty programu pro dřevo na základě i) dokumentu „Superior Policy“ Innovasjon Norge ⁽¹⁷⁾, vnitřních pokynů EHP Innovasjon Norge, iii) prvního dopisu od ministerstva zemědělství o ročním přidělení částky ⁽¹⁸⁾, iv) obecných postupů v manuálu pro pracovníky Innovasjon Norge a v) pokynů o státní podpoře vydaných Kontrolním úřadem ⁽¹⁹⁾. Z praktického hlediska mají největší význam zásady stanovené ve vnitřních pokynech EHP, na něž se odvolává většina připomínek zaslaných norskými orgány.

Vnitřní pokyny EHP byly vypracovány organizací Innovasjon Norge na základě existujících norských programů podpory, které tato organizace spravuje. Obsahují rovněž vysvětlení pojmu státní podpora ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, výňatky z pokynů o státní podpoře a z pravidel pro podporu *de minimis* a tabulku uvádějící míry podpory platné u existujících programů ⁽²⁰⁾. Vnitřní pokyny EHP se soustavně aktualizují, Kontrolní úřad proto obdržel pět rozdílných verzí ⁽²¹⁾.

Norské orgány uvedly, že ve zprávě pracovní skupiny sice není uvedeno, jaké podmínky musí projekty splnit, aby byly způsobilé pro podporu, ale že takové podmínky byly stanoveny ve vnitřních pokynech EHP. I když ve zprávě pracovní skupiny žádný výslovný odkaz na vnitřní pokyny EHP není, norské orgány sdělily, že odkaz ve zprávě pracovní skupiny na „zásady a postupy“ (v rámci práva EHP) pro účely provádění programu pro dřevo je třeba chápat jako odkaz na vnitřní pokyny

⁽¹⁶⁾ Viz „Připomínky norských orgánů k rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení“.

⁽¹⁷⁾ Dokument „Superior Policy“ je pokynem, který stanoví určité vnější limity grantu financovaného organizací Innovasjon Norge (například vylučuje grant podpory na provoz a podpory na vývoz) a nařizuje, že financování musí být poskytováno v rámci limitů stanovených mezinárodními dohodami, jejichž je Norsko stranou.

⁽¹⁸⁾ Dopis o přidělení částky ze dne 6. října 2000 obsahuje informace o rozpočtu pro provádění programu pro dřevo a poukazuje na cíl, odvětví a cílovou skupinu programu.

⁽¹⁹⁾ Norské orgány také učinily odkaz na právní předpis, jímž se řídí Innovasjon Norge, a na jeho „standardní podmínky“ udělení pomoci na rozvoj, které obsahují správní pravidla týkající se mimo jiné lhůt, dokumentace, kontrolních opatření a navrácení neoprávněně vyplacených prostředků.

⁽²⁰⁾ Dále jsou zde uvedena ustanovení o kumulaci, referenčních sazbách a výpočtu podpory.

⁽²¹⁾ Jednotlivé verze pocházejí z ledna 2000, srpna 2001, června 2003, září 2004 a července 2005; nejsou mezi nimi podstatné rozdíly. V následném textu odkazuje pojem „vnitřní pokyny EHP“ pro zjednodušení ke znění poslední verze; na znění předcházejících verzí se odkazuje pouze v případě potřeby (kvůli odchylkám nebo doplněnému textu).

EHP⁽²²⁾. Podle norských orgánů se vnitřní pokyny EHP v tomto duchu staly nedílnou součástí programu pro dřevo⁽²³⁾. Pracovníci Innovasjon Norge jsou poučeni, aby posuzovali žádosti na základě takového konkrétního souboru pravidel ve vnitřních pokynech EHP, který považují za vhodný. Pokud se domnívají, že není zahrnuta žádná státní podpora, může být projekt financován ze 100 %⁽²⁴⁾.

2.2 Právní základ a roční rozpočty

Ze státního rozpočtu na příslušné roky je patrné, že program pro dřevo financuje ministerstvo zemědělství a potravin prostřednictvím každoročních příspěvků přímo ze státního rozpočtu. Financování programu pro dřevo bylo upraveno v návrhu vlády pro parlament, který obsahoval státní rozpočet na rok 2000 (St. prp. nr. 1 (1999-2000)); financování programu pro dřevo zde bylo zahrnuto v kapitole 1142 jako položka 71⁽²⁵⁾. Každý státní rozpočet na následné roky zahrnoval částky pro program pro dřevo⁽²⁶⁾.

První dopis ministerstva zemědělství o ročním přidělení částky určený Innovasjon Norge přiděluje finanční prostředky organizaci Innovasjon Norge a pověřuje ji, aby s nimi hospodařila v souladu s cílem, odvětvím a cílovou skupinou, jak stanoví zpráva pracovní skupiny⁽²⁷⁾.

Dopisem ze dne 29. září 2005, který byl aktualizován dopisem ze dne 3. července 2006, informovaly norské orgány Kontrolní úřad, že rozpočty na program pro dřevo na rozpočtové roky 2000–2005 byly následující:

⁽²²⁾ Oddíl 1.3 zprávy pracovní skupiny uvádí, že financování musí být ve shodě s pravidly EHP, a část 7.1 uvádí, že „Je nutno dodržovat právní předpisy Dohody o EHP o státní podpoře. Program musí v rámci těchto předpisů stanovit své vlastní zásady a postupy.“ Viz také „Připomínky norských orgánů k rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení“.

⁽²³⁾ Viz připomínky norských orgánů k rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení a e-mail norských orgánů ze dne 18. ledna 2008 (věc č. 461470).

⁽²⁴⁾ Viz také pododdíl o spolufinancování a 100 % financování nákladů projektů v oddílu I-2.4 níže.

⁽²⁵⁾ Viz též revidovaný rozpočet (St. prp. nr. 61 (1999 – 2000)). Na program pro dřevo se odkazuje různými způsoby včetně „Treprogrammet“ a „Verdiskapningsprogrammet for tre“ či prostřednictvím původního doporučení stálého výboru určeného Parlamentu (Innst. S. nr. 208 (1998 – 1999)).

⁽²⁶⁾ 2001: St. prp. nr. 1 (2000-2001) a revidovaný rozpočet (St. prp. nr. 84 (2000-2001)); 2002: St. prp. nr. 1 (2001-2002) a revidovaný rozpočet (St. prp. nr. 1 Tillegg nr. 4 (2001-2002)); 2003: St. prp. nr. 1 (2000-2003) a revidovaný rozpočet (St. prp. nr. 65 (2002-2003)); 2004: St. prp. nr. 1 (2003-2004) a revidovaný rozpočet (St. prp. nr. 63); 2005: St. prp. nr. 1 (2004-2005) a revidovaný rozpočet (St. prp. nr. 65 (2004-2005)). V prvních čtyřech letech (2000-2003 včetně) bylo financování programu pro dřevo zahrnuto v položce 71 kapitoly 1142 státního rozpočtu, zatímco v posledních dvou letech (2004 a 2005) bylo financování programu pro dřevo zahrnuto v položce 71 kapitoly 1149 státního rozpočtu.

⁽²⁷⁾ Dopis ze dne 6. října 2000 podaný Kontrolnímu úřadu norskými orgány jako příloha 3 k připomínkám norských orgánů k rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení.

Roční rozpočet

Rok	Rozpočet (v mil. NOK)	Schváleno (v mil. NOK)
2000	17	8,8
2001	25	25,7
2002	20	18,2
2003	36	39,3
2004	35	28,4
2005	33	39,5
Celkem	166	159,9

Granty byly vyplaceny do tří let od roku, kdy došlo ke schválení („tilsagn“) a po dokončení projektu ze strany příjemce. Pokud nedošlo k úplnému využití rozpočtu na určitý rok, byla zbývající částka převedena do následujícího roku. Z toho důvodu může být celková hodnota schválených grantů v libovolném roce vyšší než částka plánovaná pro takový rok v rozpočtu.

2.3 Příjemci podpory v rámci programu pro dřevo

Zpráva pracovní skupiny stanoví, že program pro dřevo by měl být zaměřen na obchodní společnosti a další hospodářské subjekty s konkrétními projekty, které jsou v souladu se strategiemi a pracovními oblastmi programu a které přispívají k vyššímu vytváření hodnot⁽²⁸⁾.

Norské orgány dále uvedly, že program pro dřevo je otevřen všem příslušným odvětvím (odkaz na „odvětví mechanického zpracování dřeva“) a odvětvím, která mohou přispět k plnění cílů programu pro dřevo, jako například odvětví zkoumající využití dřeva v kombinaci s jinými materiály⁽²⁹⁾. V rámci těchto parametrů je program otevřený „soukromým osobám, společnostem, orgánům a sdružením, bez ohledu na strukturu či organizaci společnosti“ i „výzkumným a vzdělávacím institucím“ bez ohledu na zemi, v níž sídlí⁽³⁰⁾.

2.4 Způsobitelné náklady a míra podpory

Způsobitelné náklady

Norské orgány uvedly, že granty jsou v rámci programu pro dřevo poskytovány projektům, které „... přispívají k plnění cílů v rámci strategií a pracovních oblastí programu“ a které vedou k inovaci. Na základě zprávy pracovní skupiny se zdá, že ke splnění cílů programu pro dřevo by měly být využity následující

⁽²⁸⁾ Oddíl 4.6 zprávy pracovní skupiny.

⁽²⁹⁾ Viz dopis norských orgánů Kontrolnímu úřadu ze dne 29. září 2005, přiložený k dopisu Norské mise při EU ze dne 3. října 2005 (věc č. 345465).

⁽³⁰⁾ Viz dopis ze dne 29. září 2005, citovaný výše v poznámce pod čarou 29, a připomínky norských orgánů k rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení.

tří strategie. Každou z těchto strategií je třeba provádět prostřednictvím činností uvedených pod každou strategií⁽³¹⁾. Náklady na tyto činnosti jsou tudíž způsobilé pro financování v rámci programu pro dřevo.

- i) Profilování a komunikační strategie (tj. za účelem zvýšeného zapojení a ochoty rozvíjet hodnotový řetězec, přilákání dovedností, lidí a kapitálu, zvyšování viditelnosti a aktivního profilování lesů a dřeva, zaměření na výhody dřeva jako materiálu a šíření informací).

Opatření za účelem provádění této strategie zahrnují kampaně, které představují oblasti lesnictví/dřevařství v pozitivním světle, šíření informací prostřednictvím časopisů o návrhářství/architektuře se zaměřením na dřevo, a poskytování informací profesionálním uživatelům, univerzitám, vzdělávacím institucím a spotřebitelům. Mezi další opatření patří zřízení internetového portálu a sítě, které poskytují informace napříč hodnotovým řetězcem a zároveň fungují jako zdroj všeobecných informací, a dále zřízení kontaktních míst na národní i regionální úrovni, která by sloužila výzkumným a vývojovým skupinám, architektům, návrhářům, skupinám zaměřeným na informační technologie, badatelům v oblasti trendů, novátorům a investorům atd.

- ii) Strategie vývoje produktů a novinek (zahrnující realizaci nových možností, nápadů a iniciativ přispívajících k inovaci a k novinkám).

Možná opatření zahrnují strukturální rozvojové programy, zřízení podnikatelských fór zaměřených na malé podniky, projekty inovace napojené na různé vzdělávací instituce, soutěže návrhářů/architektů, vývoj nových produktů v rámci nových tržních segmentů (jako například rekreační trh; zařízení/infrastruktura pro „veřejná místa“; výrobky z dřeva určené pro zdravotnictví atd.) a rozvojové projekty zaměřené na tvorbu zisku v hodnotovém řetězci (jako například suroviny, vedlejší produkty, obchod se dřevem a elektronický obchod). Další opatření zahrnují zřízení fóra a struktur pro vývoj novinek a inovace, studentské inovační projekty a soutěže architektů a návrhářů zaměřené na zvýšené využívání konkrétních dřevěných materiálů.

- iii) Strategie spolupráce a efektivity (zahrnující zlepšení toku výrobků a procesů v hodnotovém řetězci a efektivité nákladů, tvorbu hodnot a ziskovost stejně jako optimální využívání lidských zdrojů a infrastruktury).

Opatření zahrnují vývoj integrovaného logistického systému, který by zlepšil načasování distribuce zboží a kvalitu i cenu

produktů, informační technologie zaměřené na úsporu nákladů na úrovni prodeje/distribuce a vývoj informačních systémů pro komunikaci napříč hodnotovým řetězcem s cílem zlepšit kvalitu. Další opatření zahrnují soutěže, přípravné studie pro vývoj integrovaného informačního systému a digitalizaci informací o zboží napříč hodnotovým řetězcem, znalostní programy v oblasti efektivity nákladů na rozvoj hodnot a (opatření na) tvorbu zisku v oblasti lesnictví, dřevařství a obchodu.

Vnitřní pokyny EHP specifikují způsobilé náklady pro malé a střední podniky, vzdělávací aktivity, výzkum a vývoj i způsobilé náklady na „investice“ (malých a středních podniků a v regionech). Překlad popisu způsobilých nákladů ve vnitřních pokynech EHP je připojen jako příloha I⁽³²⁾.

Míry podpory

Zatímco vnitřní pokyny EHP specifikují míru podpory pro malé a střední podniky⁽³³⁾, míry podpory u jiných druhů podpor jsou uvedeny pouze odkazem na tabulku s názvem „*Nejvyšší sazby financování programů spravovaných organizací Innovasjon Norge – velikost podniku a oblastí způsobilé pro podporu*“. Přeložená verze této tabulky, která neobsahuje odkaz na program pro dřevo, je uvedena v příloze II tohoto rozhodnutí.

Protože tabulka odkazuje na dvě odlišné míry podpory u přípravných studií výzkumu a vývoje v rámci programů „OFU/IFU“ a „Omstilling og nyskaping“, orgány vysvětlily, že na program pro dřevo byla použita míra podpory stanovená pro program „OFU/IFU“. Rozdíl je ten, že míra podpory pro studie technické proveditelnosti prováděné velkými podniky v souvislosti s předvýrobním výzkumem (pro velké podniky) může v programu „Omstilling og nyskaping“ činit až 55 %, zatímco v programu „OFU/IFU“ je tato míra podpory nanejvýš 50 %.

Míry podpory v souvislosti se spolufinancováním a 100 % financováním nákladů

Podmínkou pro udělení grantů z programu pro dřevo jsou obvykle příspěvky příjemců ve formě financování a pracovní síly⁽³⁴⁾. Pro spolufinancování však neexistují minimální požadavky; jeho podíl záleží spíše na cílech a povaze konkrétního projektu. V této souvislosti norské orgány uvedly, že podpora z programu pro dřevo se poskytuje v souladu s mírami podpory stanovenými ve vnitřních pokynech EHP, čili že zde ve skutečnosti vždy dochází k určitému spolufinancování.

⁽³²⁾ Překlad vyhotovil Kontrolní úřad.

⁽³³⁾ V případě investic je nejvyšší míra podpory 7,5 % u středních podniků a 15 % u malých podniků; u poradenských služeb a veletrhů je tato výše stanovena na 50 %.

⁽³⁴⁾ Oddíly 1.4 a 7.1 zprávy pracovní skupiny.

⁽³¹⁾ Oddíly 4.1–4.4 a 5 zprávy pracovní skupiny.

Orgány však rovněž vysvětlily, že v rámci programu pro dřevo zavedly postup, při němž obdrží určité projekty financování 100 % nákladů; v takovém případě ke spolufinancování nedochází. V tomto ohledu orgány odkázaly na zprávu pracovní skupiny, v níž se uvádí: „Podíl financování v rámci programu pro dřevo se liší podle cíle a povahy projektů. Z programu lze financovat celý projekt [náklady], je-li obtížné určit někoho, kdo by měl z projektu přímý prospěch (např. čistě studijní projekty nebo přípravné studie). Podíl financování v rámci programu může být odpovídajícím způsobem nižší, jde-li o projekty, u nichž se očekává, že budou pro účastníky projektu významné a přinesou jim přímý užitek. Použijí se pravidla ke státní podpoře EHP. V mezích stanovených těmito pravidly se pro tento program vypracují zásady a správní postupy.“⁽³⁵⁾

Orgány dále vysvětlily, že postup 100 % financování se použil v případech, kdy bylo obtížné určit zainteresovanou stranou, která by měla z projektu přímý prospěch (nebo jestliže se má za to, že jednotlivé podniky získají jen malý prospěch), například u předběžných studií nebo zpráv ve zvláštních cílových oblastech. Příkladem, který uvedly orgány, je grant ve výši 125 000 NOK pro Norsk Treteknisk Institutt na projekt rozvoje výroby hoblovaných panelů pro použití v interiérech⁽³⁶⁾. Norské orgány uvedly, že výsledky (projektu) jsou k dispozici společností, které jsou členy institutu a že většina informací Norsk Treteknisk Institutt je každopádně všeobecně přístupná prostřednictvím jeho knihovny.

2.5 Podpora *de minimis*

Norské orgány sdělily, že granty poskytnuté na základě ustanovení programu pro dřevo splňují podmínky, aby mohly být považovány za podporu *de minimis*. Orgány vysvětlily, že pokud byla poskytnuta podpora *de minimis*, „schvalovací dopis“ odeslaný příjemci podpory obsahuje odkaz na limit takové podpory a na časový rámec a také na povinnost příjemce podpory informovat orgány o podpoře obdržené z jiných zdrojů v období tří let následujících od okamžiku, kdy bylo schváleno poskytnutí podpory⁽³⁷⁾.

Orgány také vysvětlily existenci správního postupu, podle něž lze poskytnutou podporu, kupříkladu pro výzkum a vývoj, ještě „navýšit“ podporou *de minimis*. Tento postup je uveden ve vnitřních pokynech EHP ve znění ze září 2004 a července 2005⁽³⁸⁾.

⁽³⁵⁾ Oddíl 7.1 zprávy pracovní skupiny.

⁽³⁶⁾ I když tato výše by splňovala podmínky pro podporu *de minimis*, Norsk Treteknisk Institutt obdržel ještě další podporu.

⁽³⁷⁾ Tato žádost o informace má následující podobu: „EØS-regelverket – opplysningsplikt Tildelingen av tilskuddet skjer i henhold til reglene for bagatellmessig støtte. Ved eventuelle nye søknader om offentlig støtte (uansett støttekilde) har støttemottaker plikt til å opplyse om dette tilskuddet. Opplysningsplikten gjelder i 3 år fra tilsagnstidspunktet. Støttemottakeren må ikke motta mer enn til sammen 100 000 Euro (ca. kr 815 000,-) i støtte etter reglene for bagatellmessig støtte over et tidsrom på 3 år.“

⁽³⁸⁾ Oddíl 4.2 těchto pokynů.

2.6 Doba trvání

Norské orgány uvedly, že program pro dřevo začal fungovat dne 1. července 2000 (tj. den, od kterého bylo možné podávat žádosti o podporu) a zůstal v účinnosti po dobu pěti let, do konce roku 2005 (poslední schválení bylo uděleno dne 30. prosince 2005)⁽³⁹⁾.

2.7 Obchod s produkty ze dřeva

Na základě bílé knihy vlády pro parlament o vytváření hodnot a příležitostí v odvětví lesnictví je patrné, že Norsko vyváží produkty ze dřeva do EU. V tomto ohledu se v bílé knize v oddílu 4.3 konkrétně uvádí, že „Norsko vyváží přibližně 85–90 % velkoobchodní produkce produktů ze dřeva a papíru a přibližně 35 % produkce surového dříví. Dodávky do zemí EU představují v prvním případě 70 % a ve druhém případě 90 % celkového vývozu. Jakékoli strategie nebo politické zásahy v rámci EU, které mohou mít dopad na dovoz produktů lesnictví do EU, by mohl mít pro norské odvětví lesnictví výrazné důsledky.“⁽⁴⁰⁾ Navíc se podle statistik Eurostatu zdá, že s produkty ze dřeva se v EU široce obchoduje⁽⁴¹⁾. A dále, podle statistik vypracovaných „Statistics Norway“ („Statistisk sentralbyrå“) je patrné, že Norsko také z EU dováží významné objemy surového dříví, zpracovaného dřeva a produktů ze dřeva („Tømmer, trelast og kork ...“)⁽⁴²⁾.

2.8 Působnost Dohody o EHP

Ustanovení čl. 8 odst. 3 Dohody o EHP stanoví:

„Není-li stanoveno jinak, ustanovení této dohody se použijí pouze:

- na produkty uvedené v kapitolách 25 až 97 Harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží, s výjimkou produktů uvedených v protokolu 2;

⁽³⁹⁾ Toto je potvrzeno v připomínkách k návrhu státního rozpočtu v St. prp. nr. 1 (2000-2001) a ve zprávě pracovní skupiny.

⁽⁴⁰⁾ Překlad textu „Norge eksporterer ca 85-90 % av produksjonen av tremasse og papirprodukter og ca 35 % av trelast-produksjonen. Leveransene til EU-land utgjør henholdsvis 70 % og 90 % av eksporten. Eventuelle strategier eller politiske vedtak innen EU som kan påvirke EUs import av skogindustriprodukter vil kunne få store konsekvenser for den norske skogsektoren.“ vyhotovený Kontrolním úřadem.

⁽⁴¹⁾ Statistika, které vypracoval Eurostat pro roky 1999 až 2004 a které zahrnují dovozy i vývozy různých druhů zušlechtněného dřeva a surového dříví v rámci EU (kde hodnota je vyjádřena buď v tisících metrech krychlových nebo v tunách), ukazují, že v rámci EU probíhá rozsáhlý obchod s produkty ze dřeva. Relevantní statistiky zahrnují i) dovozy a vývozy kulatiny v rámci EU-25; „tabulka fores51“; ii) dovozy a vývozy celulózy, papíru a lepenky rámci EU-25; „tabulka fores62“; iii) vývozy celulózy v rámci EU-25; „tabulka fores62“; iv) dovozy řezaného dřeva a dřevěných panelů v rámci EU-25; „tabulka fores61“; a v) vývozy řezaného dřeva v rámci EU; „tabulka fores61“. Všechny jsou k dispozici na adrese <http://europa.eu.int/comm/eurostat> nebo o ně lze požádat Eurostat prostřednictvím jeho internetové stránky.

⁽⁴²⁾ Viz internetová stránka: <http://www.ssb.no/muh/tab15-01.shtml>, která obsahuje tabulku 15 s názvem „Obchod s vybranými zeměmi podle dvoučíslné klasifikace SITC. Leden až březen 2006. V milionech norských korun.“

b) na produkty uvedené v protokolu 3, na něž se vztahují zvláštní ustanovení uvedená v tomto protokolu.“

Na dřevo a výrobky ze dřeva se vztahuje kapitola 44.

2.9 Důvody pro zahájení řízení

Kontrolní úřad zahájil formální vyšetřovací řízení na základě předběžného zjištění, že program pro dřevo zahrnuje státní podporu, na kterou se nevztahuje žádná z výjimek stanovených v Dohodě o EHP. V důsledku toho má Kontrolní úřad pochybnosti, zda lze program pro dřevo považovat za slučitelný s fungováním Dohody o EHP. Bylo poukázáno na skutečnost, že dokumenty, které norské orgány o programu pro dřevo předložily, neobsahovaly konkrétní definice způsobilých projektů, způsobilých nákladů ani limity pro nejvyšší míru podpory, kterou lze poskytnout.

Norské orgány byly vyzvány k předložení informací o existenci jakýchkoli závazných vnitřních pokynů, které nařizují, že by program měl být prováděn v souladu s pokyny o státní podpoře a/nebo s nařízením o blokových výjimkách. Kontrolní úřad však upozornil, že i kdyby bylo možné takový správní postup doložit, stále může tento program považovat za neslučitelný s fungováním Dohody o EHP, protože z programu pro dřevo lze poskytovat 100 % podporu projektům v případě, že správní orgán nepovažoval grant za podporu vzhledem k tomu, že dotyčnou činnost nebylo možné připsat jednotlivým podnikům a že přinášela jen malý prospěch.

Co se týče toho, zda granty poskytnuté v rámci programu pro dřevo na základě zvláštních ustanovení o podpoře *de minimis* splňují podmínky, aby je bylo možno považovat za podporu *de minimis* podle pokynů o státní podpoře nebo podle pozdějšího nařízení o podpoře *de minimis* (které k 1. únoru 2003 v tomto ohledu pokyny o státní podpoře nahradilo⁽⁴³⁾), Kontrolní úřad zaujal názor, že příslušná ustanovení zřejmě nejsou v souladu s pravidly o poskytování podpory *de minimis*.

3. Připomínky norských orgánů

3.1 Procesní pravidla

Norské orgány uznávají, že program pro dřevo měl být formálně ohlášen Kontrolnímu úřadu, ale namítaly, že pouhá skutečnost, že tento program nebyl ohlášen, neznamená, že Kontrolní úřad může pouze z tohoto důvodu dospět k závěru, že program je neslučitelný s fungováním Dohody o EHP.

⁽⁴³⁾ Bývalá kapitola 12 pokynů o státní podpoře byla zrušena rozhodnutím Kontrolního úřadu č. 198/03/KOL ze dne 5. listopadu 2003. Avšak k 1. únoru 2003 byla kapitola 12 již nahrazena nařízením (ES) č. 69/2001 o podpoře *de minimis*, dále jen „nařízení o podpoře *de minimis*“).

3.2 Hmotná pravidla

Existence vnitřních pokynů nebo závazných příkazů

Norské orgány namítají, že v praxi byla hmotná pravidla o státní podpoře Dohody o EHP dodržována. Zprv, dokument „Superior Policy“ Innovasjon Norge nařizuje, že veškeré financování musí být poskytováno v rámci limitů stanovených mezinárodními dohodami, jejichž je Norsko stranou. Zadruhé, pracovníci Innovasjon Norge byli (prostřednictvím zprávy pracovní skupiny) poučeni, aby prováděli program pro dřevo v souladu s Dohodou o EHP. Za účelem snadnějšího dodržování Dohody o EHP byly vypracovány vnitřní pokyny EHP. Zatřetí, pracovníci mají zkušenosti s pokyny o státní podpoře a účastní se vzdělávacích kurzů na toto téma. V případě pochyb mohou požádat o radu právní odbor Innovasjon Norge.

Případy neexistence podpory

Pokud jde o možnost 100 % financování nákladů projektu, norské orgány namítaly, že se tento postup vztahuje na projekty, které nespádají do působnosti Dohody o EHP, protože v jejich případě neexistuje žádná státní podpora ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP nebo existuje pouze podpora *de minimis*. Orgány předložily tabulku s rozpisem veškerých finančních prostředků přidělených v rámci programu pro dřevo.

Orgány uvádějí, že v osmi případech (zastoupených dvěma příklady) byla podpora poskytnuta projektům týkajících se produktů (jako je „dřevo na pni“), které nejsou uvedeny v kapitolách 25 až 97 Harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží, a které proto nespádají do působnosti Dohody o EHP.

Orgány dále sdělují, že 114 příjemců programu pro dřevo není považováno za „podniky“ ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, protože tito příjemci neprovádějí hospodářskou činnost. 15 příjemců je považováno za „vzdělávací a výzkumná zařízení“, ve 25 případech „veřejných subjektů“ se jedná o podporu obcím a v 74 případech je podpora určena „odvětvovým organizacím“.

V případě „vzdělávacích a výzkumných zařízení“ (zastoupených dvěma příklady, jedním z nichž je nezisková organizace) se norské orgány domnívají, že tato zařízení nespádají do působnosti čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP na základě oddílu 2.2 v bývalé kapitole 14 pokynů o státní podpoře pro výzkum a vývoj, podle něhož „nezisková zařízení vysokoškolského výzkumu obvykle nespádají do působnosti čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP“ a který stanoví, že „tam, kde jsou výsledky veřejně financovaných projektů výzkumu a vývoje prováděných takovými zařízeními zpřístupněny nediskriminačním způsobem evropskému průmyslu, bude mít Kontrolní úřad ESVO za to, že tyto případy za běžných okolností nezahrnují státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP“.

Norské orgány namítají, že podpora „odvětvovým organizacím“ (složeným z neziskových zájmových organizací, jež se zabývají šířením informací) nezahrnuje státní podporu, protože finanční prostředky nejsou poskytovány (přímo) podnikům, ale jsou poskytovány prostřednictvím odvětvových organizací, které nejsou považovány za podniky. Odkazuje se na rozhodnutí Komise ohledně organizace *Asetra*, v jejímž případě bylo podle názoru norských orgánů rozhodnuto o neexistenci podpory proto, že *Asetra* nebyl podnik ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES⁽⁴⁴⁾. Norské orgány rovněž namítají, že Soudní dvůr v několika věcech podal výklad „pojmu „hospodářská výhoda““ a že ve věci C-43/99 *Adria Wien* odůvodnění Soudního dvora ukazuje, že je nutno rozlišovat mezi abstraktními výhodami, tj. náklady, které by obvykle nebyly „zahrnuté v rozpočtu“ podniku, a náklady, které by v rozpočtu zahrnuté byly⁽⁴⁵⁾.

Orgány též namítají, že v dalších 31 případech (z nichž je uvedeno několik příkladů) neobdrželi příjemci žádnou hospodářskou výhodu, protože na oplátku poskytovali službu, a že tyto případy proto nespádají do působnosti čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

Podpora de minimis

Norské orgány odkazují na schvalovací dopis, který sděluje, že příjemce musí poskytnout informace „o podpoře obdržené na základě případných nových žádostí o veřejnou pomoc ... Tato povinnost trvá tři roky od vydání schvalovacího dopisu. Příjemce podpory nemůže v průběhu jakéhokoli tříletého období obdržet podporu *de minimis*, která by přesáhla celkovou výši 100 000 EUR (přibližně 815 000 NOK)“.

Orgány tvrdí, že z odkazu na „jakékoli tříleté období“ je jasné, že příjemce podpory nemá možnost obdržet podporu *de minimis* během jakéhokoli období tří let, ať již takové období předchází schvalovacímu dopisu nebo po něm následuje. Povinnost poskytnout informace o podpoře obdržené během tří let počítaných od vydání schvalovacího dopisu musí být chápána v souvislosti s textem, který se týká zákazu být příjemcem podpory během „jakéhokoli“ tříletého období. Podle orgánů toto ustanovení zaručuje shodu s nařízením o podpoře *de minimis*. Orgány navíc uvádějí, že v každém případě je většina poskytovaných podpor pod hranicí podpory *de minimis*.

Orgány však také vysvětlily, že „[procesní] rámec podpory *de minimis* ale v [určitých] případech dodržen nebyl, neboť tato podpora [byla] považována za podporu odpovídající hmotným pravidlům a blokovým výjimkám pro podporu pro malé a střední podniky, podporu na výzkum a vývoj a na vzdělávání.“ Orgány následně objasnily, že odkaz na nedostatečné dodržování „procesních pravidel“ znamená, že v 10 případech byla podpora poskytnuta v dovolené míře, ale byla ještě navýšena podporou *de minimis*, aniž by její příjemce byl o prvku podpory *de minimis* informován.

Slučitelnost podpory

Norské orgány namítají, že Kontrolní úřad nevěnoval dostatečnou pozornost postupům, které organizace Innovasjon Norge používala při posuzování slučitelnosti podpory.

⁽⁴⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 31. března 2000 o státní podpoře N 673/99 (Úř. věst. C 184, 1.7.2000, s. 25).

⁽⁴⁵⁾ Věc C-143/99, *Adria Wien*, Sb. rozh. 2001, s. I-8365.

Orgány v podstatě říkají, že v rámci programu pro dřevo nebyla poskytnuta žádná podpora coby podpora regionální a že k takovému nedorozumění patrně vedl přehled (přiložený k vnitřním pokynům EHP), který stanoví nejvyšší míry podpory (včetně podpory regionální). Ihned poté orgány uvádějí, že však existují případy, kdy podpora byla poskytnuta do výše nejvyšší míry podpory povolené pro podporu pro výzkum a vývoj, ale byla navýšena bonusem regionální podpory ve výši 5 %. Jako příklad je uvedena podpora pro *Trysil Skog AS*.

Co se týče 78 případů podpory na výzkum a vývoj (pro příklad byly uvedeny tři z nich), orgány namítají, že podpora byla poskytnuta v souladu s hmotnými zásadami pokynů o státní podpoře. Byla zohledněna míra, do jaké projekt předvídá vývoj nové technologie, poznatků nebo metod, a byly upřednostněny projekty s největším stupněm novátorství. Také se bralo v úvahu, zda je projekt způsobilý pro financování z jiných zdrojů, jako například v rámci programu „*Skattefunn*“.

Orgány namítají, že ačkoli ve vnitřních pokynech EHP není uveden ani název, ani odkaz na nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky a podpory na vzdělávání, jsou tato nařízení do vnitřních pokynů EHP „do velké míry začleněna“.

II. POSOUZENÍ

1. Přítomnost státní podpory ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP

Ustanovení čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP stanoví:

„Nestanoví-li tato dohoda jinak, jsou podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy ES, státy ESVO nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami, neslučitelné s fungováním této dohody.“

Aby opatření představovalo státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, musí splňovat čtyři následující kumulativní kritéria: opatření i) musí poskytnout příjemcům hospodářskou výhodu, kterou by při běžném podnikání neměli, ii) tato výhoda musí být poskytnuta státem nebo ze státních prostředků a iii) musí být selektivním zvýhodněním určitých podniků nebo výroby určitého zboží a iv) musí narušovat hospodářskou soutěž a ovlivňovat obchod mezi smluvními stranami.

1.1 Hospodářská výhoda

Opatření musí poskytovat příjemci hospodářskou výhodu, která při běžném podnikání nevzniká.

V rámci programu pro dřevo poskytují norské orgány finanční granty obchodním společnostem, obchodním sdružením, svazům atd., které mohou přispívat k cílům tohoto programu. Podnikům, které mají z takových grantů prospěch, je poskytována hospodářská výhoda, tj. grant, který by jinak při svém běžném podnikání neobdržely.

1.2 Přítomnost státních prostředků

Výhoda musí být poskytnuta státem nebo ze státních prostředků.

Granty udílené v rámci programu pro dřevo jsou financovány ministerstvem zemědělství a potravin a pocházejí přímo ze státního rozpočtu.

1.3 Zvýhodňování určitých podniků nebo určitých odvětví výroby

Opatření musí zvýhodňovat určité podniky nebo určitá odvětví výroby.

Z různých legislativních přípravných dokumentů (jako je bílá kniha, doporučení, zpráva pracovní skupiny) vedoucích k ustavení programu pro dřevo vyplývá, že cílem programu je zlepšovat i) hodnoty ve dřevozpracujícím průmyslu a ii) vztahy na různých úrovních obchodu mezi odvětvím lesnictví a trhem (což zahrnuje dodávky surovin dřevozpracujícímu odvětví), a to vedle obecného cíle zvýšení skutečného využívání dřeva.

Granty v rámci programu pro dřevo jsou tedy poskytovány pouze tehdy, pokud se má za to, že zvýhodní dřevozpracující odvětví a související dřevařská odvětví stejně jako dodávky surovin těmto odvětvím. Program pro dřevo tedy zvýhodňuje podniky v rámci odvětví dřeva a vylučuje ostatní odvětví; je proto ve své povaze selektivní. V tomto ohledu soud ESVO rozhodl, že opatření může být selektivní i v případě, kdy zahrnuje (podniky v) celé(m) odvětví (46).

Je třeba uvést, že ačkoliv mohou být granty v rámci programu pro dřevo poskytnuty také podnikům v jiných odvětvích (například v případech, kdy průmysl zkoumá možnost využití dřeva v kombinaci s jinými materiály), je tato možnost otevřena pouze těm odvětvím, která mohou přispět k naplnění celkového cíle programu pro dřevo, tj. všeobecně zvyšovat hodnotu ve dřevozpracujícím průmyslu. Kontrolní úřad se proto domnívá, že i tato možnost má v konečném důsledku za cíl zvýhodnit podniky ve dřevozpracujících odvětvích a souvisejících odvětvích dřeva.

1.4 Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi smluvními stranami

Opatření musí narušovat hospodářskou soutěž a ovlivňovat obchod mezi smluvními stranami.

V rámci programu pro dřevo norské orgány poskytují granty podnikům ve dřevozpracujícím (a souvisejícím) odvětví(ch). Norské odvětví vyvází významnou část velkoobchodního surového dříví a zušlechťených produktů ze dřeva (až 90 %) do jiných zemí EHP, kde se s produkty ze dřeva široce obchoduje. Norsko dále dováží surové dříví, zpracované dřevo a produkty

ze dřeva z EU. Za takových okolností povede poskytnutí podpory podnikům v rámci programu pro dřevo k posílení postavení příjemců ve srovnání s jinými podniky se sídlem v Norsku nebo v jiných zemích EHP soutěžících ve dřevozpracujícím (a souvisejícím) průmyslu. Jelikož dřevo je pouze jednou ze surovin používaných ve stavebnictví, granty poskytnuté stavebním společností v rámci programu pro dřevo posílí a upevní jejich postavení ve srovnání s jinými podniky soutěžícími v odvětví stavebnictví (47).

Kontrolní úřad se tudíž domnívá, že poskytování finanční podpory podnikům v rámci programu pro dřevo povede k narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu.

1.5 Závěr a existence programu podpory

Ve světle výše uvedeného dochází Kontrolní úřad k závěru, že program pro dřevo splňuje kritérium čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, a tudíž představuje státní podporu. Norské orgány však namítaly, že některé z jednotlivých grantů poskytnutých v rámci programu pro dřevo nespádají do působnosti Dohody o EHP nebo nesplňují podmínky pro to, aby je bylo možno považovat za státní podporu.

Kontrolní úřad se domnívá (a to norské orgány nezpochybnily), že program pro dřevo je opatřením, na jehož základě lze – aniž by byla vyžadována další prováděcí opatření – poskytovat jednotlivé podpory podnikům vymezeným v tomto opatření obecným a nekonkrétním způsobem. Tento program tudíž splňuje podmínky pro program podpory ve smyslu čl. 1 písm. d) části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem. V tomto ohledu Kontrolní úřad poukazuje, že ve věci C-310/99 rozhodl Evropský soudní dvůr takto: „Nebylo zapotřebí, aby zpochybnované rozhodnutí obsahovalo rozbor podpory, která byla v jednotlivých případech poskytnuta na základě programu. Teprve ve fázi navrácení neoprávněně vyplacených prostředků je nutné zvážit jednotlivou situaci každého dotčeného podniku.“ (48). V souladu s touto judikaturou posuzoval Kontrolní úřad program pro dřevo na základě jeho všeobecných vlastností (oproti specifickým jednotlivých grantů poskytnutých v rámci programu). Argumenty norských orgánů nemohou posouzení ovlivnit a svou úlohu budou mít teprve při (případné) diskusi o navrácení neoprávněně vyplacených prostředků. Závěr týkající se slučitelnosti či neslučitelnosti tohoto programu s fungováním Dohody o EHP nevylučuje předem otázku navrácení neoprávněně vyplacených prostředků v jednotlivých případech, kdy byla poskytnuta podpora. Jak je uvedeno v rozsudku citovaném výše, navrácení neoprávněně vyplacených prostředků je až druhým krokem a bude nařízeno v případech, u nichž došlo ke skutečnému porušení hmotných ustanovení o státní podpoře.

(47) V této souvislosti viz věc 730/79 *Philip Morris versus Komise*, Sb. rozh. 1989, s. 2671, odstavec 11, kde se uvádí, že „v případech, kdy státní finanční podpora posiluje postavení podniku ve srovnání s jinými podniky soutěžícími v obchodu uvnitř Společenství, je nutné na poslední jmenované nahlížet jako na ovlivněné takovou podporou.“

(48) Věc C-310/99 *Itálie versus Komise*, Sb. rozh. 2002, s. I-2289, odstavec 91. Ve věci C-66/02 *Itálie versus Komise*, Sb. rozh. 2005, s. I-10901, odstavec 91, Soud uvedl: „V případě režimu podpor se Komise může za účelem ověření, zda tento režim obsahuje prvky podpory, omezit na zkoumání všeobecných vlastností dotčeného režimu, aniž je povinna přezkoumat každý konkrétní případ použití [...]“. Viz také věc E-2/05 *ESA versus Island*, Sb. rozh. 2005, zpráva soudu ESVO s. 202, odst. 24.

(46) Spojené věci E-5/04, E-6/04 a E-7/04 *Fesil a Finnsfjord* [2005], zpráva soudu ESVO s. 117, odstavec 77. Tento rozsudek potvrzuje judikaturu Evropského soudního dvora stanovenou ve věci C-75/97 *Belgie versus Komise* Sb. rozh. 1999, s. I-3671, odstavec 33. Viz také věc C-66/02 *Itálie versus Komise*, Sb. rozh. 2005, s. I-10901, odstavec 95.

Kontrolní úřad shledává, že norské orgány nezpochybnily, že program pro dřevo umožňuje poskytovat příjemcům finanční granty na produkty, na něž se vztahuje Dohoda o EHP, jako je například dřevo. Orgány nezpochybnily ani to, že program pro dřevo zahrnuje možnost poskytovat finanční prostředky subjektům, které lze považovat za podniky ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Nepochybné je rovněž to, že program pro dřevo neposkytoval finance pouze příjemcům, kteří na oplátku poskytovali službu.

Jinými slovy, program pro dřevo sám o sobě předvídal poskytování státní podpory. Možnost, že někteří příjemci programu pro dřevo nemusí spadat do působnosti Dohody o EHP (odkazem na skutečnost, že na jejich produkty se tato dohoda nevztahuje nebo že oni sami nejsou podniky ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP), nemění nic na tom, že program pro dřevo splňuje podmínky, aby byl považován za program podpory ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

2. Procesní požadavky

Podle čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru „Kontrolní úřad ESVO je včas informován o všech plánech ohledně poskytnutí nebo změny podpor, aby mohl podat své vyjádření (...). Dotčené státy ESVO neprovádějí navrhovaná opatření, dokud není v řízení přijato konečné rozhodnutí.“

Kontrolní úřad shledává, že vzhledem k tomu, že na kapitulu 44 Harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží (Dřevo a výrobky ze dřeva) se vztahuje Dohoda o EHP, musí být program pro dřevo posuzován na základě této dohody. Norské orgány program pro dřevo před jeho prováděním neoznámily, a tudíž nesplnily svou oznamovací povinnost podle čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru. Státní podpora poskytovaná v rámci programu pro dřevo tudíž představuje „nezákonnou podporu“ ve smyslu čl. 1 písm. f) části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru.

3. Slučitelnost podpory

Kontrolní úřad předběžně poznamenává, že i když program pro dřevo obsahoval podrobnosti například o cílech a způsobilých nákladech, zjevně neobsahoval žádné podmínky, podle nichž měla být podpora poskytována. Program podpory bez konkrétních omezení toho, jak má být podpora poskytována (například co se týče její míry), nemůže Kontrolní úřad schválit jako slučitelný s fungováním Dohody o EHP. Skutečnost, že v praxi mohly být pokyny o státní podpoře v jednotlivých případech dodržovány, toto stanovisko nezmění, ale – jak je uvedeno výše v bodu I-1.5 – ovlivní pouze to, zda je nutné navrácení neoprávněně vyplacených prostředků.

Jak však Kontrolní úřad v této souvislosti shledává, norské orgány sdělily, že odkaz ve zprávě pracovní skupiny na provádění programu na základě „zásad a postupů“ v rámci právních

předpisů EHP je nepřímým odkazem na vnitřní pokyny EHP. Kontrolní úřad tomu rozumí tak, že pokyny, které stanoví například nejvyšší míru podpory, jakou dovolují právní předpisy EHP v různých situacích, měly být považovány za pravidla programu pro dřevo a za podmínky, za nichž lze podporu programu pro dřevo poskytovat. Jinými slovy, program obsahoval identifikovatelný soubor pravidel, které omezovaly poskytování podpory v jeho rámci.

Co se týče informace norských orgánů o tom, že „pokyny jsou soustavně revidovány“, připomíná se, že slučitelnost nezákonné státní podpory s fungováním Dohody o EHP je nutno posuzovat v souladu s hmotnými kritérii, která byla stanovena v nástroji platném v době poskytnutí podpory nebo – v případě programu – v době ustavení programu. Navíc je třeba posoudit každou revizi pravidel programu, aby se určilo, zda nepředstavují změnu programu ve smyslu rozhodnutí 195/04/KOL⁽⁴⁹⁾. Níže uvedené posouzení tedy analyzuje, zda vnitřní pokyny Innovasjon Norge, včetně jejich následných změn, mohly být jako pravidla programu pro dřevo považovány za slučitelné s fungováním Dohody o EHP, zejména zda jsou v souladu s pokyny o státní podpoře Kontrolního úřadu a s nařízeními týkajícími se blokových výjimek, neboť ty v té době byly použitelné.

3.1 Slučitelnost s čl. 61 odst. 2 Dohody o EHP

V tomto případě neplatí žádná z výjimek podle čl. 61 odst. 2 EHP, protože program pro dřevo nemá cíle, které jsou uvedeny v těchto ustanoveních.

3.2 Slučitelnost s čl. 61 odst. 3 Dohody o EHP

Opatření státní podpory se považuje za slučitelné s fungováním Dohody o EHP podle čl. 61 odst. 3 písm. a) Dohody o EHP tehdy, pokud má napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností. Protože však norská mapa regionální podpory žádné takové oblasti neurčuje, není toto ustanovení relevantní⁽⁵⁰⁾.

Kromě toho neplatí ani výjimka uvedená v čl. 61 odst. 3 písm. b) Dohody o EHP, protože cílem státní podpory poskytované v rámci programu pro dřevo není napomáhat uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu ani napravovat vážnou poruchu v hospodářství Norska.

⁽⁴⁹⁾ Rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 195/04/KOL ze dne 14. července 2004 (Úř. věst. L 139, 25.5.2006, s. 37) pozměněné rozhodnutím Kontrolního úřadu č. 319/05/KOL ze dne 14. prosince 2005 (Úř. věst. C 286, 23.11.2006, s. 9). Viz také věc T-195/01 *Gibraltar versus Komise*, Sb. rozh. 2001, s. II-3915. Je nutno poznamenat, že počáteční ustavení programu bylo vzhledem k procesním požadavkům „nezákonné“, a proto je za nezákonnou podporu třeba považovat i následné úpravy tohoto programu.

⁽⁵⁰⁾ Viz rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 327/99/KOL ze dne 16. prosince 1999 o mapě podporovaných oblastí a úrovních podpory (Norsko).

Platí nicméně, že výjimka podle čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP stanovující, že státní podporu lze považovat za slučitelnou se společným trhem v případech, kdy usnadňuje rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí a nemá nepříznivý vliv na podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, může být použitelná. Je tomu tak, pokud je opatření v souladu s pokyny o státní podpoře nebo s jakýmkoli použitelnými nařízeními o blokových výjimkách.

Regionální podpora

Podniky se stávají způsobilými pro regionální podporu tehdy, pokud sídlí v určitých regionech vymezených výše uvedenou norskou mapou regionální podpory a pokud jsou splněny podmínky stanovené v pokynech o státní podpoře týkajících se regionální podpory⁽⁵¹⁾.

Norské orgány tvrdily, že podpora v rámci programu pro dřevo nebyla poskytována ve formě regionální podpory. Kontrolní úřad však shledává, že program pro dřevo byl prováděn na základě vnitřních pokynů EHP, které stanoví možnost poskytovat regionální (investiční) podporu⁽⁵²⁾. Orgány navíc odkazovaly na případy, u nichž byla podpora pro výzkum a vývoj ještě navýšena 5 % bonusem regionální podpory (příklad – Trysil Skog AS).

Kontrolní úřad shledává, že podmínky o poskytování regionální podpory stanovené v pokynech o státní podpoře musí být dodrženy i v případech, kdy je regionální podpora poskytována jako bonus. Zpráva pracovní skupiny ani vnitřní pokyny EHP však neodkazují na podmínky, které je třeba při poskytování regionální podpory dodržovat, jako je například podmínka identifikace přínosů pro region (ve formě produktivního investování nebo vytváření pracovních míst), ani nezahrnují odkaz na mapu regionální podpory pro Norsko. Za takových okolností se Kontrolní úřad proto nemůže ujistit, zda jsou ustanovení o regionální podpoře v rámci programu pro dřevo v souladu s pokyny o státní podpoře regionům.

Podpora pro výzkum a vývoj

Státní podporu pro výzkum a vývoj lze považovat za slučitelnou s fungováním Dohody o EHP, jsou-li splněny příslušné podmínky pokynů o státní podpoře⁽⁵³⁾. Pokyny o státní podpoře vymezují různé druhy výzkumu a vývoje, například

⁽⁵¹⁾ Bývalá kapitola 25 pokynů o státní podpoře týkající se regionální podpory byla dne 6. dubna 2006 nahrazena novými pokyny a nařízením Komise (ES) č. 1628/2006 (začleněno rozhodnutím Smíšeného výboru č. 157/2006, Úř. věst. L 89, 29.3.2007, s. 33. a dodatek EHP č. 15, 29.3.2007, s. 24). Nařízení vstoupilo v platnost dne 9. prosince 2006.

⁽⁵²⁾ Viz limity (regionální podpory) uvedené v tabulce přiložené k vnitřním pokynům EHP a vysvětlení o investiční podpoře (oddíl 4.6).

⁽⁵³⁾ Bývalé pokyny pro výzkum a vývoj byly dne 7. února 2007 nahrazeny novými pokyny.

„základní výzkum“, „průmyslový výzkum“ a „předvýrobní vývojová činnost“ i použitelné míry podpor vztahující se na tyto jednotlivé druhy.

Kontrolní úřad shledává, že způsobilý výzkum, způsobilé náklady a míry podpory stanovené ve vnitřních pokynech EHP odpovídají těm, jež jsou stanoveny v pokynech o státní podpoře týkajících se výzkumu a vývoje, s výjimkou technických přípravných studií. Zatímco tabulka s mírami podpory ve vnitřních pokynech EHP odkazuje na dvě rozdílné míry podpory pro technické přípravné studie prováděné velkými společnostmi v rámci předvýrobního výzkumu, konkrétně 50 % a 55 %⁽⁵⁴⁾, pokyny o státní podpoře výslovně stanoví, že kombinace bonusů nesmí u předvýrobního výzkumu vyústit v míru podpory přesahující 50 %⁽⁵⁵⁾.

Vzhledem k tomu, že jedna míra podpory z měř stanovených ve vnitřních pokynech EHP není v souladu s pokyny o státní podpoře, a vzhledem k tomu, že neexistuje důkaz o existenci pokynu pro pracovníky Innovasjon Norge, aby používali míru podpory programu OFU/IFU, která je s pokyny o státní podpoře v souladu, zdálo by se, že pravidla programu pro dřevo předvidají možnost poskytovat takovou míru podpory, která převyšuje nejvyšší míru stanovenou v pokynech o státní podpoře. Kontrolní úřad navíc neobdržel žádné odůvodnění, proč souhlasit s vyšší mírou podpory než jakou stanoví pokyny o státní podpoře.

Podpora pro malé a střední podniky a podpora na vzdělávání

Podpora poskytnutá v souladu s nařízeními o blokových výjimkách pro malé a střední podniky a/nebo podpory na vzdělávání je považována za slučitelnou s fungováním Dohody o EHP v případě, že splňuje všechny podmínky relevantního nařízení o blokových výjimkách a obsahuje na něj výslovný odkaz (citací jeho názvu a odkaz na zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*)⁽⁵⁶⁾. Státní rozpočty, zpráva pracovní skupiny ani žádný z legislativních přípravných dokumentů týkající se programu pro dřevo však odkaz na použití nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky ani na nařízení o blokových výjimkách pro podpory na vzdělávání neobsahují. Kontrolní úřad neobdržel od norských orgánů žádné informace ohledně použití jakéhokoli nařízení o blokových výjimkách ke zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*. Norské orgány tudíž nesplnily požadavky nařízení o blokových výjimkách, a program pro dřevo tedy nelze považovat za slučitelný s blokovými výjimkami.

⁽⁵⁴⁾ Znění z roku 2000 a 2001 zjevně nestanoví konkrétní míru podpory pro technické přípravné studie vůbec.

⁽⁵⁵⁾ Oddíl 5.3.(7) bývalé kapitoly 14 pokynů o státní podpoře týkající se podpory pro výzkum a vývoj.

⁽⁵⁶⁾ Viz čl. 3 odst. 3 nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky a o podporách na vzdělávání (v uvedeném pořadí). Je-li opatření ve formě podpory slučitelné s formálními podmínkami blokové výjimky, nevztahuje se na něj oznamovací povinnost.

Ve světle hmotných zásad stanovených v nařízeních o blokových výjimkách pro malé a střední podniky a podpory na vzdělávání lze však program pro dřevo považovat za slučitelný s fungováním Dohody o EHP na základě čl. 61 odst. 3 písm. c). Kontrolní úřad v tomto ohledu shledává, že všechny definice, způsobilé náklady a míry podpory na vzdělávání stanovené ve vnitřních pokynech EHP⁽⁵⁷⁾ odpovídají nařízení o blokových výjimkách pro podporu na vzdělávání. Navíc také definice, způsobilé náklady a použitelné míry podpory na poradenské služby a veletrhy pro malé a střední podniky stanovené ve vnitřních pokynech EHP⁽⁵⁸⁾ odpovídají nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky.

Podle oddílu 4.3.2 vnitřních pokynů EHP lze však podporu pro malé a střední podniky poskytnout na „vytváření sítí a spolupráci“, což je účel, který je jednoznačně mimo působnost hmotných ustanovení nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky. Je tedy otázkou, zda financování poskytované pro takové účely lze považovat za slučitelné na základě pokynů o státní podpoře týkajících se malých a středních podniků, nebo na základě hmotných zásad stanovených přímo v čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP⁽⁵⁹⁾.

Pokyny o státní podpoře stanoví, že financování malých a středních podniků za účelem „spolupráce“ lze poskytnout, není-li hospodářská soutěž narušena v rozsahu, který by byl v rozporu se společným zájmem. Na tomto základě se Kontrolní úřad domnívá, že lze souhlasit s možností uváděnou ve vnitřních pokynech EHP – možností financovat malé a střední podniky za účelem „nalezení pracovních partnerů, vytvoření strategií a formalizace spolupráce během fáze zřízení podniku“.

Oproti tomuto se Kontrolní úřad dále domnívá, že možnost financovat neurčené „mimořádné společné akce“⁽⁶⁰⁾ během „operační fáze“ dovoluje kdykoli financovat širokou řadu opatření, která by nemusela spadat do spolupráce mezi malými a středními podniky, a mohla by tedy ovlivnit hospodářskou soutěž v rozsahu, který je v rozporu se společným zájmem. Norské orgány na dotaz v této věci odpověděly, že financování podle tohoto ustanovení se týká pouze poradenských služeb. Orgány však v téže souvislosti sdělily, že toto ustanovení rovněž dovoluje v kontextu pomoci sítím financovat „souvisující služby“.

Kontrolní úřad se domnívá, že na základě takto nejednoznačných a otevřených ustanovení si nemůže být jist, že pravidla tohoto programu týkající se financování malých a středních podniků jsou v souladu s pokyny o státní podpoře malých a středních podniků nebo s jejich hmotnými zásadami, a proto nemůže pravidla programu považovat za slučitelná s fungováním Dohody o EHP podle čl. 61 odst. 3 písm. c) této dohody.

⁽⁵⁷⁾ Oddíl 4.4 těchto pokynů.

⁽⁵⁸⁾ Oddíl 4.3 a 4.3.1 těchto pokynů.

⁽⁵⁹⁾ Bývalá kapitola pokynů ke státní podpoře týkající se podpory pro malé a střední podniky byla ke dni 26. června 2002 nahrazena nařízením o blokových výjimkách pro malé a střední podniky.

⁽⁶⁰⁾ Taková opatření zahrnují opatření podobná zlepšování výkonnosti („kompetanseheving“).

Financování 100 % nákladů projektu

Zpráva pracovní skupiny stanoví, že program může financovat veškeré náklady projektu, je-li obtížné určit kohokoli, kdo by měl z projektu přímý prospěch. Orgány vysvětlily, že 100 % financování nákladů projektu se používá například tehdy, když je obtížné určit subjekt, který by měl z projektu přímý prospěch, nebo jestliže přináší příjemcům pouze mírné zvýhodnění (například u předběžných studií a zpráv ve zvláštních cílových oblastech), na základě toho, že v těchto případech není přítomna žádná podpora⁽⁶¹⁾.

K tomuto postupu je nutno učinit tyto dvě připomínky: 1) ačkoli norské orgány odkazují na předběžné studie a zprávy jako na příklady případů, které nezahrnují žádnou podporu, pokyny o státní podpoře týkající se výzkumu a vývoje stanoví nejvyšší míru podpory pro technické studie proveditelnosti, což ukazuje, že financování studií (byť přípravných) může zahrnovat státní podporu⁽⁶²⁾; a 2) skutečnost, že se jedná pouze o mírný prospěch, sama o sobě nevylučuje přítomnost státní podpory, ledaže je míra zahrnuté podpory nižší než limit pro podporu *de minimis*.

Na tomto základě se Kontrolní úřad domnívá, že postup financování 100 % nákladů projektu nevychází z kritérií, která by zaručila nepřítomnost státní podpory, a jelikož 100 % financování není přijatelné podle žádného oddílu pokynů o státní podpoře a ani v souvislosti s tímto případem nebylo poukázáno na to, že taková míra podpory je odůvodněná přímo podle čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP, domnívá se Kontrolní úřad, že program, který tento postup dovoluje, není slučitelný s fungováním Dohody o EHP.

Závěry

Z výše uvedeného plyne, že program pro dřevo není z několika důvodů v souladu s pokyny ke státní podpoře a že se na něj nevztahuje žádná výjimka podle čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP. V důsledku toho se Kontrolní úřad domnívá, že program pro dřevo nelze považovat za slučitelný s fungováním Dohody o EHP.

3.3 Podpora *de minimis*

Podle norských orgánů obsahuje program pro dřevo ustanovení upravující podmínky, které v případě splnění zaručují, že granty lze považovat za podporu *de minimis*. Kontrolní úřad se domnívá, že příslušná ustanovení programu pro dřevo nejsou v souladu s pravidly *de minimis*.

⁽⁶¹⁾ Postup financování 100 % nákladů vzbuzuje jednak otázku přítomnosti státní podpory a dále otázku slučitelnosti. Vzhledem k odkazu zprávy pracovní skupiny na tuto možnost se předpokládá, že program takový postup předvidá a že slučitelnost ustanovení, jimiž se tento postup řídí, musí být posouzen z hlediska slučitelnosti (tento oddíl). Otázka týkající se přítomnosti (nebo nepřítomnosti) státní podpory bude významná pouze v souvislosti s navrácením neoprávněně vyplacených prostředků.

⁽⁶²⁾ Oddíl 5.3.(7) bývalé kapitoly 14 pokynů o státní podpoře o podpoře pro výzkum a vývoj.

Poskytnutá podpora může splnit podmínky *de minimis* podle pokynů o státní podpoře nebo následného nařízení o podpoře *de minimis* s tím důsledkem, že dotyčné opatření nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP a že neexistuje oznamovací povinnost. Jelikož byl program pro dřevo prováděn od 1. července 2000 do konce roku 2005, vztahují se na posouzení programu oba soubory pravidel *de minimis* ⁽⁶³⁾.

Nařízení o podpoře *de minimis* i pokyny o státní podpoře stanoví, že vnitrostátní orgány mohou poskytnout podporu *de minimis* pouze po předchozím ověření toho, zda se celková částka podpory *de minimis* obdržena dotyčnou společností nezvýšila díky jiné podpoře *de minimis* získané během předchozích tří let. Podle nařízení o podpoře *de minimis* i podle pokynů o státní podpoře je jedním z přijatelných způsobů, jimiž lze ověřit, zda nedošlo k překročení limitu pro podporu *de minimis*, získání úplných informací týkajících se této záležitosti od příjemce ⁽⁶⁴⁾.

Jestliže je v rámci programu pro dřevo poskytnuta podpora *de minimis*, odkazuje se na pravidla *de minimis* a příjemci jsou informováni o povinnosti oznámit orgánům jinou podporu *de minimis* získanou tři roky po schválení první podpory *de minimis*.

V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení vyjádřil Kontrolní úřad stanovisko, že tato oznamovací povinnost se však týká pouze podpory *de minimis* získané poté, co byla poskytnuta podpora v rámci programu pro dřevo, a příjemci tudíž nebyli povinni poskytnout informace o tom, zda nějakou podporu *de minimis* získali před tím, než obdrželi podporu *de minimis* v rámci programu pro dřevo. Norské orgány ale namítaly, že schvalovací dopis také odkazuje na pravidlo, že podpora obdržena během „*jakéhokoli tříletého období*“ nesmí převýšit limit podpory *de minimis*.

Kontrolní úřad shledává, že požadavek, aby příjemce informoval o podpoře poskytnuté „*od okamžiku schvalovacího dopisu*“ je v protikladu s odkazem na pravidlo, že podpora obdržena během „*jakéhokoli tříletého období*“ nesmí převýšit prahovou hodnou podpory *de minimis*. Za takových okolností si Kontrolní úřad nemůže být jist, že příjemce jednoznačně rozuměl tomuto sdělení tak, že má povinnost informovat o podpoře obdržené během „*jakéhokoli tříletého období*“. Kontrolní úřad tedy i nadále zaujímá své původní stanovisko, že – mají-li být dotčená ustanovení považována za součást pravidel programu pro dřevo –

⁽⁶³⁾ Podle norských orgánů je ze strany norských orgánů pro to, zda se na dotyčný grant vztahuje bývalá kapitola 12 pokynů o státní podpoře, nebo následné nařízení o podpoře *de minimis*, určující datum schválení („*tilsagn*“).

⁽⁶⁴⁾ V tomto ohledu viz odkaz na „modalitu kontroly“ v pokynech o státní podpoře.

nelze dojít k závěru, že zaručují *ex ante* splnění ustanovení o podpoře *de minimis* ⁽⁶⁵⁾.

Vedle toho Kontrolní úřad shledává, že – přinejmenším ve znění vnitřních pokynů EHP ze září 2004 a července 2005 – stanoví program pro dřevo postup, na jehož základě lze schválenou státní podporu kupříkladu pro výzkum a vývoj navýšit další podporou poskytnutou jako podpora *de minimis* ⁽⁶⁶⁾. V souladu s rozhodnutím Komise ve věci *Kahla Porzellan GmbH* se Kontrolní úřad domnívá, že pokud podpora převyší prahovou hodnotu podpory *de minimis* – jako celková výše financí poskytnutých témuž podniku během tří let – musí být celková výše považována za státní podporu ⁽⁶⁷⁾. Na tomto základě se Kontrolní úřad domnívá, že z postupu, podle něhož je limit pro podporu *de minimis* dodržován pouze u části podpory poskytnuté jednotlivému podniku, vyplývá, že celková výše poskytnutých financí může převýšit limit pro podporu *de minimis* ⁽⁶⁸⁾.

Vzhledem k výše uvedenému se Kontrolní úřad domnívá, že příslušná ustanovení programu pro dřevo nejsou v souladu s pravidly *de minimis* a že program pro dřevo nelze schválit jako slučitelný s fungováním Dohody o EHP.

4. Závěr

Na základě informací poskytnutých norskými orgány je Kontrolní úřad toho názoru, že program pro dřevo zahrnuje poskytování státní podpory ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, což není s touto dohodou slučitelné. V souladu s postupem Komise v podobných případech se však Kontrolní úřad domnívá, že ačkoli je program pro dřevo jako program (režim) neslučitelný s fungováním Dohody o EHP, jednotlivé granty poskytnuté v jeho rámci lze za slučitelné s fungováním Dohody o EHP považovat, pokud splňují kritéria stanovená v pokynech o státní podpoře malých a středních podniků a/nebo výzkumu a vývoje nebo pokud jsou v souladu s hmotnými pravidly v nařízeních o blokových výjimkách pro malé a střední podniky a pro podporu na vzdělávání ⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁵⁾ Skutečnost, že v mnoha případech může být schválena výše nižší než je prahová hodnota *de minimis*, není důležitá, protože Kontrolní úřad se pro účely rozboru toho, zda je státní podpora slučitelná, omezuje pouze na úvahy o podmínkách programu pro dřevo. Skutečná situace bude mít význam pro otázku navrácení neoprávněně vyplacených prostředků.

⁽⁶⁶⁾ Popis tohoto postupu viz část I-2.5 výše.

⁽⁶⁷⁾ Rozhodnutí Komise 2003/643/ES ze dne 13. května 2003 o státní podpoře poskytnuté Německem ve prospěch podniků Kahla Porzellan GmbH a Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (Úř. věst. L 227, 11.9.2003, s. 12). Podobně, při posuzování toho, zda byly dodrženy příslušné míry podpory stanovené v pokynech o státní podpoře, je nutno brát v úvahu celkovou výši podpory poskytnuté témuž podniku.

⁽⁶⁸⁾ Je nutno poznamenat, že je také třeba dodržovat příslušné míry podpory. Jestliže je podpora *de minimis* poskytována v kombinaci s jinou podporou, nesmí celková částka převýšit nejvyšší míru podpory stanovenou pro jednotlivé kategorie podpory. Toto se samozřejmě použije pouze tehdy, nesplňuje-li celková podpora podmínky, aby ji bylo možné považovat za podporu *de minimis*.

⁽⁶⁹⁾ Viz například rozhodnutí Komise 2004/343/ES ze dne 16. prosince 2003 o režimu podpor prováděných Francií v případě převzetí podniku v obtížích (Úř. věst. L 108, 16.4.2004, s. 38) a rozhodnutí Komise 2003/86/ES ze dne 20. prosince 2001 o režimu státní podpory zavedeném Španělskem v roce 1993 ve prospěch některých nově založených podniků v provincii Vizcaya (Úř. věst. L 40, 14.2.2003, s. 11).

Jelikož program pro dřevo nebyl Kontrolnímu úřadu oznámen, jakákoliv podpora ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP poskytnutá v rámci programu pro dřevo představuje nezákonnou podporu ve smyslu čl. 1 písm. f) části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem. Z článku 14 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem vyplývá, že Kontrolní úřad musí rozhodnout tak, že nezákonnou podporu, která je neslučitelná s pravidly pro státní podporu podle Dohody o EHP, musí příjemci navrátit. Tím však nejsou dotčeny i) jednotlivé poskytnuté podpory, které splňují podmínky podpory *de minimis* podle pokynů o státní podpoře či podle nařízení o podpoře *de minimis*, ani ii) jednotlivé poskytnuté podpory, které byly shledány slučitelné na základě souladu s pokyny o státní podpoře malých a středních podniků a/nebo výzkumu a vývoje nebo na základě souladu s hmotnými pravidly nařízeních o blokových výjimkách pro podpory pro malé a střední podniky a vzdělávání a jejichž výše odpovídá příslušné míře podpory stanovené tamtéž.

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Program pro dřevo není slučitelný s fungováním Dohody o EHP ve smyslu čl. 61 odst. 1 této dohody.

Článek 2

Jednotlivé granty poskytnuté v rámci programu pro dřevo nepředstavují státní podporu, pokud splňují podmínky podpory *de minimis* stanovené v pokynech o státní podpoře nebo v nařízení o podpoře *de minimis*, podle toho, co bylo použitelné v době grantu.

Článek 3

Jednotlivé granty poskytnuté v rámci programu pro dřevo, které splňují kritéria stanovená v pokynech o státní podpoře malých a středních podniků a/nebo výzkumu a vývoje nebo která jsou v souladu s hmotnými pravidly v nařízeních o blokových výjimkách pro malé a střední podniky a pro podporu na vzdělávání, jsou slučitelné s fungováním Dohody o EHP do povolené míry podpory.

Článek 4

Norské orgány učiní všechna nezbytná opatření, aby došlo k navrácení podpory uvedené v článku 1, jestliže je jiná než podpora uvedená v článcích 2 a 3.

Článek 5

Navrácení se provede bezodkladně a v souladu s postupy vnitrostátního práva za předpokladu, že tyto postupy umožňují okamžitý a rychlý výkon rozhodnutí. Podpora, která má být navržena, zahrnuje i úrok a složený úrok ode dne, kdy byla k dispozici příjemcům, do dne jejího navrácení. Úrok se vypočítá na základě článku 9 rozhodnutí č. 195/04/KOL⁽⁷⁰⁾.

Článek 6

Norské orgány sdělí Kontrolnímu úřadu ESVO do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí opatření, která byla učiněna pro splnění rozhodnutí.

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno Norskému království.

Článek 8

Pouze anglické znění je závazné.

V Bruselu dne 23. ledna 2008.

Za Kontrolní úřad ESVO

Per SANDERUD
předseda

Kurt JAEGER
člen kolegia

⁽⁷⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 49.

PŘÍLOHA I

ZPŮSOBILÉ NÁKLADY STANOVENÉ VE VNITŘNÍCH POKYNECH EHP

Co se týče podpory pro malé a střední podniky ⁽¹⁾, způsobilými náklady jsou i) poradenské služby poskytované vnějšími poradci (vyjma poradenských služeb poskytovaných soustavně či pravidelně nebo týkajících se běžných provozních výdajů); ii) první účast na veletrzích a výstavách a iii) vytváření sítí a spolupráce ve fázi zřízení a zahájení. Fáze zřízení zahrnuje finanční prostředky vynaložené na nalezení pracovních partnerů, vytyčení strategií, strukturování a formalizování spolupráce atd. Fáze zahájení zahrnuje správní náklady na správu spolupráce během prvních tří let (postupně se snižující) a na „mimořádné společné akce“. Příkladem mimořádné společné akce je „zlepšování znalostí“, ale financování v kategorii „mimořádné společné akce“ lze poskytovat i na jiná obdobná opatření během fáze zřizování i později během fáze provozu.

Pro účely poskytování podpory na vzdělávání se rozlišuje mezi vzděláváním specifickým a obecným. Specifické vzdělávání zahrnuje výuku s přímým a zásadním vztahem k současnému nebo budoucímu postavení zaměstnanců a poskytuje kvalifikace, které jsou do dalších podniků a pracovních oborů nepřenositelné (nebo přenositelné pouze v omezeném rozsahu). Obecné vzdělávání zahrnuje výuku, která se nevztahuje pouze na současné nebo budoucí postavení zaměstnanců, ale která poskytuje kvalifikace ve větší míře přenositelné do jiných subjektů, a tak podstatně zlepšuje schopnost profesního zařazení zaměstnance.

Způsobilými náklady na vzdělávání jsou personální náklady na pracovníky – školitele, cestovné školitelů a školených osob; další běžné výdaje (například materiály a zásoby); opotřebení nástrojů a zařízení (do rozsahu, v jakém jsou používány výhradně pro vzdělávací projekt); náklady na poradenské služby ohledně vzdělávacího projektu; personální náklady školených osob do výše celkového součtu ostatních způsobilých nákladů, na něž se odkazuje. V úvahu je možné brát pouze hodiny, během kterých se školené osoby skutečně účastní vzdělávání, po odpočtu všech produktivních hodin nebo jejich ekvivalentu. Způsobilé náklady musí být doloženy písemnými doklady, které jsou transparentní a rozepsané na jednotlivé položky.

Co se týče výzkumu a vývoje, vnitřní pokyny EHP stanoví, že způsobilými náklady jsou personální náklady (badatelé, technický a pomocný personál zabývající se výhradně danou výzkumnou a vývojovou činností), nástroje, zařízení, pracovní prostory a budovy (trvale a výhradně využívané pro danou výzkumnou a vývojovou činnost); poradenská činnost a odpovídající služby (používané výhradně v souvislosti s výzkumnou a vývojovou činností) a administrativní činnost přímo související s danou výzkumnou a vývojovou činností. Další způsobilé náklady by mohly představovat provozní výdaje včetně materiálu, zásob a podobných produktů, které přímo souvisí s danou výzkumnou a vývojovou činností.

Co se týče investic (ze strany malých a středních podniků a v souvislosti s regionální podporou), způsobilými náklady jsou budovy, závody, stroje, základní investice i výdaje související s patenty a nabývání patentů, licencí a odborných znalostí. Na projekty, jejichž investiční náklady přesahují 50 milionů EUR, se použijí zvláštní pravidla.

Podporu na provoz (vymezenou jako podporu na běžný provoz nebo na náklady na distribuci, marketing a účetnictví) poskytovat nelze.

⁽¹⁾ Ve vnitřních pokynech EHP jsou uvedeny pouze hlavní podmínky definice malých a středních podniků. Jinak je uváděn odkaz na původní definici v pokynech o státní podpoře.

PŘÍLOHA II

NEJVYŠŠÍ SAZBY FINANCOVÁNÍ RŮZNÝCH PROGRAMŮ SPRÁVOVANÝCH ORGANIZACÍ INNOVASJON NORGE – VELIKOST PODNIKU A OBLASTI ZPŮSOBILÉ PRO PODPORU

— () znamená, že program je pro uvedené účely a/nebo typ podniku pouze výjimečně významný

— vrámci všech programů lze na základě pravidel podpory de minimis poskytnout až 100 000 EUR

Opatření – program	Cíl	Malé a střední podniky (< 250 zaměstnanců a dvě další kritéria)		Velké podniky
		Malé podniky (< 50 zaměstnanců a dvě další kritéria)	Střední podniky (< 250 zaměstnanců a dvě další kritéria)	
„Landsdekkende innovasjonsordning“	Investice	15 %	7,5 %	0
	Měkká podpora	50 %		0
	Podpory na vzdělávání (v současnosti nebudou poskytovány z LI)	(Specifická/obecná – 35%/70 %)		(Specifická/obecná – 25%/50 %)
	Výzkum a vývoj:			
	— Rozvojové aktivity pro komercializaci	35 %		25 %
	Technické přípravné studie	75 %		50 %
	— (Individuální výzkum, technické přípravné studie)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
„OFU/IFU“	Výzkum a vývoj:			
	— Rozvojové aktivity pro komercializaci	35 % (regionální oblast + 5 %)		25 % (regionální oblast + 5 %)
	Technické přípravné studie	75 %		50 %
	— (Individuální výzkum, technické přípravné studie)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
„Tilskudd til fylkeskommunene for regional utvikling“	Investice			
	Zóna A	30 %		25 %
	B	25 %		20 %
	C	20 % (25 %) (*)		10 % (15 %)
	Měkká podpora	50 %		0
	Podpora na vzdělávání	(Specifická/obecná – 40%/75 %)		(Specifická/obecná – 30%/55 %)
	Výzkum a vývoj:			
	— Rozvojové aktivity pro komercializaci	40 %		30 %
	Technické přípravné studie	75 %		55 %
	— (Individuální výzkum, technické přípravné studie)	(65 % 75 %)		(55 % 75 %)

Opatření – program	Cíl	Malé a střední podniky (< 250 zaměstnanců a dvě další kritéria)		Velké podniky
		Malé podniky (< 50 zaměstnanců a dvě další kritéria)	Střední podniky (< 250 zaměstnanců a dvě další kritéria)	
„Omstilling og nyskaping“	Investice:			
	— Mimo reg. oblast	15 %	7,5 %	0
	— Uvnitř reg. oblasti	Zóna A: 30 % B: 25 % a C 20 % (25 %) (**)		Zóna A: 25 % B: 20 % a C 10 % (15 %)
	Měkká podpora:			
	— Mimo reg. oblast	50 %		
— Uvnitř reg. oblasti	50 %			
Podpory na vzdělávání:	— Mimo reg. oblast	(Specifická/obecná – 35 %/70 %)		(Specifická/obecná – 25 %/50 %)
	— Uvnitř reg. oblasti	(Specifická/obecná – 40 %/75 %)		(Specifická/obecná – 30 %/55 %)
Výzkum a vývoj:	<i>Mimo reg. oblast:</i>			
	— Rozvojové aktivity pro komercializaci	35 %		25 %
	Technické přípravné studie	75 %		50 %
	— (Individuální výzkum, technické přípravné studie)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
	<i>Uvnitř reg. oblasti</i>			
	— Rozvojové aktivity pro komercializaci	40 %		30 %
Technické přípravné studie	75 %		55 %	
— (Individuální výzkum, technické přípravné studie)	(65 % 75 %)		(55 % 75 %)	
„Etablererstipend“	Podpora <i>de minimis</i>	Max. 400 000 NOK (ve specifických případech více, nikoli však více než 100 000 EUR)		

(*) Až 25 %/15 % lze použít na opatření, u kterých lze očekávat velký místní dopad. V okresech Vest-Agder, Rogaland a Hordaland nesmí limit podpory přesáhnout 20 %/10 %.

(**) Až 25 %/15 % lze použít na opatření, u kterých lze očekávat velký regionální dopad. V okresech Vest-Agder, Rogaland a Hordaland nesmí prahová hodnota přesáhnout 20 %/10 %.

V

(Akty přijaté ode dne 1. prosince 2009 na základě Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o Euratomu)

AKTY, JEJICHŽ UVEŘEJNĚNÍ JE POVINNÉ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1202/2009

ze dne 7. prosince 2009

o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz furfurylalkoholu pocházejícího z Čínské lidové republiky po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na článek 9 a čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Komisí po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

1. Platná opatření

- (1) V říjnu 2003 uložila Rada nařízením (ES) č. 1905/2003⁽²⁾ konečná antidumpingová opatření ve formě specifického cla na dovoz furfurylalkoholu pocházejícího z Čínské lidové republiky (dále jen „Čína“). Sazba specifického cla činila pro čtyři spolupracující čínské výrobce od 84 EUR do 160 EUR za tunu, přičemž celostátní clo bylo stanoveno ve výši 250 EUR za tunu (dále jen „původní šetření“).

2. Žádost o přezkum před pozbytím platnosti

- (2) Po zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti antidumpingových opatření použitelných na dovoz furfurylalkoholu pocházejícího z Číny v květnu 2008⁽³⁾ obdržela Komise dne 30. července 2008 žádost o přezkum podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení.

- (3) Žádost podala společnost International Furan Chemicals BV (dále jen „žadatel“) jménem jediného výrobce v Unii, který představuje 100 % výroby furfurylalkoholu v Unii. Žádost byla odůvodněna tím, že pozbytí platnosti opatření pravděpodobně povede k přetrvání dumpingu a obnovení újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

- (4) Po konzultaci s poradním výborem Komise rozhodla, že existují dostatečné důkazy pro zahájení přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení, a zveřejnila oznámení o zahájení tohoto přezkumu v *Úředním věstníku Evropské unie*⁽⁴⁾.

3. Šetření

3.1. Řízení

- (5) O zahájení přezkumu Komise úředně vyrozuměla žádajícího výrobce v Unii, vyvážející výrobce v Číně, čínské orgány, výrobce v navrhované srovnatelné zemi, Spojených státech amerických, dovozce/obchodníky a uživatele v Unii, o nichž bylo známo, že se jich přezkum týká. Zúčastněným stranám byla poskytnuta příležitost vyjádřit svá stanoviska písemně a požádat o slyšení ve lhůtě uvedené v oznámení o zahájení.
- (6) Všem stranám, které byly úředně vyrozuměny o zahájení přezkumu, a stranám, které požádaly o dotazník ve lhůtě uvedené v oznámení o zahájení, byly rozeslány dotazníky.
- (7) Odpovědi na dotazník byl obdrženy od žádajícího výrobce v Unii, dvou obchodníků, deseti uživatelů, dvou sdružení uživatelů, jednoho vyvážejícího výrobce v Číně a jednoho výrobce ve srovnatelné zemi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 111, 6.5.2008, s. 50.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 275, 30.10.2008, s. 21.

3.2. Zúčastněné strany a inspekce na místě

- (8) Komise vyhledala a ověřila veškeré informace, které pokládala za nezbytné pro účely stanovení pravděpodobnosti přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy a pro určení zájmu Unie. Inspekce na místě se uskutečnila v prostorách těchto společností:

— výrobce v Unii a společnosti ve spojení:

- TransFurans Chemicals BVBA, Geel, Belgie
- International Furan Chemicals BV, Rotterdam, Nizozemsko
- Central Romana Corporation, LTD, La Romana, Dominikánská republika

— vyvážející výrobce v Číně:

- Zhucheng Taisheng Chemical Co. Ltd.

— výrobce ve srovnatelné zemi

- Penn Speciality Chemicals Inc., Spojené státy americké (dále jen „USA“)

— dovozce/obchodník, který není ve spojení:

- S. Chemicals, Nizozemsko

— uživatelé:

- Kiiito OY, Finsko
- Mazzon Flli., Itálie
- SATEF Hüttenes-Albertus, Itálie
- Ashland Südchemie Kernfest, Německo
- Hüttenes-Albertus, Německo.

3.3. Období přezkumného šetření a posuzované období

- (9) Šetření ve věci přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy se týkalo období od 1. října 2007 do 30. září 2008 (dále jen „období přezkumného šetření“).
- (10) Zkoumání tendencí podstatných pro posouzení pravděpodobnosti přetrvání nebo obnovení újmy se týkalo období od 1. ledna 2005 do konce období přezkumného šetření (dále jen „posuzované období“).

B. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

1. Dotčený výrobek

- (11) Dotčený výrobek je stejný jako v původním šetření, tj. furfurylalkohol pocházející z Číny, v současnosti kódu KN ex 2932 13 00.
- (12) Furfurylalkohol je chemický výrobek. Jedná se o bezbarvou až nažloutlou kapalinu, která je rozpustná v mnoha běžných organických rozpouštědlech. Surovinou pro výrobu furfurylalkoholu je furfural, což je chemická kapalina získaná zpracováním různých druhů zemědělského odpadu, mimo jiné například cukrové třtiny, kukuřičných klasů a rýžových slupek.
- (13) Furfurylalkohol je komoditou. Používá se především při výrobě umělých pryskyřic používaných k výrobě licích forem, které se používají při zhotovování kovových odlitků pro průmyslové účely.

2. Obdobný výrobek

- (14) Stejně jako v předchozím šetření toto šetření prokázalo, že základní fyzikální a technické vlastnosti furfurylalkoholu vyráběného a prodávaného výrobním odvětvím Unie v Unii, furfurylalkoholu vyráběného a prodávaného na domácím čínském trhu, furfurylalkoholu dováženého do Unie z Číny a furfurylalkoholu vyráběného a prodávaného v USA jsou shodné a že tyto výrobky mají stejné užití.
- (15) Byl proto vyvozen závěr, že všechny tyto výrobky představují jeden obdobný výrobek ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

C. PRAVDĚPODOBNOST PŘETRVÁNÍ DUMPINGU

- (16) V souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení bylo zkoumáno, zda by pozbytí platnosti opatření vedlo k přetrvání nebo obnovení dumpingu.
- (17) V souladu s čl. 11 odst. 9 základního nařízení byla použita stejná metodika jako při původním šetření. Jelikož přezkum před pozbytím platnosti neumožňuje přezkoumání změny okolností, nebylo dále zvažováno, zda by výrobcům mělo být přiznáno tržní zacházení, či nikoli.

1. Úvodní poznámky

- (18) Připomíná se, že při původním šetření spolupracovali celkem čtyři čínští vyvážející výrobci, kteří požádali o tržní zacházení podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení. Žádný z těchto čínských vyvážejících výrobců však nesplnil všechny podmínky, které jsou potřebné pro přiznání tržního zacházení, proto bylo nutno všechny žádosti o tržní zacházení zamítnout. Všem těmto výrobcům bylo přiznáno individuální zacházení, jelikož při šetření bylo zjištěno, že splňují požadovaná kritéria. Podotýká se, že jedinému čínskému vývozci, který spolupracoval při tomto přezkumu před pozbytím platnosti, bylo při původním šetření přiznáno individuální zacházení.

- (19) Na jediného spolupracujícího čínského vyvážejícího výrobce připadlo během období přezkumného šetření 23,1 % dovozu do Unie. Od ostatních vyvážejících výrobců nebylo možno získat přímo spolehlivé údaje o dovozu dotčeného výrobku do Unie v průběhu období přezkumného šetření. Za těchto okolností musela Komise v souladu s článkem 18 základního nařízení použít pro celkové dovezené množství a ceny dostupné údaje, tj. údaje Eurostatu a dokumentaci předloženou žadatelem v žádosti o zahájení přezkumu.
- (20) Stávající antidumpingová cla v rozmezí od 84 EUR do 160 EUR za tunu s celostátním zbytkovým clem ve výši 250 EUR za tunu odpovídají úrovni újmy zjištěné při předchozím šetření.

2. Dumping v období šetření

2.1. Srovnatelná země

- (21) V původním šetření byly pro účely stanovení běžné hodnoty pro Čínu jako vhodná země s tržním hospodářstvím použity Spojené státy americké (dále jen „USA“). V oznámení o zahájení tohoto šetření Komise uvedla svůj záměr použít jako srovnatelnou zemi USA. Zúčastněné strany byly vyzvány, aby se vyjádřily k tomuto záměru. USA byly považovány za vhodnou srovnatelnou zemi vzhledem k velikosti a otevřenosti domácího trhu a skutečnosti, že jeden výrobce v USA souhlasil s tím, že bude při šetření plně spolupracovat.
- (22) Jedno sdružení dovozců vzneslo námitku proti výběru USA jako srovnatelné země a uvedlo, že v USA existuje pouze jeden hlavní výrobce a že ceny na domácím trhu jsou mimořádně vysoké. Jeden čínský vyvážející výrobce tvrdil, že úroveň hospodářské soutěže v USA je nižší než na čínském domácím trhu, a tyto trhy proto nejsou srovnatelné. Bylo však zjištěno, že ačkoli na trhu v USA existuje pouze jeden výrobce, určitou úlohu hraje rovněž dovoz, který zajišťuje dostatečnou úroveň hospodářské soutěže na tomto velkém trhu. Se spoluprací mimoto nesouhlasil žádný ze známých výrobců, kteří byli osloveni v jiných možných srovnatelných zemích, včetně Thajska, Turecka a Jižní Afriky.
- (23) Na základě výše uvedených skutečností byl vyvozen závěr, že USA jsou nejvhodnější a nejpřiměřenější srovnatelnou zemí v souladu s čl. 2 odst. 7 základního nařízení.

2.2. Běžná hodnota

- (24) Podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení byla běžná hodnota stanovena na základě ověřených informací obdrženy od výrobce v USA.
- (25) Komise nejprve stanovila, že se celkový prodej výrobce z USA na domácím trhu uskutečnil v dostatečném

množství, bylo jej tudíž možné považovat za reprezentativní ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení.

- (26) Poté bylo ověřováno, zda je možno považovat dotčený výrobek prodávaný v reprezentativním množství na domácím trhu ve srovnatelné zemi za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení. Bylo zjištěno, že objem prodeje jednotlivých druhů výrobku prodávaných za čistou prodejní cenu nejméně rovnou výrobním nákladům představuje přinejmenším 80 % celkového objemu prodeje a vážená průměrná cena daného druhu byla nejméně rovna výrobním nákladům. Bylo proto možné použít skutečné ceny na domácím trhu, vypočtené jako vážený průměr cen veškerého prodeje na domácím trhu uskutečněného v průběhu období přezkumného šetření, bez ohledu na to, zda byl tento prodej ziskový či nikoli.

- (27) Běžná hodnota byla tudíž v souladu s čl. 2 odst. 1 základního nařízení stanovena na základě cen zaplacených nebo splatných v rámci běžného obchodního styku nezávislými odběrateli na domácím trhu srovnatelné země.

2.3. Vývozní cena

- (28) Jedinému čínskému vyvážejícímu výrobcu, který spolupracoval, bylo v původním šetření přiznáno individuální zacházení. V souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení byla vývozní cena dotčeného výrobku pro tuto společnost stanovena na základě vývozních cen skutečně zaplacených či splatných při prodeji prvním nezávislému odběrateli usazenému v Unii.
- (29) Vzhledem k velmi nízké úrovni spolupráce ze strany Číny bylo celostátní dumpingové rozpětí platné pro všechny ostatní vývozce v Číně vypočteno pomocí čínských vývozních statistik.

2.4. Srovnání

- (30) V zájmu zajištění spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny byla v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedena náležitá úprava o rozdíly, které ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. Odpovídající úpravy nákladů na dopravu, pojištění a úvěrových nákladů byly provedeny ve všech případech, kdy byly považovány za přiměřené, správné a podložené ověřenými podklady.

2.5. Dumpingové rozpětí

- (31) V souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení byl vážený průměr běžné hodnoty stanovené pro USA porovnán s váženým průměrem vývozní ceny ze závodu u spolupracujícího čínského vyvážejícího výrobce. Toto srovnání prokázalo existenci podstatného dumpingu s dumpingovým rozpětím vyšším než 40 %.

(32) Na základě údajů Eurostatu a čínských statistik bylo zjištěno, že i u všech ostatních čínských vývozů do Unie je dumpingové rozpětí rovněž podstatné, a to na stejné úrovni, jak bylo uvedeno výše.

3. Vývoj dovozu, pokud by opatření pozbyla platnosti

3.1. Úvodní poznámka

(33) Připomíná se, že opatření jsou platná od října 2003.

3.2. Vývoj výroby a využití kapacity v Číně

(34) Jelikož v průběhu tohoto šetření strany čínští vyvážející výrobci účinně nespolupracovali, nebyly k dispozici žádné ověřitelné údaje o jejich kapacitě a využití kapacity.

(35) Podle odhadu žadatele činila celková výrobní kapacita v Číně v roce 2006 přibližně 364 900 tun furfurylalkoholu ročně.

(36) Čínské národní centrum pro chemické informace⁽¹⁾ uvedlo, že „čínská kapacita pro výrobu furfuralu a furfurylalkoholu prošla v minulých letech příliš rychlým rozšířením. Celková stagnace navazujících odběratelských odvětví, například furanových pryskyřic, vedla k významnému převisu nabídky na trhu furfuralu a furfurylalkoholu“(.) „Výroba furfuralu, a zejména furfurylalkoholu, v Číně je dosud závislá na vývozu“. Tento zdroj rovněž uvádí, že v roce 2005 v Číně existovalo více než 300 výrobců furfurylalkoholu. Celková roční kapacita výroby furfurylalkoholu činila 240 000 tun a výroba představovala přibližně 140 000 tun.

(37) Podle odhadu jediného spolupracujícího čínského vyvážejícího výrobce činila celková výroba furfurylalkoholu v Číně v roce 2008 okolo 200 000 tun.

(38) Čínská výrobní kapacita je každopádně nadále značná. Navzdory zavedeným opatřením čínský vývoz do Unie nadále roste. Bez ohledu na zdroj informací je zřejmé, že čínská výrobní kapacita vysoce překračuje spotřebu Unie.

(39) Trh Unie pro furfurylalkohol je velkým a stabilním trhem a vzhledem k existenci vysokých antidumpingových cel v USA (v rozmezí od 43 % do 50 %, jejichž platnost byla v červenci 2006 prodloužena) uložených na dovoz z Číny se očekává, že pokud by stávající opatření pozbyla platnosti, měli by čínští výrobci pobídku, aby přesunuli volnou kapacitu do Unie.

(1) Čínské národní centrum pro chemické informace (Chem China) bylo zřízeno v říjnu 1992 po spojení Výzkumného ústavu pro vědecko-technické informace ministerstva chemického průmyslu založeného v roce 1959 a Centra pro ekonomické informace ministerstva chemického průmyslu, které bylo založeno v roce 1984. http://www.chemchina.com.cn/chempwas/en/7under_8.htm

(40) Na základě výše uvedených skutečností lze vyvodit závěr, že vzhledem k obrovské kapacitě, která je dostupná v Číně, a k existenci antidumpingových cel na jiném významném trhu, v USA, existuje velká pravděpodobnost vyššího objemu dumpingového dovozu do Unie, pokud by opatření pozbyla platnosti.

3.3. Objem a cena dovozu z Číny do Unie

(41) V průběhu období přezkumného šetření činil dovoz dotčeného výrobku z Číny přibližně 21 000 tun. Jednotková cena činila průměrně 1 210 EUR za tunu (viz 57. bod odůvodnění). Během téhož období byla průměrná jednotková prodejní cena v Unii podstatně vyšší než tato cena, což znamená, že by trh Unie byl pro čínské vývozce velmi přitažlivý, pokud by opatření pozbyla platnosti.

3.4. Objem a ceny čínského vývozu do třetích zemí

(42) Na základě údajů, které poskytl spolupracující čínský vyvážející výrobce, bylo zjištěno, že tato společnost vyvážela větší množství furfurylalkoholu do třetích zemí než do Unie, a to za ceny podstatně nižší, než jsou ceny výrobců v Unii na trhu Unie a rovněž čínské ceny vývozu do Unie.

(43) To potvrzují veřejně dostupné čínské statistiky, z nichž vyplývá, že po většinu období šetření vyvážely čínské společnosti zejména do asijských zemí za ceny podstatně nižší, než jsou ceny vývozu na trh Unie. Za této situace by po pozbytí platnosti opatření mohli čínští vyvážející výrobci přesměrovat tento prodej na trh Unie s vyššími cenami, avšak s dumpingovými cenami, které by byly nižší než ceny výrobního odvětví Unie.

(44) O cenách na domácím trhu v Číně jsou k dispozici pouze omezené údaje.

(45) Podle odpovědi jediné spolupracující čínské společnosti na dotazník však tato společnost prodávala dotčený výrobek na domácím trhu za cenu podstatně nižší, než byla cena jejího vývozu do třetích zemí a do Unie.

3.5. Závěr

(46) Šetřením bylo prokázáno, že zatímco byl objem dovozu dotčeného výrobku v období přezkumného šetření poměrně vysoký, byla u tohoto dovozu zjištěna významná úroveň dumpingu.

(47) Vzhledem k volné kapacitě, která je dostupná v Číně a která vysoce překračuje celkovou spotřebu Unie, významnému rozdílu v cenách účtovaných Unii a třetím zemím a z toho plynoucí přitažlivosti trhu Unie (jak bylo prokázáno ve 41. bodě odůvodnění) pro čínské vyvážející výrobce se vyvozuje závěr, že existuje velká pravděpodobnost vyššího objemu dumpingového dovozu do Unie, pokud by opatření pozbyla platnosti.

D. DEFINICE VÝROBNÍHO ODVĚTVÍ UNIE

(48) Stejně jako při původním šetření existuje v Unii pouze jeden výrobce furfurylalkoholu: TransFurans Chemicals, Belgie (dále jen „TFC“). Výroba TFC proto představuje celkovou výrobu v Unii ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

(49) Výroba v Unii je plně integrována do jediného hospodářského subjektu, který se skládá ze tří společností a funguje takto:

(50) Společnost TFC přeměňuje surovinu, furfural, kterou dodává mateřská společnost Central Romana Corporation (dále jen „CRC“) z Dominikánské republiky, na dotčený výrobek. Společnost International Furan Chemicals (dále jen „IFC“) se sídlem v Nizozemsku působí jako celosvětový prodejce dotčeného výrobku, který vyrábí společnost TFC. Společnosti TFC, IFC a CRC jsou ve spojení prostřednictvím společného vlastnictví.

(51) Na základě výše uvedených skutečností představují společnost TFC a společnost IFC, která je s ní ve spojení, výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 5 odst. 4 a čl. 4 odst. 1 základního nařízení. Je nutno uvést, že za účelem účelného posouzení některých ukazatelů újmy bylo nutno vzít v úvahu rovněž některé údaje společnosti CRC.

E. SITUACE NA TRHU UNIE

1. Úvodní poznámka

(52) Vzhledem ke skutečnosti, že výrobní odvětví Unie zahrnuje pouze jednu společnost, byly konkrétní údaje týkající se výrobního odvětví Unie uvedené v ověřených odpovědích na dotazník, údaje o spotřebě a podílu čínských vyvážejících výrobců na trhu a údaje o dovozu z ostatních třetích zemí indexovány v zájmu zachování důvěrnosti poskytnutých údajů v souladu s článkem 19 základního nařízení.

2. Spotřeba Unie

(53) Spotřeba Unie byla vypočtena na základě úhrnu množství furfurylalkoholu vyrobeného a prodaného výrobním odvětvím Unie v Unii, objemu dovozu z Číny a objemu dovozu z ostatních třetích zemí.

(54) Co se týká objemu dovozu z dotčené země, byly stejně jako při původním šetření místo dovozních statistik Eurostatu použity oficiální čínské vývozní statistiky, jelikož se jeví jako přesnější vzhledem ke skutečnosti, že některé údaje Eurostatu týkající se tohoto výrobku byly označeny za „utajené“, nebyly proto veřejně dostupné. Co se týká objemu dovozu z ostatních třetích zemí, byly použity statistické údaje Eurostatu, jelikož nebyly k dispozici žádné jiné spolehlivější informace.

Tabulka č. 1 Spotřeba Unie (podle objemu prodeje)

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	108	158	166
Meziroční změna		8 %	47 %	5 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník, Eurostat, oficiální čínské vývozní statistiky

(55) Na tomto základě se podle tabulky č. 1 spotřeba Unie v posuzovaném období významně zvýšila, tj. o 66 %.

(56) Podotýká se, že výše uvedený vývoj může být ovlivněn případnou existencí utajených údajů o dovozu z Thajska, jak je uvedeno v 61. bodě odůvodnění.

3. Objem, podíl na trhu a ceny dovozu z Číny

Tabulka č. 2 Objem dovozu z Číny, jeho podíl na trhu a dovozní cena

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Dovoz v tunách	16 010	10 635	19 245	21 002
Index	100	66	120	131
Podíl na trhu (index)	100	62	76	79
Dovozní cena CIF v EUR/t	887	738	893	1 210
Index	100	83	101	136

Zdroj: oficiální čínské vývozní statistiky

(57) Objem dovozu z Číny v průběhu posuzovaného období vzrostl o 31 %, z 16 010 tun v roce 2005 na 21 002 tun v období přezkumného šetření, zatímco podíl na trhu se v posuzovaném období snížil o 21 %. Tento vývoj je nutno posoudit s přihlédnutím k významnému zvýšení spotřeby Unie v témže období o 66 %.

(58) Je třeba podotknout, že samotné výrobní odvětví Unie v průběhu období přezkumného šetření dovezlo z Číny mezi 5 000 a 9 000 tun dotčeného výrobku, který byl dále prodán na trhu Unie. Výrobní odvětví Unie bylo proto rovněž hlavním dovozcem dotčeného výrobku z Číny. Výrobní odvětví Unie uskutečňovalo dovoz, jelikož nebylo schopno uspokojit poptávku na trhu Unie, ačkoli plně využívalo svou výrobní kapacitu (viz 64. a 65. bod odůvodnění).

(59) Průměrná cena dovozu z Číny vzrostla v posuzovaném období o 36 %, tj. z 887 EUR/t v roce 2005 na 1 210 EUR/t v průběhu období přezkumného šetření.

(60) Ze srovnání dovozní ceny CIF na hranice Unie účtované nezávislým odběratelům, včetně nákladů vzniklých po dovozu, s cenami výrobního odvětví Unie ze závodu u stejných druhů výrobku vyplynulo, že čínské dovozní ceny nebyly v průběhu období přezkumného šetření nižší než prodejní ceny výrobního odvětví Unie.

4. Objem, podíl na trhu a ceny dovozu z ostatních třetích zemí

Tabulka č. 3 Dovozy z ostatních třetích zemí

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Thajsko				
Tuny	673	208	10 660	11 450
Index	100	31	1 584	1 701
Podíl na trhu, indexovaný	100	28	1 017	1 044
Dovozní cena v EUR/t	1 059	822	1 086	1 302
Index	100	78	103	123
Jižní Afrika				
Tuny	890	0	123	2 695
Index	100	0	14	303
Podíl na trhu, indexovaný	100	0	8	183

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Dovozní cena v EUR/t	682	0	930	1 301
Index	100	0	136	191
Ostatní třetí země				
Tuny	160	11	193	239
Index	100	7	120	149
Podíl na trhu, indexovaný	100	0	75	100
Dovozní cena v EUR/t	1 790	7 500	3 051	3 368
Index	100	419	170	188

Zdroj: Eurostat

(61) Poznamenává se, že údaje Eurostatu pro Thajsko udávají nárůst objemu dovozu z nepodstatného množství v roce 2005 a 2006 na 10 660 tun v roce 2007 a 11 450 tun v průběhu období přezkumného šetření, s významným zvýšením podílu na trhu z indexu ve výši 100 na 1 044 v průběhu posuzovaného období. Podotýká se však, že údaje Eurostatu obsahovaly určité utajené údaje o thajském dovozu v období od roku 2005 do roku 2006 a nárůst dovozu a zvýšení podílu na trhu byly ve skutečnosti nižší, než je uvedeno výše. Ceny dovozu z Thajska v posuzovaném období vzrostly o 23 % a v průběhu období přezkumného šetření byly vyšší než čínské ceny a rovněž než ceny výrobního odvětví Unie.

(62) Ačkoli se v průběhu posuzovaného období zvýšil dovoz z Jižní Afriky, zůstal i nadále na poměrně nízké úrovni s cenami podobnými cenám thajského dovozu.

(63) Dovozy z ostatních třetích zemí nepředstavoval významný objem.

5. Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

5.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(64) Výroba výrobního odvětví Unie v průběhu posuzovaného období vzrostla o 8 %. Výrobní kapacita výrobního odvětví Unie byla v tomto období stálá.

(65) Využití kapacity se v posuzovaném období zvýšilo o 8 % a bylo dosaženo jejího úplného využití. Výrobní odvětví Unie vyrábí od roku 2006 více, než je jeho teoretická instalovaná kapacita.

Tabulka č. 4 Výroba v Unii

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	104	106	108
Meziroční změna		4 %	1 %	2 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

Tabulka č. 5 Výrobní kapacita v Unii

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	100	100	100
Meziroční změna		0 %	0 %	0 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

Tabulka č. 6 Využití kapacity

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	104	106	108
Meziroční změna		4 %	1 %	2 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

5.2. Zásoby

- (66) Zásoby se v posuzovaném období snížily o 50 %, což bylo zapříčiněno vysokou poptávkou v tomto období, zejména v průběhu období přezkumného šetření, a nedostatečnou schopností výrobního odvětví Unie zásobovat trh Unie. V důsledku toho se zásoby trvale snižovaly.

Tabulka č. 7 Zásoby

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	81	89	50
Meziroční změna		- 19 %	10 %	- 44 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

5.3. Prodej, podíl na trhu a ceny

Tabulka č. 8 Objem a hodnota prodeje

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Objem prodeje – index	100	151	147	134

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Meziroční změna		51 %	- 2 %	9 %
Hodnota prodeje – index	100	127	156	175
Meziroční změna		27 %	23 %	12 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

- (67) Objem prodeje výrobního odvětví Unie se od roku 2005 do roku 2006 zvýšil o 51 % a nejvyšší hodnoty dosáhl v roce 2006, poté se však trvale snižoval. Současně se podíl výrobního odvětví Unie na trhu snížil o 19 %. To je zapříčiněno skutečností, že se poptávka směřovaná na výrobní odvětví Unie zvýšila více než celkový nárůst objemu prodeje. Jak bylo uvedeno výše, vzhledem k tomu, že výrobní odvětví Unie již plně využívalo svou výrobní kapacitu, nebylo schopno zvýšit objem prodeje ve stejném rozsahu, v jakém se zvyšovala spotřeba.

Tabulka č. 9 Podíl výrobního odvětví Unie na trhu

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	140	93	81
Meziroční změna		40 %	- 34 %	- 13 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník, Eurostat, čínské vývozní statistiky

- (68) Jednotkové prodejní ceny výrobního odvětví Unie se od roku 2005 do roku 2006 nejprve snížily o 16 %, načež trvale rostly. V průběhu celého posuzovaného období vzrostly průměrné ceny výrobního odvětví Unie o 31 %.

Tabulka č. 10 Prodejní ceny výrobního odvětví Unie

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	84	106	131
Meziroční změna		- 16 %	26 %	23 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

5.4. Činitele ovlivňující vývoj cen v Unii

- (69) Tlak vyvíjený poptávkou v průběhu celého posuzovaného období vedl k významnému nárůstu cen. Vysoká poptávka v průběhu období přezkumného šetření dokonce způsobila dočasně výpadky na trhu Unie.
- (70) Ceny na trhu Unie byly v průběhu celého posuzovaného období obecně vysoké. Dumpingový dovoz z Číny nevyvíjel v tomto období významný tlak na ceny. Stejnou rostoucí tendenci lze zaznamenat rovněž u čínského dovozu a u dovozu z ostatních třetích zemí s výjimkou roku 2006, kdy se objemy i ceny snížily.

- (71) Prodejní marže byly méně ovlivněny celkovými výrobními náklady a růst cen byl zapříčiněn především vývojem na trhu. To dokládá rovněž mimořádné zvýšení nákladů v roce 2006 (zapříčiněné mimořádným růstem nákladů na topný olej pro výrobu furfuralu), jež nemělo přímý dopad na prodejní ceny výrobního odvětví Unie, které se v témže roce snížily.

5.5. Zaměstnanost, produktivita a mzdy

- (72) Zaměstnanost byla v průběhu posuzovaného období stálá, zatímco produktivita ve stejném období vzrostla o 6 %, což bylo způsobeno zvýšením objemu výroby. Zpracování furfuralu na furfurylalkohol je poměrně jednoduchým procesem, není proto náročné na pracovní sílu. Průměrné mzdy se v posuzovaném období snížily o 4 %.

Tabulka č. 11 Zaměstnanost

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	106	105	102
Meziroční změna		6 %	- 1 %	- 3 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

Tabulka č. 12 Produktivita

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	98	100	106
Meziroční změna		- 2 %	2 %	6 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

Tabulka č. 13 Mzdy

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	102	95	96
Meziroční změna		2 %	- 6 %	1 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

5.6. Ziskovost

- (73) Ziskovost výrobního odvětví Unie od roku 2005 do období přezkumného šetření celkově významně vzrostla, tj. o 43 %, a v průběhu období přezkumného šetření dosáhla velmi vysoké úrovně překračující významné cílový zisk stanovený v průběhu původního šetření (15,17 %). Podotýká se, že ziskovost výrobního odvětví

Unie dosahovala v celém posuzovaném období vysokých úrovní s výjimkou roku 2006. V roce 2006 měly mimořádně vysoké náklady na topný olej, což je jedna z hlavních nákladových položek při výrobě furfuralu, spolu s nízkými prodejními cenami za následek ztráty výrobního odvětví Unie.

Tabulka č. 14 Ziskovost

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	- 27	125	143
Meziroční změna		- 127 %	562 %	14 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

5.7. Investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál

- (74) Investice v průběhu posuzovaného období vzrostly, ačkoli jejich celková výše nebyla významná a rovnala se pouze malému procentnímu podílu dosaženého zisku. Výrobní odvětví Unie neinvestovalo do nových kapacit, nýbrž tyto investice směřovaly spíše do oprav a údržby. Ze šetření rovněž vyplynulo, že se návratnost investic, tj. čistý zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku, vyjádřený jako procentní podíl čisté účetní hodnoty stálých aktiv přiřazených k obdobnému výrobku, v průběhu posuzovaného období významně zvýšila.

Tabulka č. 15 Investice

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	116	150	187
Meziroční změna		16 %	29 %	25 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

Tabulka č. 16 Návratnost investic

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Návratnost investic	4,3 %	- 6,1 %	8,3 %	18,4 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

- (75) Šetření nepřineslo žádné důkazy, že by výrobní odvětví mělo vážné problémy při získávání kapitálu.

5.8. Peněžní tok

- (76) Peněžní tok se vyvíjel podobně jako ziskovost a v průběhu posuzovaného období se významně zvyšoval.

Tabulka č. 17 Peněžní tok

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	- 167	294	661
Meziroční změna		- 267 %	276 %	125 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

5.9. Růst

- (77) Výrobní odvětví Unie nemělo v posuzovaném období přímý prospěch z růstu trhu, jelikož přišlo o celkový podíl na trhu, ačkoli zvýšilo objem prodeje. Tato situace je však zapříčiněna rozhodnutím výrobního odvětví Unie zachovat v průběhu posuzovaného období výrobní kapacitu na stejné úrovni. Ačkoli ziskovost byla vysoká a poptávka rostla, neuskutečnily se žádné investice do zvýšení kapacity.

5.10. Výše dumpingového rozpětí

- (78) V průběhu období přezkumného šetření pokračoval navzdory existenci platných opatření podstatný dumping, ačkoli na nižších úrovních, než bylo zjištěno při původním šetření, a to podle údajů získaných od jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce a výpočtu založeného na dostupných údajích (čínské statistiky).

5.11. Zotavení z účinků předchozího dumpingu

- (79) Ačkoli se výrobní odvětví Unie mohlo zotavit z účinků minulého dumpingu, zejména pokud jde o objem prodeje, prodejní ceny a ziskovost, dumpingová rozpětí jsou nadále značná.

5.12. Vývozní činnost výrobního odvětví Unie

Tabulka č. 18 Objem vývozu výrobního odvětví Unie

	2005	2006	2007	Období přezkumného šetření
Index	100	82	78	96
Meziroční změna	—	- 18 %	- 5 %	23 %

Zdroj: ověřená odpověď výrobního odvětví Unie na dotazník

- (80) Hlavním vývozním trhem výrobního odvětví Unie jsou USA. Ačkoli se vývoz v roce 2006 a 2007 snižoval, v období přezkumného šetření bylo téměř dosaženo

úrovni vývozu z roku 2005. Je nutno zmínit, že objem vývozu do USA byl významný, tj. odpovídal 25 % celkového objemu výroby v průběhu období přezkumného šetření, zatímco na druhé straně byly rovněž velké objemy dotčeného výrobku dovezeny výrobním odvětvím Unie z Číny k uspokojení poptávky jeho odběratelů v Unii. Vlastní výroba furfurylalkoholu výrobního odvětví Unie byla vyvážena na lukrativnější trh v USA, na němž byly ceny na ještě vyšších úrovních než na trhu Unie.

6. Závěr o situaci výrobního odvětví Unie

- (81) Antidumpingová opatření měla jednoznačný příznivý dopad na situaci výrobního odvětví Unie. Všechny hlavní ukazatele újmy, například objem výroby (+ 8 %) a prodeje (+ 34 %), hodnota prodeje (+ 75 %), průměrná prodejní cena (+ 31 %), investice (+ 87 %), ziskovost (+ 43 %), peněžní tok (+ 561 %), zásoby (- 50 %) a produktivita (+ 6 %), vykazovaly pozitivní vývoj. V průběhu celého posuzovaného období kromě roku 2006 byly vysoké zejména úrovně zisku výrobního odvětví Unie.
- (82) Co se týká podílu výrobního odvětví Unie na trhu, klesající tendenci nelze považovat za náznak újmy. Výrobní odvětví Unie, které již plně využívalo svou výrobní kapacitu, nebylo ve skutečnosti s to uspokojit rostoucí poptávku, což mělo navzdory rostoucímu objemu prodeje nepříznivý dopad na jeho podíl na trhu.
- (83) Vzhledem k pozitivnímu vývoji ukazatelů týkajících se výrobního odvětví Unie se usuzuje, že jeho situace je dobrá, a nebylo zjištěno, že by přetrvávala podstatná újma. Bylo proto zkoumáno, zda je pravděpodobné, že by se újma obnovila, pokud by opatření pozbyla platnosti.

F. PRAVDĚPODOBNOST OBNOVENÍ ÚJMY

1. Shrnutí analýzy pravděpodobnosti přetrvávání dumpingu a obnovení dumpingu působícího újmy

- (84) Připomíná se, že i při existenci platných opatření pokračovali čínští vyvážející výrobci v dumpingu na významné úrovni, jak bylo objasněno ve 31. bodě odůvodnění. Zrušení opatření by mohlo v případě úměrného snížení vývozních cen vést k ještě vyšším dumpingovým rozpětím.
- (85) Jak bylo uvedeno výše, pobídka ke zvýšení objemu vývozu do Unie je značná, jelikož na druhém důležitém vývozním trhu pro Čínu, tj. USA, jsou vůči Číně zavedena vysoká antidumpingová cla restriktivní povahy, a tento trh je proto pro čínský vývoz prakticky nedostupný.

- (86) Dále bylo zjištěno, že čínští výrobci mají významné volné kapacity kvůli strukturální nadbytečné kapacitě v Číně, která byla způsobena poklesem domácí poptávky v Číně kvůli zmenšujícím se trhu po olympijských hrách v roce 2008 a v důsledku světové hospodářské krize.
- (87) Bylo rovněž zjištěno, že čínské ceny vývozu do třetích zemí byly nižší než ceny vývozu do Unie.
- (88) Vyvozuje se proto závěr, že je pravděpodobné přetrvávání dumpingu a existuje riziko zvýšení objemu dovozu, který bude vyvíjet tlak na snížení cen v Unii, přinejmenším v krátkodobém horizontu, pokud by opatření byla zrušena.
- (89) Je obvyklé, že by nárůst dumpingového dovozu vyvolal tlak na snižování prodejních cen a měl by nepříznivý vliv na ziskovost výrobního odvětví Unie a jeho finanční zotavování, ke kterému docházelo během období přezkumného šetření.
- 2. Dopad dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie – signály a pravděpodobný vývoj po skončení období přezkumného šetření**
- (90) Podíl výrobního odvětví Unie na trhu se snižoval již od roku 2006, a to v období rostoucí spotřeby, přičemž od téhož roku rostl podíl čínského dovozu na trhu. Vzhledem k těmto smíšeným ukazatelům (tj. celkové zotavení výrobního odvětví Unie, avšak úbytek podílu na trhu) byl zkoumán vývoj po skončení období přezkumného šetření s cílem získat jasnější představu o pravděpodobném budoucím vývoji. Je nutno rovněž připomenout, že pravděpodobnost obnovení újmy způsobené tlakem na snížení cen může být ovlivněna nebo zvýrazněna rovněž vývojem světového hospodářství a jeho dopady na poptávku a spotřebu.
- (91) Byly shromážděny dodatečné informace s cílem určit, zda jsou i po skončení období přezkumného šetření nadále platné závěry, které byly vyvozeny na základě analýzy posuzovaného období, a zejména období přezkumného šetření. V tomto ohledu předložilo výrobní odvětví Unie informace o vývoji prodejních cen v Unii pro období od října 2008 do dubna 2009 a rovněž o objemu čínského dovozu a průměrných dovozních cenách v témže období.
- (92) Na tomto základě bylo možno u prodejních cen výrobního odvětví Unie na trhu Unie zaznamenat trvale klesající tendenci, tj. prodejní ceny se v dubnu 2009 v porovnání s průměrnou prodejní cenou během období přezkumného šetření snížily o 35 %. Co se týká objemu prodeje výrobního odvětví Unie, ačkoli neexistuje trvale klesající tendence, byl prodej v dubnu 2009 o 33 % nižší než v březnu 2009. Existovaly signály, že se snižují zakázky pro výrobní odvětví Unie.
- (93) Pokud jde o ziskovost výrobního odvětví Unie, došlo k významnému negativnímu vývoji. Úrovně zisku se trvale snižovaly a v dubnu 2009 poklesly téměř o 80 % v porovnání s výší zisku, které bylo dosaženo v průběhu období přezkumného šetření. Úrovně zisku výrobního odvětví Unie proto od března 2009 nedosahovaly cílového zisku stanoveného v původním šetření a v dubnu 2009 za touto výší významně zaostávaly.
- (94) Pokud jde o čínský dovoz, čínské dovozní ceny trvale klesaly, avšak méně výrazně, než tomu bylo u poklesu objemu dovozu a snížení prodejních cen výrobního odvětví Unie na trhu Unie. Čínské dovozní ceny byly většinou o něco vyšší než prodejní ceny výrobního odvětví Unie, v některých měsících však byly nižší, což naznačuje, že se cenový tlak na trhu vyvíjený tímto dovozem zvýšil. Stejně tak bylo na konci tohoto období zjištěno, že čínské ceny jsou nižší než ceny výrobního odvětví Unie.
- (95) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k jednoznačně se zhoršující finanční situaci výrobního odvětví Unie byl vyvozen závěr, že je pravděpodobné obnovení újmy, pokud by opatření pozbyla platnosti.
- (96) Uvádí se, že kvůli světové hospodářské krizi se významně snížila poptávka v Unii, což mělo nepříznivý dopad na objem prodeje, prodejní ceny a ziskovost na trhu Unie. Finanční situace výrobního odvětví Unie se zhoršila, což znamená, že výrobní odvětví Unie je obzvláště citlivé, a může být tudíž snáze nepříznivě ovlivněno dumpingovým dovozem z Číny. Tato situace se pravděpodobně dále zhorší v případě náhlého zvýšení tohoto dovozu, pokud by opatření pozbyla platnosti.
- 3. Závěry o pravděpodobnosti obnovení újmy**
- (97) Usuzuje se, že pokud by byla opatření zrušena, existuje z krátkodobého hlediska pravděpodobnost významného zvýšení dumpingového dovozu z Číny do Unie s následným tlakem na snížení cen a obnovení újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

(98) Podotýká se však, že celkově byla situace výrobního odvětví Unie v průběhu posuzovaného období příznivá, takže se celkově výrobní odvětví Unie mohlo zotavit z účinků minulého dumpingu a na konci tohoto období dosáhnout významného zisku. Usuzuje se proto, že může být zapotřebí kratší doba než obvyklých pět let, aby výrobní odvětví Unie mohlo překonat současnou nejistou situaci, která může být každopádně dočasným jevem, a zabránit obnovení újmy, pokud by opatření pozbyla platnosti. Ve střednědobém horizontu se může opět zvýšit poptávka po výrobku výrobního odvětví Unie. Pokud by k tomu došlo, má se na základě zvláštností trhu Unie, a zejména nutnosti, aby uživatelé v Unii měli k dispozici rychlý a spolehlivý zdroj dodávek, za to, že se výrobní odvětví Unie může ve střednědobém horizontu zotavit z účinků újmy, která mu byla způsobena, nebo že již nebude pravděpodobné obnovení újmy. Situace by poté mohla být znovu přezkoumána.

G. ZÁJEM UNIE

1. Úvodní poznámka

- (99) V souladu s článkem 21 základního nařízení bylo zkoumáno, zda by zachování stávajících antidumpingových opatření v platnosti nebylo proti zájmu Unie jako celku. Určení zájmu Unie bylo založeno na zhodnocení všech dalších dotčených zájmů, tj. zájmů výrobního odvětví Unie, zájmů dovozců/obchodníků a uživatelů dotčeného výrobku.
- (100) Je třeba připomenout, že se v původním šetření mělo za to, že uložení opatření není proti zájmu Unie. Současné šetření je navíc přezkumem před pozbytím platnosti, což znamená, že je analyzována situace, v níž jsou uplatňována antidumpingová opatření.
- (101) S ohledem na výše uvedené skutečnosti bylo zkoumáno, zda existují přesvědčivé důvody, na jejichž základě by bylo možné usoudit, že zachování platných opatření by v tomto konkrétním případě nebylo v zájmu Unie, navzdory výše uvedeným závěrům týkajícím se pravděpodobného přetrvávání dumpingu a obnovení újmy.

2. Zájem výrobního odvětví Unie

- (102) Připomíná se, že v období přezkumného šetření stále docházelo k dumpingu a že u dotčeného výrobku pocházejícího z Číny je pravděpodobné přetrvávání dumpingu a obnovení újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.
- (103) Bylo prokázáno, že výrobní odvětví Unie je životaschopné a dokáže obstát v hospodářské soutěži, jak to potvrzuje příznivý vývoj všech hlavních ukazatelů újmy v průběhu posuzovaného období. Dříve uložená anti-

dumpingová opatření přispívají k cenové hladině zjištěné v průběhu období přezkumného šetření, která výrobnímu odvětví Unie umožnila obnovit ziskovost.

- (104) Zachování opatření proti dumpingovému dovozu z Číny je proto v zájmu výrobního odvětví Unie.

3. Zájem dovozců/obchodníků, kteří nejsou ve spojení

- (105) Komise rozeslala dotazníky všem známým dovozcům/obchodníkům, kteří nejsou ve spojení. Při šetření spolupracoval pouze jeden dovozce/obchodník.
- (106) Ze šetření vyplynulo, že objemy, s nimiž obchodoval spolupracující dovozce, který není ve spojení, nebyly v průběhu posuzovaného období významné, a prodej dotčeného výrobku představoval pouze malou část jeho celkového prodeje.
- (107) Usuzuje se, že zachování opatření nezmění stávající situaci dovozců/obchodníků. Je zřejmé, že se dovozci mohou spoléhat rovněž na jiné zdroje dodávek, jak lze usoudit podle podílu ostatních třetích zemí na trhu, zejména Thajska, který prokazuje, že na trhu Unie je zajištěna hospodářská soutěž.

- (108) Na základě výše uvedených skutečností se usuzovalo, že zachování opatření významným způsobem neovlivní dovozce/obchodníky.

4. Zájem uživatelů

- (109) Komise rozeslala dotazníky všem známým uživatelům, kteří nejsou ve spojení. Při šetření spolupracovalo osm uživatelů, kteří představovali 44 % celkového dovozu z Číny. Šetřením bylo prokázáno, že tito uživatelé dotčený výrobek přímo dovážejí z Číny. Dodatečně poskytla odpovědi a předložila připomínky dvě sdružení uživatelů.
- (110) Hlavními průmyslovými uživateli furfurylalkoholu v Unii jsou výrobci furanové pryskyřice. Ze šetření vyplynulo, že navzdory platným opatřením přinejmenším někteří uživatelé dosáhli v průběhu období přezkumného šetření poměrně vysokých ziskových rozpětí.
- (111) Uživatelé rovněž uvedli, že by výrobní odvětví Unie mělo zůstat důležitým zdrojem dodávek, aby byla zajištěna dostupnost dotčeného výrobku z krátkodobého hlediska a určitá spolehlivost a soudržnost dodávek.
- (112) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se usuzovalo, že by zachování opatření nemělo významný nepříznivý dopad na průmyslové uživatele.

5. Závěr o zájmu Unie

- (113) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se dospělo k závěru, že proti prodloužení antidumpingových opatření neexistují žádné přesvědčivé důvody vycházející ze zájmu Unie.

H. ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

- (114) Všem stranám byly sděleny podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě se doporučí zachování platných opatření. Byla jim rovněž poskytnuta lhůta, aby mohly podat připomínky a stanoviska k poskytnutým informacím.

- (115) Je zřejmé, že výrobní odvětví Unie bylo schopno využít platná opatření a jeho situace se v posuzovaném období s ohledem na většinu ukazatelů újmy významně zlepšila. Výrobní odvětví Unie dosáhlo během období přezkumného šetření vysokých ziskových rozpětí a objemy prodeje a výroby dosáhly maximální úrovně. Na základě pozitivního hospodářského rozvoje výrobní odvětví Unie v průběhu posuzovaného období nebylo zjištěno, že by přetrvávala podstatná újma.

- (116) Ze šetření však na jedné straně vyplynulo, že navzdory růstu spotřeby přišlo výrobní odvětví Unie o podíl na trhu, zatímco podíl čínského dovozu na trhu vzrostl. Na druhé straně bylo šetřením rovněž zjištěno, že v Číně existuje volná kapacita a že během období přezkumného šetření přetrvával vysoký dumping.

- (117) Ze šetření týkajícího se pravděpodobnosti obnovení újmy mimoto vyplynulo, že se situace výrobní odvětví Unie po skončení období přezkumného šetření zhoršila a na začátku druhého čtvrtletí 2009 došlo opět k újmě. Bylo rovněž zjištěno, že v Číně existuje značná volná kapacita a vysoká pobídka k přesměrování této volné kapacity do Unie, pokud by opatření pozbyla platnosti. Tento očekávaný prudký nárůst dumpingového dovozu pravděpodobně zvýší cenový tlak v Unii s nepříznivým účinkem na ceny výrobní odvětví Unie a úrovně zisku. Bylo proto shledáno, že existuje pravděpodobnost obnovení újmy, pokud by opatření pozbyla platnosti, přinejmenším v krátkodobém horizontu.

- (118) To by mělo ještě nepříznivější dopad v souvislosti se současnou hospodářskou krizí, která vedla ke snížení spotřeby po skončení období přezkumného šetření. Za této situace by dopad vyššího dumpingového dovozu znásobil jeho negativní účinky na výrobní odvětví Unie.

- (119) Usuzuje se, že pokud se hospodářství ve střednědobém horizontu zotaví, poptávka po furfurylalkoholu se v Unii

zvýší. V této situaci bude moci výrobní odvětví Unie odpovídajícím způsobem zvýšit objem prodeje.

- (120) Z výše uvedených skutečností proto vyplývá, že (jak je stanoveno v čl. 11 odst. 2 základního nařízení) by antidumpingová opatření použitelná na dovoz furfurylalkoholu z Číny, která byla uložena nařízením (ES) č. 1905/2003, měla být zachována po dobu dalších dvou let, aniž by byla dotčena ostatní ustanovení článku 11 základního nařízení.

- (121) Po poskytnutí informací tvrdilo výrobní odvětví Unie, že konečná opatření by měla být prodloužena na pět let a uvedlo, že náhlá změna tržních podmínek po skončení období přezkumného šetření ukázala, že jakýkoli budoucí vývoj na trhu je nejistý a velmi obtížně předvídatelný. Proto závěr orgánů Unie, tj. že se hospodářství může ve střednědobém horizontu zotavit a že se poptávka po furfurylalkoholu v Unii v důsledku toho může zvýšit, není dostatečně přesné. Jak je však výše uvedeno ve 117. až 119. bodě odůvodnění, usuzuje se, že vývoj po skončení období přezkumného šetření, včetně účinků hospodářské krize, bude pravděpodobně krátkodobé povahy a neodůvodňuje uložení opatření na dobu delší než dva roky. Proto musela být tvrzení výrobní odvětví Unie v tomto ohledu zamítnuta.

- (122) S cílem snížit riziko obcházení v důsledku významného rozdílu mezi celními sazbami na minimum se však má za to, že v tomto případě je v zájmu zajištění řádného uplatňování antidumpingových cel nutné přijmout zvláštní opatření. Tato zvláštní opatření zahrnují předložení platné obchodní faktury, která vyhovuje požadavkům uvedeným v příloze tohoto nařízení, celním orgánům členských států.

Dovoz, k němuž není přiložena taková faktura, podléhá zbytkovému antidumpingovému clu, které platí pro všechny ostatní vývoze.

- (123) Pokud by se po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze čtyř společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za těchto okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci tohoto šetření lze mimo jiné prošetřit potřebu zrušit individuální celní sazby a následně uložit celostátní clo,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz furfurylalkoholu, v současnosti kódu KN ex 2932 13 00 (kód TARIC 2932 13 00 90), pocházejícího z Čínské lidové republiky.

2. Sazba konečného antidumpingového cla použitelná na výrobek popsaný v odstavci 1 činí:

Společnosti	Sazba antidumpingového cla (v EUR/t)	Doplňkový kód TARIC
Gaoping Chemical Industry Co. Ltd.	160	A442
Linzi Organic Chemical Inc.	84	A440
Zhucheng Taisheng Chemical Co. Ltd.	97	A441
Henan Huilong Chemical Industry Co. Ltd.	156	A484
Všechny ostatní společnosti	250	A999

3. V případech, kdy dojde k poškození zboží před propuštěním do volného oběhu, a pokud je cena skutečně zaplacená nebo splatná pro určení celní hodnoty stanovena v souladu s článkem 145 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾, poměrně, se výše antidumpingového cla vypočítaná na základě odstavce 2 sníží o procentní podíl, které odpovídá poměru skutečně zaplacené nebo splatné ceny.

4. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro čtyři společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury splňující požadavky stanovené v příloze tohoto nařízení celním orgánům členských států. Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti.

5. Pokud není uvedeno jinak, použijí se platné předpisy týkající se cel.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se do dne 10. prosince 2011

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. prosince 2009.

Za Radu
předsedkyně
C. MALMSTRÖM

⁽¹⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

PŘÍLOHA

Platná obchodní faktura uvedená v čl. 1 odst. 4 tohoto nařízení musí obsahovat prohlášení podepsané zástupcem společnosti v tomto formátu:

1. Jméno a funkce zástupce společnosti, která obchodní fakturu vystavila.
2. Toto prohlášení: „Já, níže podepsaný, potvrzuji, že [objem] furfurylalkoholu, v současnosti kódu KN ex 2932 13 00 (doplňkový kód TARIC), prodaného na vývoz do Evropské unie, na nějž se vztahuje tato faktura, byl vyroben společností [název a adresa společnosti] v Čínské lidové republice. Prohlašuji, že informace uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“
3. Datum a podpis.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1203/2009**ze dne 9. prosince 2009****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 10. prosince 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 9. prosince 2009.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	37,7
	MA	48,4
	TN	81,6
	TR	64,4
	ZZ	58,0
0707 00 05	MA	52,9
	TR	78,0
	ZZ	65,5
0709 90 70	MA	48,2
	TR	131,1
	ZZ	89,7
0805 10 20	AR	70,4
	MA	49,0
	TR	49,3
	ZA	57,8
	ZZ	56,6
0805 20 10	MA	71,9
	ZZ	71,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	132,8
	HR	55,6
	IL	75,3
	TR	73,7
	ZZ	84,4
0805 50 10	TR	73,4
	ZZ	73,4
0808 10 80	AU	161,8
	CA	65,1
	CN	81,4
	MK	24,5
	US	92,9
	ZZ	85,1
0808 20 50	CN	45,0
	US	242,2
	ZZ	143,6

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1204/2009

ze dne 4. prosince 2009,

kterým se mění nařízení (ES) č. 968/2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 320/2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 320/2006 ze dne 20. února 2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005 o financování společné zemědělské politiky ⁽¹⁾, a zejména na článek 12 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 968/2006 ⁽²⁾ stanovilo určité lhůty pro provádění opatření v rámci plánů restrukturalizace a národních diverzifikačních programů. Od té doby se ukázalo, že je třeba stanovit nový kalendář dočasného režimu restrukturalizace cukrovarnického průmyslu s cílem zohlednit dopad světové hospodářské krize na hospodářství některých členských států a nečekané významné změny v národních restrukturalizačních programech, které byly zahájeny v roce 2008 a stále probíhají.
- (2) Podle čl. 1 odst. 3 druhého pododstavce nařízení (ES) č. 320/2006 se veškeré částky, které jsou v dočasném restrukturalizačním fondu k dispozici po financování opatření, převádějí do Evropského zemědělského záručního fondu. V zájmu řádného řízení financí a rozpočtu u zbývajících prostředků je vhodné odložit stávající lhůty pro způsobilost plateb provedených v rámci restrukturalizačního fondu v případě, že dotyčné podniky aktualizují své plány restrukturalizace.
- (3) Nařízení (ES) č. 968/2006 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (4) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru zemědělských fondů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 968/2006 se mění takto:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 42.

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2006, s. 32.

1) V čl. 6 odst. 1 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:

„Odchylně od písm. b) prvního pododstavce mohou členské státy na základě odůvodněné žádosti dotyčného podniku prodloužit lhůtu stanovenou v uvedeném pododstavci maximálně do 30. září 2011. V tom případě musí daný podnik předložit pozměněný plán restrukturalizace podle článku 11.“

2) V článku 14 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Akce a opatření stanovené v národním restrukturalizačním programu musí být provedeny do 30. září 2011.“

3) V článku 17 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. První platba se může uskutečnit v září 2007. Diverzifikační podpora, dodatečná diverzifikační podpora a přechodná podpora některým členským státům se vyplatí nejpozději 30. září 2012.“

4) V článku 22 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. S výjimkou případu vyšší moci jistota propadne, jestliže nejsou nejpozději dne 30. září 2012 splněny podmínky stanovené v odstavci 1.“

5) V čl. 24 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Do 30. června 2012 předloží členské státy Komisi závěrečnou zprávu o pokroku, v níž se provedené akce či opatření a vzniklé náklady porovnají se záměry v plánech restrukturalizace, národních restrukturalizačních programech a obchodních plánech a zdůvodní se odchylky.“

6) V kapitole V se vkládá nový článek 22b, který zní:

„Článek 22b

Způsobilost plateb

Výdaje jsou způsobilé pro financování Společenstvím, pouze pokud je členský stát vyplatí příjemci nejpozději do 30. září 2012.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. prosince 2009.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

AKTY, JEJICHŽ UVEŘEJNĚNÍ NENÍ POVINNÉ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 7. prosince 2009,

kterým se prodlužuje období dostupnosti mimořádné finanční pomoci Společenství Kosovu

(2009/918/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2006/880/ES ze dne 30. listopadu 2006, kterým se stanoví mimořádná finanční pomoc Společenství Kosovu⁽¹⁾, a zejména na čl. 1 odst. 3 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Období dostupnosti mimořádné finanční pomoci Společenství Kosovu⁽²⁾ končí v souladu s výše uvedeným rozhodnutím 2006/880/ES dnem 11. prosince 2009.
- (2) Ustanovení čl. 1 odst. 3 rozhodnutí 2006/880/ES stanoví možnost prodloužení období dostupnosti pomoci maximálně o jeden rok.
- (3) Období dostupnosti by mělo být prodlouženo o jeden rok s cílem dokončit program finanční pomoci.

(4) Hospodářský a finanční výbor byl ve věci tohoto prodloužení řádně konzultován,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Období dostupnosti mimořádné finanční pomoci Společenství Kosovu se prodlužuje o další rok, a to do dne 11. prosince 2010.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 7. prosince 2009.

Za Komisi

José Manuel BARROSO
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 339, 6.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ V rámci rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1244/1999 (RB OSN 1244/99) ze dne 10. června 1999.

- V Akty přijaté ode dne 1. prosince 2009 na základě Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o Euratomu

AKTY, JEJICHŽ UVEŘEJNĚNÍ JE POVINNÉ

- ★ **Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1202/2009 ze dne 7. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz furfurylalkoholu pocházejícího z Čínské lidové republiky po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96** 48
- Nařízení Komise (EU) č. 1203/2009 ze dne 9. prosince 2009 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 62
- ★ **Nařízení Komise (EU) č. 1204/2009 ze dne 4. prosince 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 968/2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 320/2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství** 64

AKTY, JEJICHŽ UVEŘEJNĚNÍ NENÍ POVINNÉ

2009/918/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2009, kterým se prodlužuje období dostupnosti mimořádné finanční pomoci Společenství Kosovu** 66

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v *Úředním věstníku* L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je *Úřední věstník* vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k *Úřednímu věstníku* (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh *Úředního věstníku*. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro publikace jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS